

COMMERCE COLLEGE

Chatribari, Guwahati-781008

ANNUAL MAGAZINE

2016-17

EDITORIAL BOARD

DR. RADHEY SHYAM TIWARI (CHAIRMAN)

DR. BIJOY KALITA (ADVISOR)

DR. DIPAK BARMAN (ADVISOR)

DR. PRARTHANA BARUA (ADVISOR)

DR. SATYAJIT SARMAH (PROF. IN - CHARGE)

ARUP ROY (EDITOR)

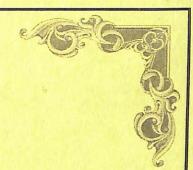

SIDDHARTH SHARMA MEMBER

ANIRBAN BHOWMICK MEMBER

প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে...

To Raysh Raybongshi Library Brans

To Ropert Regionalis (1)

কে চি দাস কর্মাচ কলেজ আলোচনী

K C DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

21st Issue: 2016-2017

Prof. in-charge Dr. Satyajit Sarmah

Editor
Arup Roy

K.C. Das Commerce College Magazine 21st Issue, 2016-2017

EDITORIAL BOARD

Advisor : Dr. Bijoy Kalita, Associate Prof. & Head, Accountancy

Dr. Dipak Barman, Associate Prof. & Head, Assamese

Dr. Prarthana Barua, Associate Prof. & Head, English

Chairman : Dr. Radheyshyam Tiwari, Vice Principal

Prof. In-Charge: Dr. Satyajit Sarmah, Asstt. Prof., Finance

Editor : Arup Roy, Secretary, College Magazine

Member : Anirban Bhowmick, Secretary, Social Service

Siddharth Sharma, Secretary, Major Games

Publisher : K.C. Das Commerce College Student Union,

Chatribari, Guwahati- 781008

Printed at : Panchajanya Printing & Publishing

Panbazar, Guwahati-781001

Ph.: 9864201103

শুভেচছাবাণী

সৰ্বানন্দ সোণোৱাল

মুখ্যমন্ত্ৰী, অসম গুৱাহাটী

দিছপুৰ ০৩-০৭-২০১৮

শুভেচ্ছাবাণী

মহানগৰীৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখন প্ৰকাশৰ বাবে যো-জা চলোৱা হৈছে বুলি জানিবলৈ পাই মই সুখী হৈছো।

শিক্ষা হৈছে প্ৰজ্ঞা, গতি আৰু বিকাশৰ মূল সমল। শিক্ষাৰ জৰিয়তেহে সমাজ এখন পোহৰাই তোলাটো সম্ভৱ আৰু ইয়ে মানুহক ইতিবাচক দিশেৰে আগবাঢ়ি যাবলৈ পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰে। সৃজনীশীল চিন্তাধাৰাৰ উন্মেষৰ ক্ষেত্ৰতো শিক্ষাই সদায়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনী এখনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভাৰ উন্মেষ সাধনত সহায় কৰাৰ উপৰি অঞ্চলটোৰ ইতিহাস, বিভিন্ন শিক্ষামূলক দিশ অৱলোকনেৰে জ্ঞান বৰ্দ্ধনতো সহায় কৰে। কে.চি.দাস কমাৰ্চ কলেজে ইয়াৰ প্ৰতিষ্ঠাকালৰে পৰা শিক্ষাৰ্থী সকলৰ মাজত গুণগত শিক্ষাৰ বিকাশ, উপযুক্ত মানৱ-সম্পদ গঢ় দিয়া আৰু সুস্থ শৈক্ষিক পৰিৱেশ সৃষ্টিত অনৱদ্য অৱদান আগবঢ়াই আহিছে। কলেজখনে ভৱিষ্যতেও শৈক্ষিক উত্তৰণৰ দিশত ইতিবাচক বৰঙণি আগবঢ়াই যাব বুলি কামনা কৰিলো।

কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখন সৰ্বাংগসুন্দৰ হোৱাৰ লগতে সকলোৰে পৰা সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

> / MM/ MM/ (সৰ্বানন্দ সোণোৱাল)

K.C. Das Commerce College Estd- 1983

শুভেচ্ছাবাণী

সিদ্ধার্থ ভট্টাচার্য্য

Siddhartha Bhattacharya, M.A.,LL.B

Cabinet Minister
Department of Education
Guwahati Development Department
Department of Law & Justice
Government of Assam

Block-D, 4th Floor, Assam Secretariat, Dispur, Guwahati- 781006, Assam Tel No.:0361-2237267 E-mail.:siddharthabhatta@gmail.com

Date .:-

ministeredu26@gmail.com

Message

I am pleased to know that the Annual Magazine of K. C. Das Commerce College is going to be published very soon.

A college magazine is a platform of literary talent of the students. It shows the activities of the students in the field of their extra-curricular enthusiasm as well as in their academic ventures.

I sincerely wish that the magazine will serve a great purpose for exploration of newer avenues of knowledge.

I wish the success of the college magazine to receive widespread readership.

(Siddhartha Bhattacharya)

Schattachonya

A STEP TOWARDS DIGITAL INDIA

Help Desk for Cashless transction for Payment of Admission fees in K.C Das Commerce College

FROM THE DESK OF THE PRINCIPAL.....

It gave me immense pleasure when I came to know that K. C. Das Commerce College Students' Union is all set to release the 21st edition of our College Magazine. At the very outset I thank the editorial board members and all other functionaries who toiled hard to collect, edit and compile the contributions in a booklet form. College magazine is a window through which the readers can peep into the quality, achievements and latent talents of the students. I strongly believe that there is no dearth of talents in our students.

Today, K. C. Das Commerce College is a known name in the field of Commerce education at the tertiary level in not only Assam but other parts of North East India as well. There is a huge rush amongst the students to get him / her admitted to our College. The input standards of our students are good and as such it is expected that their outputs would be even better.

SWOT analyses of our Institution highlights many areas where we need to develop ourselves particularly from the infrastructural point of view. We are putting our best efforts and with time we will overcome these shortcomings. However infrastructural deficiencies will never be allowed to hinder the mission towards attaining academic excellence.

In this world of stiff competition learning cannot be restricted to classrooms alone. Students need to identify their potential at the individual level and work hard to develop the same. In the last few months we have laid stress on providing career opportunities through the Career Counseling and Placement Cell. The College has initiated a R&D mission involving corporate houses. We are one of the few institutions identified by the Government of Assam as skill enhancement facilitating centre. Students are requested to take advantage of the same. Associate yourself with the College authority to generate an ambience of joyful learning within the campus.

Remember, the prosperity and development of a country depends not only on its natural resources but also on its educated mass. Let us all work hard to realise our goals.

With best wishes.

Dr. Hrishikesh Baruah
Principal
K. C. Das Commerce College

Students of KC Das Commerce College taking out a Procession demanding justice for Sweta Agarwal and Punishment of the culprit

FROM THE DESK OF THE EDITOR

After month of painstaking efforts by the students, teachers and the members of the Editorial Board, the 21st issue of *K.C Das Commerce College* is ready to see the light of the day.

I am very priviliged and honoured to be the Chief editor of the Annual Magazine 2nd time in a row. The last issue being a success puts a lot of pressure on the Editorial Board as well as me for maintaing the standard of the college magazine and also to live up to the expectation of the well wishers.

The College Magazine has always been a stepping stone to many aspiring writers, poets, essayist, artists etc. The budding writers have found the way to express their thoughts in this mouthpiece through the articles and to reflect their literary talents.

Firstly I would like to thank our Principal Dr. Ghanshyam Nath, the task of publishing the 21st issue of the Annual Magazine could not have been possible without my Prof. In charge Dr. Satyajit Sarmah who constantly encouraged me with positivity and motivated me to work for this mouthpiece tirelessly. Dr.Bijoy Kalita was also a constant source of inspiration for me who guided me throughout the tenure and i owe more to him than mere words could suggest.

I would also like to thank the Editorial Board. Dr.Dipak Barman and Dr. Prarthana Barua and also Shankar Jyoti Choudhury who tried their level best to make sure that the Annual Magazine help you in recapitulating the eventful journey of the session.

Lastly, I would request the Magazine's future editor to be strict with the standard, we should not lower thestandard to accomodate numbers no problem if the magazine has limited contents, one should not be bothered about the numbers but the quality.

I hope you all would enjoy reading the mouthpiece.

Happy Reading!

With Regards Arup Roy Editor

Sweta Agarwal

Born - 30-01-1997

Death - 04-12-2017

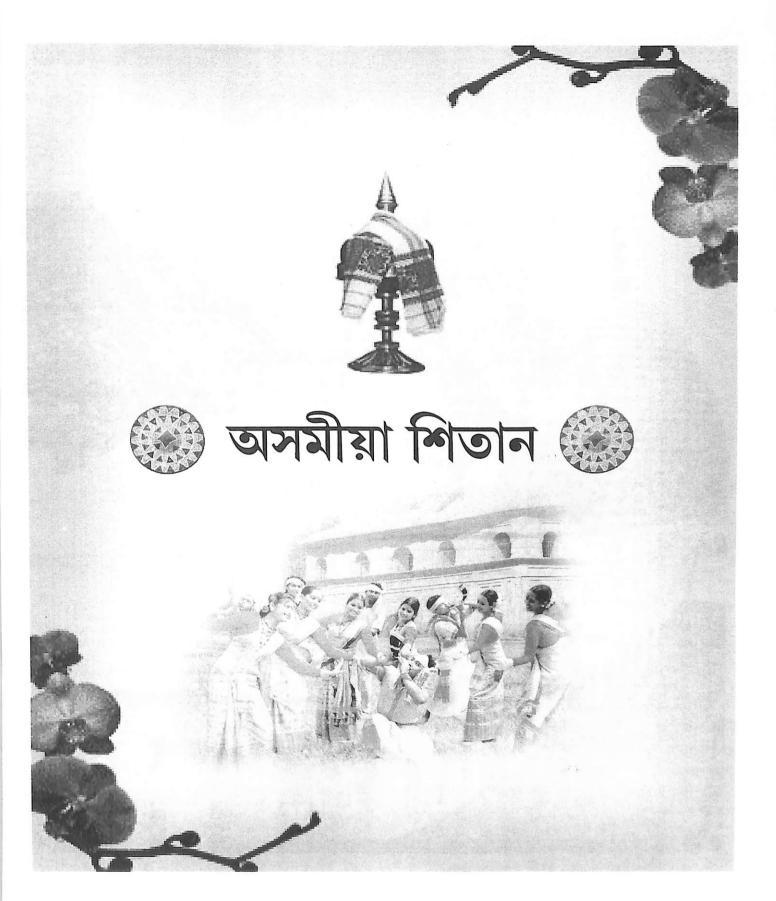
ASSAMESE SECTION

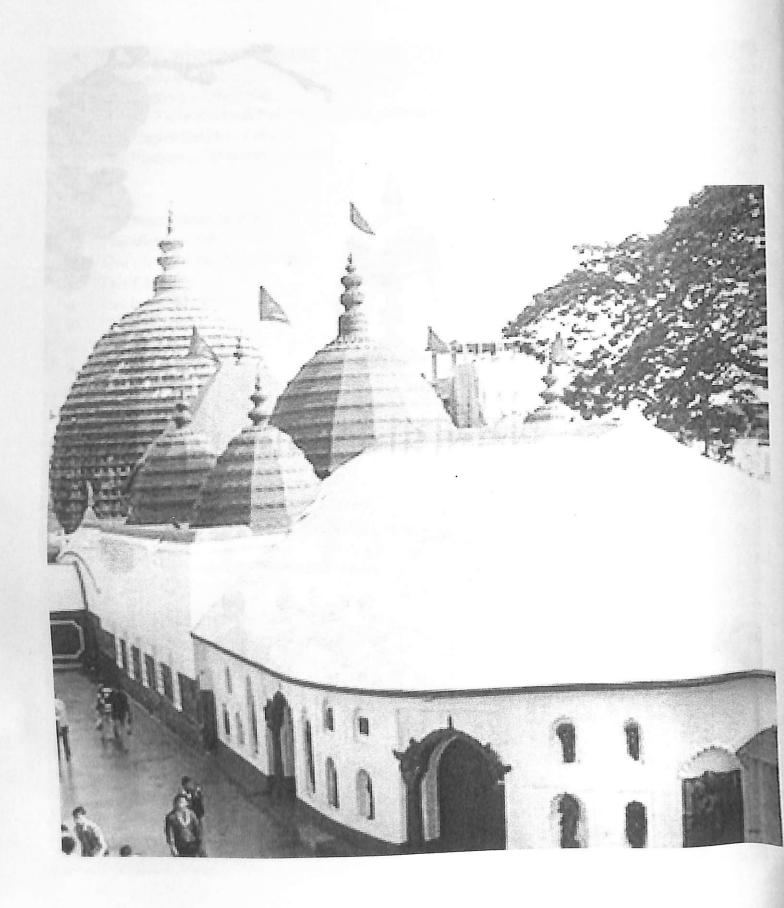
প্ৰৱন্ধ

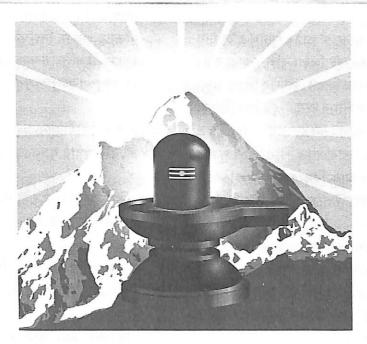
 শিৱ লিংগৰ মাহাত্ম্য আৰু লংকেশ্বৰ ধাম ঃ এটি আলোকপাত 	Ø	ড° দীপক বৰ্মন	7
■ পথ	Ø	নাট্যকাৰ ঃ হিৰাজ্যোতি শৰ্মা	11
🔳 অশ্ৰুত ঃ গ্ৰাম্য অসমত পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতন	Ø	জুৰি শৰ্মা	18
 সামগ্ৰী আৰু সেৱা কৰ 	Ø	চিন্তু লক্ষৰ	21
 সূচনা হৈছে নেকি পৰিৱৰ্তনৰ ? 	Ø	নিহাৰিকা তালুকদাৰ	24
■ অভিনৱ অভিলাষা	Ø	শ্রীভূমিকা ডেকা	27
 আমাৰ সমাজৰ মাৰাত্মক ব্যাধি-নাৰী নিৰ্যাতন 	Ø	কাশ্মিৰী ডেকা	31
<u>কবিতা</u>			
■ শৰতৰ ৰোমন্ত্ন	Æ	দিপশিখা কলিতা	33
 সেউজী পাতৰ কাহিনী 	Æ	অর্পিতা দে	33
■ বিবৰ্ণ মন	Ø	্ৰী ভূমিকা ডেকা	34
■ মাজুলী	Æ	দিবাকৰজ্যোতি গগৈ	35
■ বৰষুণলৈ মনত পৰে	Ø	দিবাকৰজ্যোতি গগৈ	36
ENGLISH SECTION	1		
God in smiles of children: Or making of			
Kailash Satyarthi	Æ	Dr. Rabin Mazumder	39
■ That Life You Live	Ø	Jayshree Talukdar	41
■ Being a Woman	Ø	Sudipta Karmakar	42
■ Goods and Service Tax (GST)	Ø	Suraj Jyoti Changkakati	43
"INDIA - its vision for developing as super			
power is a myth?"		Siddharth Sharma	45
Demonitsation in India	Ø	Rishav Sarkar	47

■ The Revolution in Tax System	Kriti Choudhury	50
■ The Cellular Jail	🗷 Kakoli Goswami	52
■ The History of Samsung	🗷 Himanghu Goswami	54
Sardar Vallabhabhai Patel Builder of a strong, India		55
■ The Unpredictable Future	🗉 Jyoti Jain	59
■ The Peshawar Massacre of 2014		60
<u>Poems</u>		
■ The best things in life		61
■ The distress call		61
■ The girl and the Somebody		62
■ The Clouds	Riya Jain	63
■ The heavenly life	Minakshi Das	63
■ The last Night		64
■ Can I?	Maisy Agarwal Maisy Agarwal	64
■ The love of God	Samarpita Seal	65
■ She	Jyoti Jain	65
Mother Nature	Simran Roy	66
747 13	🗷 Rohit Karmakar	66
■ If I could ■ Come Home	Kriti Choudhury	67
Secretarial Reports		71-80
Reports of Student's Executive Body		

71-80

শিব লিংগৰ মাহাত্ম্য আৰু লংকেশ্বৰ ধাম ঃ এটি আলোকপাত

ড° দীপক বৰ্মন মূৰব্বী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

অসমত শিৱ পূজা কোনো দূৰ অতীতৰ পৰাই প্ৰচলিত হৈ আহিছে। অসমৰ বিভিন্ন জাতিৰ লোকৰ মাজত শিৱপূজাৰ প্ৰচলন আছে। অসমীয়া সমাজত শিৱৰ মূৰ্ত্তি পূজাতকৈ শিৱৰ প্ৰতীক লিংগ পূজাহে সৰহকৈ কৰা দেখা যায়। অসমৰ শিৱ মন্দিৰসমূহে এই কথাৰ প্ৰমাণ বহন কৰে। এই মন্দিৰসমূহ পীঠ, ধাম, দেৱালয়, থান আদি বিভিন্ন নামেৰে জনা যায়। শিৱ লিংগ কি ? শিৱ লিংগৰ জন্ম কেনেকৈ হ'ল, সেই সম্পৰ্কে শিৱ পুৰাণত উল্লেখ আছে এনেদৰে—

> "মহেশ্বৰ পৰা মহাবায়ু উপজিল। সেহি মহাবায়ু শুক্লবীৰ্য ৰূপ হৈল।। সেহি ৰেতসৰপৰা অগ্নি সূৰ্য সম। দেখিতে চিকমিক আতি ৰূপ মনোৰম।।

এশ জোজনৰ পথ বহলে প্ৰমান।
লক্ষ জোজনৰ পথ উস্ত সুঠান।।
যুগান্ত কালৰ সূৰ্য সম কলেৱৰ।
প্ৰকট ভৈলন্ত লিংগ ৰূপি মহাহৰ।।" ১
এনেকৈ শিৱ লিংগৰ জন্ম হোৱাৰ পিছত সেই লিংগৰ
পৰা ব্ৰহ্মা আৰু বিষ্ণুৰ জন্ম হোৱা বুলি শিৱ পুৰাণত উল্লেখ
আছে, তাৰ বিৱৰণ এনেধৰণৰ—

পাচে দেৱদেৱ মহাদেৱ কতো কালে।
সেহি লিংগ হন্তে ব্ৰহ্মাদেৱক স্ৰজিলে।।
সমস্তে প্ৰাণীৰ পাতিলন্ত প্ৰজাপতি।
পাচে স্ৰজিলন্ত বিষ্ণুদেৱক সম্প্ৰতি।।২
এই শিৱ লিংগতে তিনিলোকৰ লয় হয়—''অন্তকালে

তিনিলোক লিংগে হোৱে লয়।"

স্কন্ধ পুৰাণত 'লয়নালিংগ মুচ্যতে' পাঠৰ গৃঢ়াৰ্থ হ'ল যাৰ পৰা লয় বা প্ৰলয় উৎপন্ন হয় তাকেই লিংগ বুলি কোৱা হয়। য'ত সকলো, বিলীন হৈ যায়, সেয়ে লিংগ। পাৰ্থিৱ লিংগ আৰু শিৱ লিংগৰ পাৰ্থক্য অসীম আৰু সসীমৰ দৰে। এই শিৱ লিংগৰ আদি অন্ত বিচাৰি ব্ৰহ্মা আৰু বিষ্ণুৱে যেন হাবাথুৰি খাই পিছত শিৱ লিংগক বন্দনা প্ৰাৰ্থনা কৰিছে। তাৰপিছত শিৱে লিংগ পূজাৰ নিৰ্দেশ দিছে আৰু ব্ৰহ্মাক স্ৰজন আৰু বিষ্ণুক পালন কৰিবলৈ দি মহাদেৱে বিনাশৰ কাৰ্য কৰিবলৈ লৈছে বুলিও শিৱ পুৰাণত উল্লেখ আছে।

বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষত অসংখ্য শিৱ লিংগ আৰু শিৱ মন্দিৰ আছে। লগতে এইটোও নিঃসন্দেহে ক'ব পাৰি যে ভাৰতত পূজা-অৰ্চনা কৰা বিভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ মন্দিৰৰ সংখ্যাৰ তুলনাত শিৱ মন্দিৰৰ সংখ্যাই সৰ্বাধিক হ'ব। ভাৰতবৰ্ষত দ্বাদশ জ্যোতি লিংগও আছে, সেই নামবোৰ হ'ল—

সৌৰাষ্ট্ৰে সোমনাথম্চ শ্ৰীশৈলে মল্লিকাৰ্জুনম্ উজ্জয়িন্যাং মহাকালম্ ওক্কাৰম্ অমলেশ্বৰম্।। পৰল্যাং বৈদ্যনাথম্ চ ডাকি ন্যাম্ ভীম শক্কৰম্। সেতুৱন্ধে তু ৰামেশম্ নাগেশম্ দাৰুকাবনে।। বাৰানস্যাং তু ৱিশ্বেশম্ ব্যস্তকম্ গৌতমীতটে। হিমালয়ে তু কেদাৰম্ ঘুশ্মেশম্ চ শিৱালয়ে।। এতানি জ্যোতি লিঙ্গানি সায়ংপ্ৰাতঃ পঠেৎ নৰঃ। সপ্ত জন্ম কৃতং পাপং স্মৰণেন ৱিনস্যতি।।৫

এই বাৰটা জ্যোতিলিংগৰ নাম পুৱা গধূলী পাঠ কৰিলে সাতজনমৰ পাপ বিনাশ হয় হয় বুলিও কোৱা হৈছে। এই দ্বাদশ জ্যোতিলিংগৰ সৌৰাষ্ট্ৰত সোমনাথ, শ্ৰীশৈলত মল্লিকাঅৰ্জুন, উজ্জয়িনীত মহাকালেশ্বৰ, ওন্ধাৰত অমৰেশ, পাৱনী নামৰ ঠাইত বৈদ্যনাথ, ভীমশন্ধৰ নামৰ জ্যোতিপীঠ ডাকিনী প্ৰদেশত নে ভীমপুৰত? শিৱ পুৰাণৰ এক কথাৰ মতে ভীম শংকৰ জ্যোতিলিংগ অসমৰ (পুৰণি কামৰূপ) ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত গুৱাহাটীৰ কাষত কোনোবা এখন পাহাৰত অৱস্থিত! সেতু বন্ধনৰ লিংগ ৰামেশ্বৰ, দাৰুকাবনত নাগেশ্বৰ, বাৰানসীত বিশ্বেশ্বৰ ত্ৰান্থক ব্ৰহ্মনিধিত, হিমালয়ত কেদাৰনাথ, ইলোৰাত ঘূশোশ্বৰ।

আমি যে শিৱক কও নমঃশিৱায়। এই পাঁচটা অক্ষৰৰ প্ৰতিটোৰে শিৱ স্তোত্ৰ গোৱা হয় সেই স্তোস্ত্ৰ এনেধৰণ— নাগেন্দ্ৰহাৰায় ত্ৰিলোচনায় ভস্মাঙ্গৰাগায় মহেশ্বৰৰায়। নিত্যায় শুদ্ধায় দিগন্ধৰায় তস্মৈ ন কাৰায় নমঃ শিৱায়।। মন্দাবিনী সলিল চন্দনচৰ্চিতায় নন্দীশ্বৰ প্ৰমথনাথ মহেশ্বৰায়। মন্দাৰপুস্প বহুপুস্পসূপূজিতায় তস্মৈ ম কাৰায় নমঃ শিৱায়।।

শিৱায় গৌৰীৱদনাজবৃন্দ সূৰ্য্যায় দক্ষাধৰ নাশকায়। শ্ৰী নীলকণ্ঠায় বৃৰ্ষববজায় তস্মৈ শি কাৰায় নমঃ শিৱায়।।

বশিষ্ঠ কুন্ডোৎঙৱ গৌতমাৰ্য্য মুনীন্দ্ৰ দেৱাৰ্চিত শেখৰায়। চন্দ্ৰাৰ্ক বৈশ্বানৰলোচনায় তম্মৈ ৱ কাৰায় নমঃ শিৱায়।।

যক্ষস্বৰূপায় জটাধৰায় পিনাকহস্তায় সনাতনায়। দিব্যায় দেবায় দিগস্বৰায় তস্মৈ য় কাৰায় নমঃ শিৱায়।।

পঞ্চাক্ষৰং ইদং পুণ্যং যঃ পঠেৎ শিৱসন্নিধৌ।
শিৱলোকম্ অৱাপ্নোতি শিৱেন সহ মোদতে।।৭
শৈৱতত্বৰ ইতিহাস সম্পর্কে ক'বলৈ গৈ নীলকান্ত শাস্ত্রীয়ে
কৈছে যে শৈৱতত্বৰ উৎপত্তিৰ ইতিহাস যদিও অন্ধকাৰময় কিন্তু
এইটো স্পষ্ট যে এই তত্বৰ ইতিহাস আর্য্য বা বৈদিক আৰু
প্রাগার্য্য ধর্ম আৰু সংস্কৃতিৰ সংমিশ্রণ মাথোন। হৰপ্পা আৰু
মহেঞ্জোদাৰোৰ আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ পিছত ভাৰতবর্ষৰ শৈৱধর্মৰ
উত্থান যে প্রাগৈতিহাসিক সেইটো স্পষ্ট হৈ পৰে।
মহেঞ্জোদাৰোত উদ্ধাৰ হোৱা যোগমূর্তি যোগাসনত থকা
দেৱতা, স্তুতিৰত নাগ মুদ্রা আকৌ হৰপ্পাত উদ্ধাৰ হোৱা ক'লাধূসৰ শ্লেট এখনত প্রটো শিৱৰ দিশ ৰূপায়িত হোৱা বুলি কিছুমান
পণ্ডিতে ক'ব খোজে।' হৰপ্পা আৰু মহেঞ্জোদাৰোৰ সভ্যতা
মূলতে সিন্ধু উপত্যকাৰ সভ্যতা।

ভাৰতীয় পৰম্পৰাত শিৱৰ নামৰ জ্ঞান অতি দকৈ শিপাই আছে। ঋপ্বেদত ৰুদ্ৰৰ উল্লেখ পোৱা যায়। ঋপ্বেদৰ ৰুদ্ৰ অগ্নিৰ সৈতে অভিন্ন। অগ্নি ধ্বংসৰ প্ৰতীকা ঋপ্বেদৰ ৰুদ্ৰও ধ্বংসৰ প্ৰতিনিধি। তেওঁ বৈদ্যানাথ। তেওঁ ধনন্তৰি। বৈদিক ৰুদ্ৰ আৰু পৌৰাণিক শিৱৰ অপূৰ্ব সমন্বয় ঘটিছে ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু পূৰাণসমূহত। পুৰাণত বৰ্ণিত শিৱ মহাযোগী, তপস্বী, পৰম ত্যাগী, ব্ৰহ্মচাৰী বেদজ্ঞ, অৰ্ধ নাৰীশ্বৰ আৰু পৰম জ্ঞানী। মহাভাৰতৰ আমি কিৰাতৰূপী শিৱক পাওঁ। মহাকাব্য মহাভাৰতৰ বনপৰ্বত শিৱই কিৰাত ৰূপ ধাৰণ কৰি অৰ্জুনৰ

পৰীক্ষা লোৱা আৰু অৰ্জুনক পাশুপাত অস্ত্ৰ প্ৰদান কৰা কথাৰ উল্লেখ আছে। অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ বিখ্যাত কবি মাধৱ কন্দলীৰ ৰামায়ণত শাক্ত আৰু শৈৱধৰ্মৰ আভাস পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলীৰ ৰামায়ণত শিৱ–পাৰ্বতী আৰু কৈলাশৰ কথা তলত দিয়া ধৰণে পোৱা যায়—

- ১। ৰামৰ প্ৰাসাদ শোভে কৈলাশ সমান।
- ২। সি কাৰণে কশ্যপৰ কৈলাশত থিত।
- ৩। নন্দী বন্দিলন্ত যেন পাৰ্বতী শঙ্কৰ

মাধৱ কন্দলীৰ দ্বাৰা ৰচনা হোৱা বুলি জনা 'দেৱজিত' নামৰ কাব্যখনটো শিৱধৰ্মৰ প্ৰভাৱ আছে। হেম সৰস্বতী 'হৰগৌৰী সংবাদ' কবিৰত্ন সৰস্বতীৰ 'জয়দ্ৰথ বধ' দুৰ্গাবৰ 'মনসা কাব্য' মনকৰৰ 'মনসা কাব্য', সুকবি নাৰায়ণ দেৱৰ 'পদ্মাপুৰাণ' আদি কাব্যত শৈৱধৰ্মৰ প্ৰভাৱ সুস্পষ্ট ৰূপত পোৱা যায়। পিতাম্বৰ কবিৰ উষা পৰিণয়তো শিৱৰ মাহাত্ম প্ৰকাশ পাইছে। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ 'কীৰ্ত্নন' ঘোষাত শিৱ আৰু বিষ্ণুৰ অভিন্নতা বিদ্যমান কীৰ্তনৰ নামাপৰাধ অধ্যায়ত তাৰ প্ৰমাণ এনেদৰে পোৱা যায়—

গুণ নাম যত বিষ্ণু শিৱৰ। তাক ভিন্ন বুদ্ধি কৰৈ যি নৰ।। নামৰ সিও মহা অপৰাধী। নৰকত পৰে দৈৱে নবাধি।।

অনন্ত কন্দলীৰ 'কুমৰ হৰণ' কাব্যও শিৱৰ মাহাত্ম প্ৰকাশক গ্ৰন্থ। মহা প্ৰতাপী বানৰজা শিৱভক্ত আছিল। বানৰজাৰ হৈ শিৱে হৰি বা কৃষ্ণৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছিল। এইখিনিতে উল্লেখ কৰা উচিত হ'ব যে কামৰূপৰ বহুজন ৰজা শিৱভক্ত আছিল। চীনা পৰিব্ৰাজক হিউৱেন চাঙে কামৰূপৰ বিষয়ে লিখা টোকাত কৈছে যে 'কামৰূপত অসংখ্য দেৱ-দেৱীৰ মন্দিৰ আছে'। কামৰূপৰ ৰজাসকলৰ বেছিভাগ তামৰফলিত শিৱৰ মূৰ্তিৰ প্ৰতি প্ৰণাম বাক্যৰ উল্লেখ আছে।

কবি ৰামসৰস্বতীৰ বধকাব্য অশ্বকৰ্ণ যুদ্ধ কুলাচন বধ আদি কাব্যত শিৱৰ উল্লেখ আছে। ৰামসৰস্বতীৰ ভীম চৰিত কাব্যত শিৱে ভাং খাই, শিৱ নিজে খেতিয়ক ইত্যাদি কথা পোৱা যায়। নাথ সাহিত্যত পোৱা 'হাতে দোৱাদশ কাঠি কান্ধে কানি জুলি লৈ শিৱ শিৱ বুলি ফুৰা যোগী' আদি কথাই শৈৱধৰ্মৰ কথাৰ ইংগিত দিয়ে।

অসমীয়া বিভিন্ন লোকগীতত, প্ৰবচনত আৰু সাধুকথাত

শিৱৰ উল্লেখ আছে। মন্ত্ৰ সাহিত্য, ওজাপালি টোকাৰী গীত আদি সকলোতে শিৱে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ঠাই অধিকাৰ কৰি আহিছে আকৌ পগলা পাৰ্বতীৰ গীত, বৰাগী গীত, বুঢ়াগোসাইৰ গীত আদিতো শিৱৰ ভিন্ন ৰূপে ভূমুকি মাৰিছে। আজিও বিয়াগীতত শিৱগোসাইৰ নামে ৰজন জনাই আছে। কইনাঘৰৰ পদূলিত দৰা আহি পালেই আয়তীয়ে বিয়াগীত আৰম্ভ কৰে এই বুলি—

শিৱ গোসাই আহিছে ডম্বৰু বাজিছে ভিক্ষা বা মাগিছে কি হে।

অসমীয়া সমাজত 'গোসাই' শব্দেৰে শিৱক বুজায়। এটা সাধুকথাত উল্লেখ থকা মতে অসমীয়া সমাজৰ ম'হ খেদা উৎসৱটোও গোসাই বা শিৱেহে সৃষ্টি কৰা। সেই সাধুকথাটো এনেধৰণৰ—পুৰণি কালত ম'হ নাছিল। কেইনাল বা মাছমৰীয়া বিলাকে নদী, বিল আদিত মাছ মাৰিবলৈ গৈ অলপ শুই লওঁ বুলি টোপনি গৈ ৰাতিপুৱাহে সাৰ পায়, মাছ ধৰা নহয়। পুৱা ঘৰলৈ ঘূৰি আহে। সদায়েই এনেকুৱা হয়। তেওঁলোক ডাঙৰ সমস্যাত পৰিল। গতিকে কথাটো ভাবি-চিন্তি কেইনালবিলাক গোসাইৰে ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকৰ সমস্যাটো ক'লে, লগতে তেওঁলোকৰ টোপনি নহাৰ উপায় এটা কৰি দিব লাগে বলিও ক'লে, যাতে তেওঁলোকে মাছ মাৰিব পাৰে। তেতিয়া গোসাইহে তেওঁৰ গাৰ পৰা অলপ মলি উলিয়াই দি ক'লে, যে এইখিনি নি তহঁতে শোৱা ঠাইত ছটিয়াই দিবি, তেতিয়া ইয়াৰ পৰা ম'হ হ'ব আৰু ম'হ থাকিলে তহঁতে মাছ মাৰিব পাৰিবি। কেইনালহঁতে গোসাইয়ে দিয়া মলিখিনি নি সিহঁতে মাছমৰা ঠাইত ছটিয়াই দিলে। সেই মলিৰপৰা ম'হৰ সৃষ্টি হ'ল। কেইনালহঁতৰ ম'হবিলাকে কামূৰিবলৈ ধৰিলে। সিহঁতৰ টোপনি নধৰা হ'ল। সিহঁতে মাছ মাৰি ভৰাই পেলালে। তাৰপাছত ম'হবিলাক দিনে দিনে বাঢ়ি গ'ল। কেইনালহঁতে খেৰৰ জুমুঠিৰ ধোৱা দিওঁ থাকিব নোৱাৰা হ'ল। সিহঁতে ম'হৰ তাণ্ডৱত থাকিব নোৱাৰা হ'ল। ম'হেৰে পৃথিৱী ভৰি পৰিল। কেইনালহঁতে আলোচনা কৰি আকৌ গোসাইৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু ম'হৰ তাণ্ডৱৰ কথা ক'লে। তেতিয়া গোসাইয়ে ক'লে বেছিকৈ ধোৱা দিবি। সিহঁতে বেছিকৈ ধোৱা দিলে। তেনেকৈ কেইদিনমান থাকিল। ম'হৰ তাণ্ডৱ আকৌ বাঢ়িল। কেইনালহঁতে থাকিব নোৱাৰা হ'ল। সিহঁতৰ কাণেৰে আৰু নাকেৰেও ম'হ বিলাক সোমাই যোৱা হ'ল। সিহঁতে আকৌ গোসাইৰ ওচৰলৈ গৈ ম'হ নিৰাময়ৰ উপায় বিচাৰিলে। তেতিয়া গোসাইয়ে ক'লে—মা, আঘোণ মাহৰ পূৰ্ণিমাৰ দিনা

গৰখীয়া ল'ৰা বিলাকক টাঙোন লৈ ম'হ খেদিব দিবি তেতিয়া ম'হ নাথাকে! সেই সময়ৰ পৰা ম'হ খেদা উৎসৱৰ সৃষ্টি হ'ল।১১

লংকেশ্বৰ ধাম বা লংকেশ্বৰ থান অসমৰ শিৱ থানসমূহৰ ভিতৰত এখন খ্যাতনামা থান। লংকেশ্বৰ ধামখনৰ জন্ম চন তাৰিখ আদি সম্পৰ্কে Mythology বা পৌৰাণিক আখ্যানে ঢুকি নাপায়। কিন্তু এই ধামৰ জন্ম সম্পৰ্কে দুই-এটা আখ্যান আৰু বিশ্বাস জন-মানসত আজিও সজীৱ হৈ আছে, আৰু এই আখ্যানবোৰ ইজনে সিজনৰ আগত ব্যক্ত কৰি আহিছে।

কথিত আছে যে লংকাৰ অধিপতি লংকেশ্বৰ বা ৰাৱণে শিৱ লিংগ কৈলাশৰ পৰা লংকালৈ বুলি নিহিল। শিৱ সন্তুষ্ট হৈ লংকেশ্বৰ বা ৰাৱণক শিৱ লিংগ প্ৰদান কৰিলেও সেই লিংগ বাটত মাটিত থ'বলৈ বাধা দি কৈছিল যদি তেওঁ সেই লিংগ ক'ৰবাত থয় তেতিয়া তাৰপৰা সেই লিংগ নিব নোৱাৰিব সেই চৰ্ত মানি লংকেশ্বৰ ৰাৱণে শিৱ লিংগ নিয়াৰ পথত তেওঁৰ প্ৰস্ৰাৱৰ ভাৱ হ'ল। ওচৰতে ল'ৰা এজনক দেখি তেওঁৰ হাতত শিৱ লিংগটো দি ৰাৱণে প্ৰস্ৰাৱ কৰি আহিল। কিন্তু ৰাৱণৰ প্ৰস্ৰাৱৰ দীঘলীয়া সময়লৈ অপেক্ষা নকৰি ল'ৰাৰূপী গণেশে শিৱ লিংগটো মাটিত থৈ দিলে। ৰাৱণে অতি কন্তু কৰিও সেই শিৱ লিংগ উঠাব নোৱাৰিলে।

আন এটা প্ৰবাদ মতে লংকেশ্বৰ থানত মহাদেৱে নিজ বেশ ধাৰণ কৰিয়েই অঞ্চলটোক চুৰি আদি কাৰ্যৰ পৰা ৰক্ষা কৰি আছিল। শিৱই এনে কৰোতে দুষ্টলোকবোৰৰ ব্যাঘাত জন্মে, সেয়েহে কোনো দুষ্ট লোকে শিৱৰ গাত মদ ঢালি দিয়ে তেতিয়া তেওঁ শিলৰ ৰূপ হৈ যায়। এই শিলৰ শিৱ লিংগটো অতি

বৃহৎকায়। লংকেশ্বৰ থানৰ শিৱ লিংগটোৰ উচ্চতা প্ৰায় চৌব্বিশ ফুট মান হ'ব আৰু পৰিধিও প্ৰায় ২৪ ফুট মানেই হ'ব। বৰ্তমান এই বৃহৎ শিৱ লিংগটোৰ ওচৰত চাৰি-পাঁচ ফুটমান উচ্চতাৰ এটা শিৱ লিংগ নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ কাষৰ পৰাই লংকেশ্বৰ মন্দিৰলৈ যোৱা ৰাস্তা আজিৰ পৰা কিছুবছৰ আগলৈ কেঁচা ৰাস্তা আছিল যদিও বৰ্তমান লংকেশ্বৰ মন্দিৰলৈ যোৱা ৰাস্তাটো পকী। প্ৰায় ৩৫০ পৰা ৩৬০ খনমান চিৰি বগাই মন্দিৰলৈ যাব লাগে। চিৰিবোৰ ৭-৮ ইঞ্চি মান ওখ আৰু চিৰিবোৰ এক ফুটৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ৬-৭ ফুটমানলৈ বহলকৈ বনোৱা। চিৰিৰ ৰাস্তাটো উন্নতমানৰ, আহল-বহল এই ৰাস্তাটোৰ দুয়োফালে লোহাৰ ৰেলিং দিয়া আছে। এই ৰাস্তাটোৰ নামনিৰ ৩৭ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ অলপ উত্তৰ ফালে আহি, সোফালে এখন আসনৰ দৰে এটা শিল আছে তাতো মাজে মাজে নাম– কীৰ্তন কৰি ভক্তপ্ৰাণ ৰাইজে শিৱলৈ বুলি সেৱা সন্মান জনাই ভক্তি নিবেদন কৰে। শিৱ বা মহাদেৱ অতি সোনকালে তুষ্ট হয় তেওঁ আসুতোষ। তেওঁ ৰুদ্ৰও তেওঁ অতি সোনকালে ৰুষ্টও হয়। কামৰূপ নামৰ লগত জড়িত কামদেৱ শিৱৰ কোপত ভত্ম হয় আৰু কামদেৱৰ পত্নী ৰতীদেৱীৰ স্ত্ৰতি ভক্তিৰে সম্ভুষ্ট কৰাত মহাদেৱে কামদেৱক পুনৰ জীৱন দান দিছিল। সেই আখ্যান এতিয়াও অসমীয়া সমাজত প্রচলিত। ত্ৰিদেৱৰ অন্যতম দেৱ মহেশ্বৰক তৃষ্টি ভক্তি কৰি অনেকে বিভিন্ন ফল লাভ কৰিছে। লংকেশ্বৰ ধামলৈ অসংখ্য লোক আহি শিৱ লিংগত পূজা-অৰ্চনা কৰে আৰু বিভিন্ন ফল লাভ কৰে বুলি বিশ্বাস প্রচলিত হৈ আহিছে।

নাট্যকাৰ ঃ হিৰাজ্যোতি শৰ্মা সহকাৰী অধ্যাপক, তথ্য আৰু প্ৰযুক্তি বিজ্ঞান বিভাগ।

চৰিত্ৰসমূহ

- ১। ১ম ব্যক্তি—প্ৰায় ৩৫ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ২। ২য় ব্যক্তি—প্ৰায় ৩০-৩৫ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৩। ৩য় ব্যক্তি—প্ৰায় ২৫ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৪। ৪র্থ ব্যক্তি—প্রায় ২৫ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৫। হলিৰাম (কনিষ্টবল)—প্ৰায় ৪৫ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৬। ৰিপৰ্টাৰ—প্ৰায় ৩৫-৪০ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৭। মন্ত্ৰী—প্ৰায় ৫০-৫৫ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৮। শইকীয়া (PA)—প্ৰায় ৪০ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ৯। অ.চি—প্ৰায় ৪০ বছৰীয়া ব্যক্তি।
- ১০। ড্ৰাইভাৰ—প্ৰায় ২৫-৩০ বছৰীয়া ল'ৰা।
- ১১। দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্থ ব্যক্তি—প্ৰায় ৩০ বছৰীয়া ল'ৰা।

মঞ্চসজ্জা ঃ (মঞ্চৰ মাজত এখন বেঞ্চ। এফালে এটা

ডাষ্টবিন আৰু আনফালে এখন চাইনব'ৰ্ড দেখা যাব। চাইন ব'ৰ্ডত ''এইখন আপোনাৰ চহৰ ইয়াক সুন্দৰকৈ ৰখা আপোনাৰ দায়িত্ব" লিখা থাকিব।)

মেঞ্চ মুকলি হোৱাৰ লগে লগে off voiceত এটা Accidentৰ শব্দ শুনা যাব। দুজন মানুহে এজন মৃতপ্ৰায় ব্যক্তিক মঞ্চলৈ দাঙি লৈ আনে আৰু আন দুজনে এজন ড্ৰাইভাৰক মাৰি পিতি মঞ্চত প্ৰৱেশ কৰে। প্ৰথম ব্যক্তি দুজনে দুৰ্ঘটনা গ্ৰস্ত মানুহজনক মঞ্চৰ সন্মুখ ভাগত থয়।)

১ম ব্যক্তিঃ চেহ্ বৰ বেয়াকৈ মাৰিলে।

২য় ব্যক্তিঃ চাচোন, তেজো বৰকৈ ওলাইছে।

১ম ব্যক্তি ঃ এহ নাবাছিবই নেকি ?

২য় ব্যক্তিঃ দেখাতটো ভাল ঘৰৰে যেন লাগিছে।জা...নো কি ভাবি থাকে ৰাস্তা-ঘাট পাৰ কৰোতে। বেয়াকৈ খুন্দিয়ালে। ১ম ব্যক্তিঃ মেডিকেলত নিলে বাচে নেকি!

২য় ব্যক্তিঃ (ভয়েৰে) মই নোৱাৰো দেই। প্ৰথমতে মেডিকেল, তাৰ পিছত পুলিচ তাৰ পিছত আদালত। নোৱাৰো দেই মই এইবোৰৰ মাজত সোমাব।

(এনেতে তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ ব্যক্তি দুজনে এক্সিডেণ্টকাৰী ড্ৰাইভাৰক ধৰি মঞ্চত প্ৰৱেশ কৰে।)

তয় ব্যক্তি ঃ ঐ গাড়ী চলাওতে চকু দুটা শহুৰৰ ঘৰত থৈ আহ নেকি ? (মাৰি মাৰি)

৪ৰ্থ ব্যক্তিঃ ঐ, বাপেৰৰ ৰাস্তা পাইছ হা, ছাল্লা ছাল দিবলৈ আহিছ' হা!

ড্ৰাইভাৰ ঃ দাদা, মইতো ঠিকেই চলাইছিলো। আজিলৈকে এক্সিডেণ্ট কৰা নাই। মানুহটোৱেহে কিবা অন্য মনস্কভাৱে ৰাস্তা পাৰ কৰি আছিল। হঠাতে গাড়ীৰ আগত আহি গ'ল।

তয় ব্যক্তি ঃ আৰু তই উঠাই দিলি। ছাল্লা উল্টা চৌৰ কৌটৱালকো দাতে। এক্সিডেণ্ট কৰিবি তই আৰু দোষ হ'ব মানুহতোৰ।

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ ইয়াক ছাল্লা ভালকৈ পাব্লিক ধুলাই এটা দিব লাগে। এনেও ছাল্লা বহুদিনৰ পৰা হাত খুজাই আছে। আজি ইয়াৰ তাতেই ছাফ কৰিম বাপ্লেকে।

ড্ৰাইভাৰঃ মোক ক্ষমা কৰি দিয়ক দাদা।

১ম ব্যক্তি ঃ কি ক'লি ক্ষমা কৰি দিব লাগে হা। তহঁতক মুঠেই ক্ষমা কৰিব নোৱাৰি। দুদিন গাড়ীৰ চকা চাফ কৰিলে কি নাই, আহি গ'ল স্থিয়েৰিং হাতত। তাৰ পিছত আৰু এওঁলোকৰ দূৰন্ত গতিক বাধা দিয়ে কোনে। ইখনৰ লগত সিখনৰ খেদা-খেদি, সিখনৰ লগত ইখনৰ খেদাখেদি আৰু ইহঁতৰ এই খেদা-খেদিৰ বলি হ'ল এই বেচেৰা মানুহজন। ইহঁতক কেতিয়াও ক্ষমা কৰিব নোৱাৰি।

৪ৰ্থ ব্যক্তিঃ তোক ছাল্লা আজি শুদাই নেৰো। (মাৰিবলৈ উদ্যত হয়। এনেতে হলিৰাম পুলিচ (কনিষ্টবল) ৰ প্ৰৱেশ)

হলিৰাম ঃ ঐ চলিহাত, কি মাৰা মাৰি কৰবা ধৰছা হা! এই লাঠি-দেখচা কুইবে পাখৰা কৰি দিম বাপ্পেকে।

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ ছাৰ এইমাত্ৰ ই এই মানুহজনক খুন্দিয়াইছে।

আৰু উল্টাই কয় বোলে তাৰ হেনো দোষেই নাই। সেয়েহে...

হলিৰাম ঃ আৰু সেয়েহে তন্তে তাক শাস্তি দিছা। নহয়নে সোনামুৱাহাত?

৩য়/৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ হ.....হ্য় ছাৰ।

হলিৰাম ঃ চুপ থাক। ঐ অমুকা থাকোতে তাক শাস্তি দিবাক লাগি তহঁত কোন? য'তে ত'তে হিৰ'গিৰি কৰোতে ভবে তম বাপ্পেকে গম পাবি। বহুত দেখছো তন্ত্বৰ নিচনা শুকান হিৰ'। ভালকে দীঘলহাতীয় দুটামান পৰলি হিৰ'গিৰি যাই চাঙত উথবো।

8ৰ্থ ব্যক্তি ঃ (লেপ ধুকি) এ... আজিকালি মানুহৰ ভাল কৰাৰ দিনেই নাই। সেইকাৰণে ছাল্লা মৰি গ'লেও ফিৰি নাচাও।

হলিৰাম ঃ ঐ নাকে কানে ফুলি পিন্ধি ই আকৌ মানুহৰ ভাল কৰবা যায়। সমাজ কৰ্মী উলচা। ঐ, সোনামুৱা এটে কিয়া বোন্দা পৰ দি আছা গম নাপাও বুলি ভাবছা। ছাল্লা একে কোবে লেকচাৰ বাহিৰ কৰি দিম। (ড্ৰাইভাৰক উদ্দেশ্যি) আৰু তই...এইফালে আহ।

ড্ৰাইভাৰ ঃ (হলিৰামৰ ওচৰলৈ আহি) মোক ক্ষমা কৰি দিয়ক ছাৰ। মই জানি শুনি এক্সিডেণ্ট কৰা নাই।

হলিৰাম ঃ আ.....উ এক্সিডেণ্ট আকৌ কোনে জানি শুনি কৰে, ঐ নাজানাকেই হৈ যায় বুদছা। নাজানাকেই হৈ যায়। পিছে সোনামুৱা গাড়ী চলবা কেইদিন হ'ল হা?

ড্ৰাইভাৰ ঃ এসপ্তাহমান হ'ল ছাৰ।

হলিৰাম ঃ আৰু এসপ্তাহতে এটাক বগৰালিয়ে। তইটোন (হিচাব কৰি) বছৰত ৪৮ টা মানুহ মাৰবিয়ে। ঐ ৰহটোন ৰহ এইটোক যে বগৰালি কেইবছৰ ৰঙাঘৰৰ আলহি হ'বি খবৰ আছে?

জাইভাৰ ঃ ছাৰ (কান্দি) মোক বচাওক ছাৰ। মইবৰ দুখীয় ঘৰৰ ল'ৰা ছাৰ। মই জেলত গ'লে ঘৰখন নাখায় মৰিব ছাৰ। হলিৰাম ঃ ঐ....ঐ.... কান্দা কাতা নকৰবি বুদছা, কান্দ

কাতা নকৰিবি। ঐ লগত কিমান আছে? (Direction)

ড্ৰাইভাৰ ঃ কি ছাৰ ?

হলিৰাম ঃ (ইংগিতেৰে) এইটো কিমান আছে?

ড্ৰাইভাৰ ঃ (চিঞৰি) অ'....পইচা ছাৰ?

হলিৰাম ঃ এ...হ, মনে মনে ক'। (টানি আনে)

১ম ব্যক্তি ঃ (হলিৰাম উদ্দেশ্যি) হেৰি, মানুহজন মেডিকেললৈ নিব লাগিছিল নহয়।

হলিৰাম ঃ এহ' ৰব হে। দেখা নাই কাম কৰি আছো। অ' পিছে কিমান আছে?

ড্ৰাইভাৰ ঃ (হিচাব কৰি) এশ, দুশ, তিনিশ, তিনিশ পঞ্চাচ টকা আছে ছাৰ।

হলিৰাম ঃ হাঁহ, কুকুৰ। এক্সিডেণ্ট কৰচা নেকি? ঐ চকু কেইটা ভালকে মেলি চা মানুহ মাৰচা। কমেও ২০০০ টকা লাগবো। দি।

ড্ৰাইভাৰ ঃ ইমান টকা ক'ত পাম ছাৰ। 'মোৰ লগত এইখিনিয়ে আছে ছাৰ।

হলিৰাম ঃ (ঠাপ মাৰি) এহ দি, ঐ খুচুৰাকেইটাও দি। আৰু ফুট ইয়াৰ পৰা ফুট ছাল্লা ভিক্ষাৰী। (হিচাব কৰি পকেটত ভৰাই আৰু চিগাৰেট জ্বলাই)

> ৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ অ' ছাৰ। কিমান টানিলে? হলিৰাম ঃ ঐ কি ক'লি, কি ক'লি তই?

৪ৰ্থ ব্যক্তিঃ নাই মানে কৈছো যে আপোনালোকৰে ভাল দিয়ক। চৰকাৰীটোতো আছেই তাৰোপৰি হাৱাই পানীয়ে য'তেই হাত দিয়ে তাতেই খাজানা।

হলিৰাম ঃ ঐ হাৰামীহাঁত বাপাৰে আলাদিনে মৰোতে চাকিটো মোকেই দি গেছিল নহয়! হাৱাই পানীয়ে সবতে খাজানা!কথা কবা আইছা। আৰু এই আইধাত দিয়া খেতিহান চৰকাৰৰ ওপৰত ভৰসা কৰি থাকলি আমাৰ দৰে মাখাই ফুটপাথত থাকবা লাগলাক হয় বুদচা। হে..... (ডেকাহী মাৰে আৰু চাধা মাৰিব ধৰে) পুলিচক চৰকাৰী বেচৰকাৰীৰ কথা ক'ব আহে। (Direction)

১ম ব্যক্তি ঃ হেৰি, আপুনি মানুহজনক যাবলৈ দিলে কিয় ? হলিৰাম ঃ যাবা নেদি তাৰ লগত মহাভাগৱত পাঠ কৰিম নেকি ?

১ম ব্যক্তি ঃ কিন্তু তেওঁ এটা এক্সিডেণ্ট কৰিছে।

হলিৰাম ঃ তাতে কি হ'ল।সবেই এক্সিডেণ্ট কৰে।এনেকে সৰু সৰু এক্সিডেণ্টত মানুহক লকাপত থলি দেখোন খুনি ডকাইতৰ কাৰণে জাগাই নহৱা হবো। সেইকাৰণে যাবা দিলো আৰু....

১ম ব্যক্তি ঃ কি ক'লে ? সৰু-সুৰা এক্সিডেণ্ট ? এইটোক আপুনি সৰু-সুৰা এক্সিডেণ্ট বুলি কয়। দেখা নাই মানুহজনে কিমান বেয়াকৈ আঘাত পাইছে। আপুনি কয় সৰু-সুৰা....

হলিৰাম ঃ হেৰি, আপুনি তাৰ কিবা সম্বন্ধীয় নেকি হে?

১ম ব্যক্তি ঃ নহয়।

হলিৰাম ঃ তেনেহ'লে এনেই মিছামিছি নিজৰ আৰু মোৰ মূৰতো কিয়া গৰম কৰি আছে? হেৰি ঘৰৰ মানুহ যেথেন আহিব তেথেন কি কৰে কৰবো আৰু। নিজৰ কাম কৰকগে যাওক। এনেও এইবোৰ কাম আমাৰ ডিভিজনৰ নহয়। (সৰুকৈ)

১ম ব্যক্তিঃ কিন্তু মানুহজনে বৰ বেয়াকৈ আঘাত পাইছে। (অপ্ৰস্তুত হৈ)

হলিৰাম ঃ আসা। আঘাত পাইছে তাতে মই কি কৰিব মই কিবা ডক্তৰ নেকি?

১ম ব্যক্তি ঃ সেইবাবেইতো কৈছো। মানুহজনক কোনোবা ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ নিব লাগিছিল।

হলিৰাম ঃ আসা। কিনো একেটা কথাতে লাগি আছেহে আপনি ? ডাক্তৰৰ ওচৰত নিব লাগে, ডাক্তৰৰ ওচৰত নিব লাগে (এনেতে হুচেইল বাজে, হলিৰামৰ প্ৰস্থান)

২য় ব্যক্তি ঃ বাদ দেনা ভাৰ্গৱ। কি অজথা কথা কিছুমানত লাগি আছ'। এইবোৰ কাম আমাৰ নহয়। যাৰ কাম সি কৰিব। য'লৈ নিয়ে নিব। আমি কিয় মিছাতে মূৰ ঘামাব লাগে। যাও ব'ল।

১ম ব্যক্তি ঃ নহয় প্ৰণৱ। আমি সকলোৱে এনেদৰে চকু কাণ মুখ বন্ধ কৰি ল'লে এদিন আমি একো একোটা জীৱন্ত মৃতকত পৰিণত হ'ম আৰু কেৱল দৰ্শন কৰিম মানৱতাৰ এক চুৰান্ত অধঃপতন। কিন্তু তাক বাধা দিব পৰা শক্তি তেতিয়া আৰু হয়তো আমাৰ নাথাকিব।

(হলিৰাম প্ৰৱেশ)

হলিৰাম ঃ (অলপ আগুৱাই গৈ কিবা চাই) হেৰি, এঠান আৰু আপনালোকে এইটোক মেডিকেলত নিয়াৰ আশা এৰক। গোটেই বাট-পথ বন্ধ কৰি দিছে। একখানো গাড়ী চলা নাই।

২য় ব্যক্তি ঃ কিন্তু কিয়?

হলিৰাম ঃ মন্ত্ৰী আহিব বুদছি মন্ত্ৰী....।

২য় ব্যক্তিঃ কিন্তু হঠাতনো মন্ত্ৰী ক'লৈ যায়?

হলিৰাম ঃ হঠাৎ নহয় বুদ্ছি, বহুত আগৰপৰাই জো যা।
মন্ত্ৰী ছাৰৰ ভতিজাকৰ বিয়া। বোম্বেত। তাৰ বাবেই দৌৰি আছে।
গাখীৰ ঘিঁ, হোমখৰি, কলপুলি সকলো ইয়াৰ পেৰেই লৈ গেছি,
এই মাহৰ ২৬ তাৰিখে বিয়া। চিনেমাৰ হিৰ' হিৰ'ইন গিলাখানো
আইবো বোলে। একেবাৰে বিৰাত আয়োজন। সেয়েহে
এইকেইদিন ছাৰ বিৰাত বিজি।

১ম ব্যক্তিঃ কিন্তু মানুহজনৰ অৱস্থা যে লাহে লাহে বেয়া হৈ আহিছে।

হলিৰাম ঃ তাতে আমি কি কৰবা পাৰো। আমি ওপৰৰ পেৰে অদ্দাৰ পাছো ৰাস্তা বন্ধ কৰবা লাগে। কৰি দিছো।

১ম ব্যক্তি ঃ ঠিক কৈছে। আমি কি কৰিব পাৰো। একো কৰিব নোৱাৰো। আমি মাত্ৰ ওপৰৰ পৰা অহা প্ৰত্যেকটো অৰ্দাৰ নতশিৰে পালন কৰিব পাৰো লাগে সেই আদেশ আমাৰ আদৰ্শৰ পৰিপন্থিয়েই নহওক কিয়! বিশ্ব দৰবাৰত স্বাধীন দেশৰ স্বাধীন নাগৰিক বুলি বৰঢোল কোবাই ফুৰা আমি আচলতে ওপৰৱালাৰ আদেশ পালক একো একোটা চাবি দিয়া পুতলা, যি যিমানেই মুক্তভাৱে বিচৰণ নকৰক কিয় তাৰ ছাবি সদায় ওপৰৱালাৰ হাতত।

(এনেতে গ'লত কেমেৰা আৰু হাতত এখন সৰু বহী লৈ ৰিপৰ্টাৰৰ প্ৰৱেশ।)

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ হেৰি, ইয়াত কিবা এক্সিডেণ্ট হৈছে নেকি? মানুহজন মাৰা গ'লনে বাছি আছে?

হলিৰাম বাছি আছে। সৌৱা সেইটো। পিছে... আপুনি কিবা মানুহজনৰ relative নেকি?

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ নহয় নহয়। মই মানুহজনৰ একো নহয়। মই "দৈনিক স্বদেশ"ৰ পৰা আহিছো। মোৰ নামটো চাগে আপোনালোকে জানেই। মই ৰঞ্জন হাজৰিকা। (চশ্মা খোলে)

২য় ব্যক্তি ঃ ৰঞ্জন হাজৰিকা.....ৰঞ্জন হাজৰিকা (ভাবে) সেই যে ৰূপালী মাৰ্দাৰ কেচটোৰ নিউজ লিখিছিল সেইজন নহয় জানো!

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ হয়। আপুনি ঠিকেই ধৰিছে। আচলতে কি জানে? কেচটো ইমান এটা Interesting নাছিল। কিন্তু এই ৰঞ্জন হাজৰিকাই শুকান কাঠটো পাপৰ সোৱাদ দিব পাৰে। এনেকৈ মছলা লগাই নিউজ বনালো যে এদিনতে লাখ লাখ কপি পেপাৰ চেল হৈ গ'ল।

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ জবাব নাই ৰঞ্জন ভাই। আপুনিতো আমাৰ চাৰতকৈও ওপৰত (হলিৰামক দেখুৱাই)

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ মানে।

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ মানে বাদ দিয়ক। আপুনিটো (দুৰ্ঘটনা গ্ৰস্তজনলৈ দেখুৱাই) মানুহজনৰ ফটো চটো টুলিবই।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ নিশ্চয় তুলিম। ভাল মছলা থকা খবৰ এটা বনাবলৈ ফটো লাগিবই। ৪ৰ্থ ব্যক্তিঃ তেনেহ'লে আমাকো ফটোত উঠাব। আমি এই কেচটোও বহুত হেল্প কৰিছো। এক্সিডেণ্টকাৰী জনক আমিয়ে পুলিচক গতাই দিছো। ছাৰেহে.... (হলিৰামলৈ চকুৰে দেখুৱাই)

হলিৰাম ঃ ঐ চুপ থাকে। কি চাৰেহে হা কি চাৰেহে (গল হেকাৰী) হেৰি নহয় ফটো তুললি মোকো উঠাবাক লেগি নাপাহাৰবো। এ আমাৰ তাই আকৌ সদায় কৈ থাকে মোৰ বোলে খবৰে কাগজে ফটোৱে নোলে। সেয়েহে...

ৰিপ'ৰ্টাৰঃ হ'ব হ'ব। সকলোকে উঠাম। কিন্তু তাৰ আগতে মোক কেইটামান কথা কওকচোন। এক্সিডেণ্টটো হ'ল কেনেকৈ?

হলিৰাম ঃ এ বাছ এখানে খুন্দলাক।

ৰিপ'ৰ্টাৰঃ বাছখন ধৰিলেনে?

হলিৰাম ঃ এ বাছখন ধৰি কি লাভ হ'ব। ড্ৰাইভাৰজনক ধৰিলো।

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ আমিয়ে ধৰি দিলো ভাই।

হলিৰাম চুপ থাক।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ তাৰ পিছত...

হলিৰাম ঃ এ তাৰো বেচেৰাৰ দোষ নাই।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ তাৰ মানে ?

হলিৰাম ঃ মানে ড্ৰাইভাৰটোৰ আকৌ। মানুহজনেহে অন্যমনস্কভাৱে ৰাস্তা পাৰ কৰিছিল। হঠাতে আহি গ'ল চাকাৰ তলত, সেয়েহে বেচেৰা ড্ৰাইভাৰটোক যাবা দিলো আৰু।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ পিছে মানুহজনৰ কি ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে? হলিৰাম ঃ ব্যৱস্থা তাৰ কি লম ? বাট-পথ বন্ধ। ৰাজ্যা খুল্লিহে কিবা কৰবা লাগবো।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ঠিক আছে। বৰ উৎকত গৰম দেই। বৰ কন্ত বুজিছেনে। ৰিপ'ৰ্টাৰৰ চাকৰি কৰি মজা পাই গৈছো বু^{জিছেনে}। হেৰি শুনিছো মন্ত্ৰী ছাৰ এইফালেৰেই যাব।

হলিৰাম ঃ এ… ঠিকেই শুনিছে।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ হেৰি, মন্ত্ৰী চাৰকো যদি কিবাকৈ ৰখাই মানুহজনৰ লগত এটা ফটো ল'ব পাৰো বৰ মজাৰ ^{খবৰ} এটা হ'লহেঁতেন।

হলিৰাম ঃ হেৰি....মন্ত্ৰীক ৰখাবা গেলি একেদিনে মোৰ খাকীচোলা খোলকিব। আৰু ঘৰত বহি তিৰিৰ বেলনামাৰীৰ কোব খাবাৰ মোৰ হলি কোনো ইচ্ছা নাই।

ৰিপ[†]ৰ্টাৰ ঃ আপুনি একোৱে চিন্তা নকৰিব আপোনাৰ একো এটা নহয়। আপোনালোকে মোক সহায় কৰিলে মই মন্ত্ৰী চাৰক ইয়ালৈকে লৈ আহিব পাৰিম। আৰু তাৰ পিছত কিটিকৈ এটা ফটো আৰু খেল খতম। আৰু তাৰ পাছত আপোনাৰ প্ৰমোচনো হৈ যাব পাৰে।

> তয় ব্যক্তি ঃ আমি আপোনাৰ লগত আছো ভাই। হলিৰাম তেনেহ'লি মইও আছোদক। ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ঠিক আছে। Wonderful দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্ত ঃ পা....পা.না।

১ম ব্যক্তি ঃ হেৰি মানুহজনৰ অৱস্থা বেছি বেয়া হৈছে। তেজো ওলাইছে বেছিকৈ। Please সোনকালে কিবা এটা কৰক।

ৰিপ[†]ৰ্টাৰ ঃ চিন্তা নকৰিব। মন্ত্ৰী চাৰ আহিলে সকলো ঠিক হৈ যাব। সদ্যহতে মানুহজনক অলপ পানী খুৱাই দিয়ক।

১ম ব্যক্তি ঃ (অপ্রস্তুত হৈ) এতিয়া ইয়াত ক'ত পানী পাও। প্রণৱ তই অলপ মানুহজনক চাবিচোন মই ক'ৰবাৰ পৰা অলপ পানী লৈ আহো। (কেৰাহীকৈ চাই ওলাই যায়।)

৩য় ব্যক্তি ঃ আজি ৰাতিপুৱা কাৰ মুখ দেখিছিলো ও, ছাল্লা একোটো নাপোলোৱেই উল্টা জামেলাতহে ফাছিলো।

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ কাৰনো দেখিম আৰু উঠিয়েই তোৰখনেই দেখিছিলো, যিহে জন্মবন্ত চেহেৰা ক'ত আৰু দিন ভালে যায়।

৩য় ব্যক্তি ঃ থ থ। এনে গোটেই শ্বাহৰুকখানডাল ওলাইছে। কাপোৰ কানি নিপিন্ধিলে Direct-Horror film চোৱা যেন লাগে। কথা ক'বলৈ আহে।

হলিৰাম ঃ ঐ চুপ থাক। এনাই মাঠাৰ মিটাৰ জ্বলি আছে। কিবা খং উঠবো ডান্দাৰ কোপত বহল কৰি দিম বাপ্পাকে।

(এনেতে মন্ত্ৰীৰ গাড়ীৰ চাইৰেন বাজে)

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ মন্ত্ৰী চাৰ আহিলেই। আপোনালোক মোৰ লগত আহক। (ওলাই যায়) (দ্বিতীয় ব্যক্তি থাকে।) (Direction) (মন্ত্ৰী সোমাই আহে।)

মন্ত্ৰী ঃ সময়ৰ বৰ অভাব বুজিছেনে ? ক'ত যে কিমান কাম। সমস্যাওটো কম নহয় দেশৰ। ক'ত কিমান শক্ৰ দেশৰ। সেয়েহে আমাৰ দৰে কিছুমানৰ নিজৰ দেহলৈকে চাবলৈ সময় নোহোৱা হৈছে। কেতিয়াবাটো কেবাদিনলৈ পেটৰ তদকণ এটাও নোহোৱাকৈ কটাব লগাত পৰে। বাৰু থাকক সেইবোৰ ইয়াত কি হ'ল বুজাই কওকচোন। ৰিপ'ৰ্টাৰঃ নাই ছাৰ। সামান্য এক্সিডেণ্ট।

২য় ব্যক্তি ঃ সামান্য নহয় ছাৰ। মানুহজনৰ অৱস্থা খুবেই বেয়া। বাট-পথ সকলো বন্ধ বাবে মেডিকেললৈও নিব পৰা নাই। সোনকালে কিবা এটা নকৰিলে....

মন্ত্ৰী ঃ চিন্তা নকৰিব। মই আহিছো যেতিয়া সকলো ঠিক হৈ যাব। এ মানুহজনৰ নামটো সোধকচোন। শইকীয়া আপুনি লিখি যাব।

হলিৰাম ঃ ছাৰ, মৰবা ধৰা মানুহটোৰ নাম লিখি কি হ'ব। তাতকৈ মোৰটো লিখক ছাৰ। ময়ে এই গোটেই Case টো হেণ্ডেল কৰি আছো।

মন্ত্ৰীঃ আপোনাৰ নাম?

হলিৰাম ঃ হলিৰাম মজুমদাৰ ছাৰ। আজি ১৬ বছৰ ধৰি টাঙান ধৰোতেই গেল ছাৰ। মোৰ ফালে অলপ চালে বৰ দয়া কৰা হ'ব ছাৰ। নহ'লে ঘৰত, সদায় গালি খাওতেই যায়।

মন্ত্ৰী ঃ হ'ব হ'ব। চিন্তা নকৰিব। ইলেকচন আহি আছে। আপোনালোকে মোক সহায় কৰিব আৰু মই আপোনালোকৰ। নে কি কোৱাহে ডেকা ল'ৰা (৩য় আৰু ৪ৰ্থ ব্যক্তিলৈ চাই)

৩য় আৰু ৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ হয় ছাৰ। হয় ছাৰ। ছাৰে ঠিকেই কৈছে।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ছাৰ শুনিছো, আপুনি হেনো নিজ ভতিজাৰ বিয়া দিল্লীত খুউব ধুম-ধামাৰে পাতিছে। ছাৰ বিয়া অসমত নাপাতি দিল্লীত পতাৰ কাৰণটো জানিব পাৰোনে?

মন্ত্রী ঃ নিশ্চয় নিশ্চয়। কিয় নোৱাৰিব ? বৰণ মানে মোৰ ভতিজা সৰুৰে পৰা দিল্লীত ডাঙৰ দীঘল হোৱা। অসমলৈ আহিলেই তাৰ আকৌ শৰীৰতো বেয়া হয়। সেয়েহে দিল্লীতে বিয়াখন পাতিলে। সি আকৌ ক'র্ট মেৰেজহে কৰিব বিচাৰিছিল। সি হেনো ধুতি-চোলা পিন্ধা কামটো বৰ দিগদাৰি পায়। হাঃ হাঃ হাঃ। মইহে কৈ মিলি বিয়ালৈ সৈমান কৰালো। মই আকৌ বুজিছেনে আমাৰ অসমীয়া কৃষ্টি-সংস্কৃতিসমূহ ৰাষ্ট্ৰীয় তথা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়লৈ যোৱাটো বিচাৰো। সেয়েহে বিয়াখন দিল্লীতে পুৰা ধুমধামেৰে পতাৰ ব্যৱস্থা কৰিলো। একেবাৰে খাটি অসমীয়া পদ্ধতিৰে। দৰাই যেনিবা ধুতি নিপিন্ধি কোট পেণ্ট পিন্ধিব। তাতে কি হ'ল ? এ সময়ৰ লগত অলপতো মিলাবই লাগিব দিয়কচোন। খৰছা অলপ হ'ব। তাতে কি হ'ল। জাতীয় স্বাৰ্থৰ খাতিৰত মই সেইখিনি কৰিবলৈ মুঠেই কুণ্ঠাবোধ নকৰো।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ধন্যবাদ ছাৰ। আপোনাৰ ভতিজাৰ বিয়ালৈ আমাৰ শুভকামনা থাকিল।

সকলে ঃ আমাৰো ছাৰ।

ৰিপ[†]ৰ্টাৰ ঃ তেনেহ'লে এতিয়া আমাৰ কামটো কৰো। মন্ত্ৰী ঃ কি কাম?

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ছাৰ কাম মানে সেইটোৰ কাৰণেইটো আপোনাক কন্ত কৰি ৰখালো ছাৰ। আপুনি এই দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্ত মানুহজনৰ লগত একপি ফটো উঠিব লাগে ছাৰ।

মন্ত্ৰীঃ ফটো?

ৰিপ'ৰ্টাৰঃ অহাকাইলৈৰ নিউজৰ বাবে ছাৰ।

মন্ত্ৰী ঃ নিশ্চয় নিশ্চয়। জনতাৰ হিতকাৰ্য্যত মই কোনোদিনে না নকৰো। বলক।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ আপোনালোকো আহক। (Direction) (ফটো উঠে)

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ধন্যবাদ ছাৰ।

মন্ত্ৰী ঃ তোমাৰ নামটো কি বুলি কৈছিলা?

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ কোৱাই নাই ছাৰ।

মন্ত্ৰী ঃ এই মই আকৌ কোৱা বুলিয়ে ভাবিলো। হাঃ হাঃ হাঃ। কি নাম তোমাৰ?

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ ৰঞ্জন ছাৰ। ৰঞ্জন হাজৰিকা।

মন্ত্ৰী ঃ তুমি এবাৰ দিছপুৰলৈ আহিবাচোন। তোমাৰ ভৱিষ্যত উজ্জ্বল। হাঃ হাঃ হাঃ। নে কি কয় শইকীয়া?

শইকীয়া ঃ হয় ছাৰ।

মন্ত্ৰীঃ অ' তেনেহ'লে কি নাম আছিল তোমাৰ.....ৰন্তিম.... ৰিপ'ৰ্টাৰঃ ৰঞ্জন ছাৰ।

মন্ত্ৰী ঃ অ' অ'। ৰঞ্জন এ.....মই আকৌ পাহৰিয়েই যাও। হাঃ হাঃ হাঃ। এ তুমিটো এই দুৰ্ঘটনাটোক লৈ ৰিপ'ৰ্ট এটা লিখিবাই। অলপ ভালদৰে লিখিবা। লিখিবা যে মন্ত্ৰীছাৰে লগে লগে উপস্থিত হৈ ঘটনাস্থলী পৰিদৰ্শন কৰে আৰু মৃতকৰ....

২য় ব্যক্তি ঃ ছাৰ মানুহজন এতিয়াও বাছি আছে।

মন্ত্ৰী ঃ ঠিক আছে। মানে তুমি লিখিবা যে মন্ত্ৰী ছাৰে দুৰ্ঘটনাস্থলী পৰিদৰ্শন কৰে আৰু দু.....ৰঘটনাগ্ৰস্ত মানুহজনৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰে আৰু মানুহজনৰ আৰোগ্যৰ সু-ব্যৱস্থা কৰে। বাকীখিনি কেনেকৈ লিখিব লাগে তুমি মোতকৈ ভালদৰে জানা। নে কি কোৱা। হাঃ হাঃ হাঃ ।

ৰিপ'ৰ্টাৰঃ হয় ছাৰ। (ফোন বাজে)

শইকীয়াঃ ছাৰ আপোনালৈ দিল্লীৰ পৰা বাইদেউৰ ফোন।
মন্ত্ৰীঃ অ' কোৱা। এই মই গৈ আছো। আসা তুমি মিছাতে
চিন্তা কৰিছা। মই সময়মতে গৈ পাম। অ' অ' Flight ঠিক ৫
বজাত আছে। মই ঠিক ৰাতিৰ Dinnerৰ আগতে গৈ পাম।
নাই নাই মোৰ কাৰণে মুৰ্গী বনাব নালাগে। হ'ব হ'ব। ইলিছ্
মাছকে বনাবা। নাই নাই। বিশেষ একো নহয়। এনেয়ে অলপ
বাটত ৰব লগা হ'ল। মানুহ এজনৰ এক্সিডেণ্ট হৈছে। নাই নাই
মই চোৱা নাই। অ' অ' মই গৈ আছো। Bye.

মিছেছৰ ফোন। বৰ চিন্তা কৰে বুজিছেনে। তেওঁ আকৌ বিয়া বুলি দিল্লীতে এমাহৰ পৰা আছে। এই ভালেই হৈছে বুজিছানে? মিছা-মিছি বানপানীৰ সময়ত ৰাইজৰ আলৈ আঠানি দেখি মনটো বেয়াহে হ'ব তাতকৈ, তাতেই থকাই ভাল। ৰাইজ মই এতিয়া আহিছো। দেৰিয়েই হ'ল বুজিছে। নিৰ্বাচনো সমাগত। পুনৰ দেখা দেখি হম। নে কি কয়।

হলিৰাম ঃ হয় ছাৰ। বিদায়হে।

মন্ত্ৰী ঃ আহো তেনেহ'লে। কি নাম আছিল তোমাৰ....ৰতন।

ৰিপ'ৰ্টাৰঃ ৰঞ্জন ছাৰ। ৰঞ্জন।

মন্ত্ৰী ঃ অ' ৰঞ্জন। এই ময়ো পাহৰিয়েই যাওঁ। হেঃ হেঃ হেঃ (হাঁহে)। আহিছো।

(মন্ত্ৰী যায়। ২য় ব্যক্তি হাতত পানী লৈ সোমাই আহে।) মানুহজনক পানী খুৱাবলৈ গৈ চক্ খাই। পিছুৱাই আহে) (সকলো স্তব্ধ হয়।)

৩য় ব্যক্তি ঃ কি হ'ল ভাই?

২য় ব্যক্তি ঃ কি হ'ল! আৰু এজন বলি হ'ল আমাৰ কাপুৰুষালীৰ।

৩য় ব্যক্তিঃ মানে?

৪ৰ্থ ব্যক্তি ঃ (মানুহজন চাই) মানে ই মৰি থাকিল।

হলিৰাম ঃ ভাই যাও। ছাৰো গ'ল।

ৰিপ'ৰ্টাৰ ঃ মইও গয়েই থাকো।

১ম ব্যক্তি ঃ (খং) ৰব। আৰু কিমান দিন পলাব? আজি আমাৰ নপুংশতাৰ বাবে এজন নিৰ্দোষী মানুহ মাজ পথতে জীয়াতু ভুগি মৃত্যু বৰণ কৰিব লগা হ'ল। আজি কেৱল এই মানুহজনৰেই মৃত্যু হোৱা নাই। মৃত্যু হৈছে আমাৰ সকলোৰে। মৃত্যু হৈছে মানৱতাৰ। আজি আমি একো একোটা জীৱন্ত মৃতক। আমি জীয়াইতো আছো ঠিকেই। কিন্তু আমাৰ বিবেক আমাৰ

ANNUAL MAGAZINE

মানৱতাৰ কেতিয়াবাই মৃত্যু হৈছে। আমি আজি মাত্ৰ শাসন যন্ত্ৰৰ কঠোৰ কোৱত পিষ্ঠ হোৱা একো একোটা যান্ত্ৰৱ পুতলা। আমি বিচৰণ কৰো মাত্ৰ কিছুমান মন্ত্ৰী দালালৰ চাবিৰ তালে তালে। ধিক্ ধিক্ আমাৰ পুৰুষত্ব। ধিক্ আমাৰ লাচিত, কনকলতাৰ তেজ। ধিক্ আমাৰ সোণৰ অসমৰ স্বপ্ন। ধিক্। এতিয়াও সময় আছে। জাগক, বাদ দিয়ক এনে কিছুমান স্বাৰ্থলোভী মন্ত্ৰী, দালালৰ অনুসৰণ। বাদ দিয়ক, বাদ দিয়ক। এক নতুন পদক্ষেপ লওক। নহ'লে আমি আমাৰ নৱপ্ৰজন্মক কি অসম দি যাম। নিজৰ কি বুলি পৰিচয় দি যাম। আমি আমাৰ নতুন প্ৰজন্মক এখন নতুন আকাশ, এটা ন সুৰুজ আৰু বাৰুদৰ গোন্ধহীন অলপ মুক্ত বতাহ দিব লাগিব। ৪র্থ ব্যক্তিঃ ভায়ে ঠিকেই কৈছে। আহক, আমি মানুহজনক অন্ততঃ হস্পিতাললৈ নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰো। জীৱনত এটাতো ভাল কাম কৰক।

সকলো ঃ ঠিকেই....

(সকলোৱে ধৰা-ধৰি কৰে।)(মন্ত্ৰীৰ গাড়ী যোৱাৰ চাইৰেন বাজে) (O.C. ৰ প্ৰৱেশ।)

O.C ঃ ৰ'ব। কি কৰিছে আপোনালোকে, It's a Police Case. হাত নিদিব।

সেকলোৱে আচৰিত হৈ O.Cৰ ফালে চায়। দূৰৈৰ পৰা পুৰণি হিন্দী গীতৰ কলি ভাঁহি আহে। মঞ্চৰ পোহৰ আৰু সংগীত লাহে লাহে কমি আহে।)

অশ্রুত ঃ গ্রাম্য অসমত পাৰিবাৰিক নির্যাতন

জুৰি শৰ্মা বি. কম. যষ্ঠ যান্মাসিক

অসমৰ ৮খন জিলাৰ ৩০ খন পঞ্চায়ত আৰু ১০খন গাঁও পৰিষদ উন্নয়ন কমিটিত নৰ্থ ইষ্ট নেটৱৰ্ক-এ কৰা এক অধ্যয়ন, ২০১৫

অধ্যয়নৰ পৰিচালনা ঃ নৰ্থ ইষ্ট নেটৱৰ্ক কোকৰাঝাৰ-চিৰাং জিলা সন্মিলিত মহিলা সমিতি, কোকৰাঝাৰ।

নাৰী মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতি, অসম তেজপুৰ জিলা মহিলা সমিতি, শোণিতপুৰ অসমত লিংগ ভিত্তিক নিৰ্যাতন ১৯৯৪ চনত বেইজিঙৰ চতুৰ্থ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মহিলা

অভিৱৰ্তনত মহিলাৰ স্থান, অৱস্থা আৰু মৰ্যাদা সম্পৰ্কীয় আয়োগে এক ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিবেদন দাখিল কৰে। এই প্ৰতিবেদন অনুসৰি মহিলাৰ ওপৰত হোৱা নিৰ্যাতনৰ ঘটনাসমূহ হৈছে মুঠ এঘাৰটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়ৰ ভিতৰত এটা। সমগ্ৰ পৃথিৱীতে নাৰীৰ ওপৰত হোৱা বিভিন্ন ধৰণৰ নিৰ্যাতন আৰু উৎপীড়নৰ ঘটনাসমূহ চিন্তনীয় বিষয়। মহিলাৰ ওপৰত হোৱা এনে ঘটনাসমূহ যিকোনো সাধাৰণ হিংসাত্মক ঘটনাৰ পৰা পৃথক। কিয়নো মহিলা হোৱাটোৱেই হৈছে এনে ঘটনাৰ মুখ্য কাৰণ। অন্য অৰ্থত, এই নিৰ্যাতনৰ গুৰি হৈছে লিংগভিত্তিক বৈষম্য। নাৰী নিৰ্যাতন বিলোপকৰণ সন্দৰ্ভত ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ এক ঘোষণাই নাৰী নিৰ্যাতনৰ সংজ্ঞা এনেদৰে দিছে—''যিকোনো লিংগভিত্তিক নিৰ্যাতন বা হিংসাত্মক ঘটনা যাৰ ফলত মহিলাসকলৰ শাৰীৰিক, যৌন অথবা মানসিক ক্ষতি সাধন হ'ব পাৰে। উদাহৰণস্বৰূপে, এনে ঘটনাৰ ভয় দেখুওৱা বা বলপূৰ্বকভাৱে মহিলাৰ ব্যক্তিগত স্বাধীনতা হৰণ কৰা ইত্যাদি। এনে ঘটনা ব্যক্তিগত বা ৰাজহুৱা সকলো স্থানতে সংঘটিত হ'ব পাৰে।"

২০০৪ চনত নৰ্থ ইষ্ট নেটৱৰ্কে প্ৰস্তুত কৰা আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় মহিলা আয়োগে প্ৰস্তুত কৰা এখন প্ৰতিবেদনত কোৱা হৈছে ঃ "ব্যক্তিগত চলন-ফুৰণ আৰু অন্যান্য সামাজিক ক্ষেত্ৰত ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য সম্প্ৰদায়ৰ মহিলাৰ তুলনাত উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ মহিলাসকলৰ যথেষ্ট স্বাধীনতা আছে। অঞ্চলটোত নাৰী আৰু পুৰুষৰ মাজত সমতা আছে বুলি বুজাবৰ বাবে এই কথাটো প্ৰায়েই উল্লেখ কৰা হয় আৰু নাৰী নিৰ্যাতন এই অঞ্চলত বিশেষ চিন্তনীয় কথা নহয় বুলি ভবা হয়। কিন্তু নৰ্থ ইষ্ট নেটৱৰ্কৰ তথ্য অনুসৰি অঞ্চলটোত মহিলাৰ ওপৰত নিৰ্যাতন, বিশেষকৈ পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতন ক্ৰমান্বয়ে বাঢ়ি আহিছে।"

নাৰী নিৰ্যাতনৰ মাত্ৰা

২০১৩ চনত কৰা এক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সমীক্ষা মতে, ৩৫% মহিলা আৰু যুৱতী নিজৰ সংগী অথবা অন্যৰ দ্বাৰা শাৰীৰিক আৰু যৌন নিৰ্যাতনৰ বলি হয়। ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰ পৰিয়াল স্বাস্থ্য জৰীপ (২০০৫-০৬) এ প্ৰকাশ কৰিছে ৩৭% বিবাহিত মহিলাই বৈবাহিক, শাৰীৰিক আৰু যৌন নিৰ্যাতনৰ বলি হৈছে। এই উদ্বেগজনক পৰিস্থিতিৰ পৰা অসমো বাদ পৰি থকা নাই। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিয়াল স্বাস্থ্য জৰীপ উল্লেখ কৰা বৈবাহিক নিৰ্যাতনৰ সংখ্যাৰ ক্ষেত্ৰত অসম ৰাষ্ট্ৰীয় গড় হিচাপৰ উৰ্দ্ধত।

২০১২ চনত অসমত মহিলাৰ ওপৰত হোৱা অপৰাঃ

আছিল ৮৯.৫৪%। এইটো ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা ৪১.৭% ৰ দুগুণ। এনে অপৰাধ ২০১২ চনত আছিল ১৩৫৮৮ আৰু তাৰ পৰৱৰ্তী বৰ্ষত ১৭,৪৪৯ টালৈ বৃদ্ধি পাইছিল। অসমত পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰ পাৰিসাংখ্যিক তথ্যসমূহ একে নহয়।

নাৰী নিৰ্যাতনৰ বিভিন্ন প্ৰকাৰ

পুৰুষতান্ত্ৰিক সমাজ-ব্যৱস্থাই নিৰ্যাতনক অস্ত্ৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে আৰু পুৰুষক মহিলাৰ শৰীৰ, মন, চলন-ফুৰণ আৰু আৰ্থিক স্বাধীনতাক নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিবলৈ সামাজিক স্বীকৃতি প্ৰদান কৰে। পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতন আমাৰ সমাজ-সংস্কৃতিৰ ৰীতিনীতিত বদ্ধমূল হৈ মহিলাৰ ওপৰত চলি থকা এক ব্যাপক অন্যায়। এই নিৰ্যাতনে জাতি, ধৰ্ম, বয়স, আৰ্থিক অৱস্থা, শিক্ষাণত অৰ্হতা, বৃত্তিগত অৰ্হতা, শাৰীৰিক বা মানসিক বিকাৰগ্ৰস্ত আদি পৰিচয়ৰ বিচাৰ নকৰে। পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতন হৈছে এগৰাকী মহিলাৰ প্ৰতি কৰা সকলোধৰণৰ অৱজ্ঞাসূচক ব্যৱহাৰ বা ক্ষমতাৰ দুৰ্ব্যৱহাৰ যি তেওঁৰ শান্তি আৰু মৰ্যাদাৰে জীয়াই থকাৰ অধিকাৰ খৰ্ব কৰে।

যদিও সমাজ ব্যৱস্থা আৰু পৰম্পৰা অনুসৰি পৰিয়ালৰ গঠন বেলেগ বেলেগ হয়, যেনে—একক মাতৃ বা পিতৃ, একক পৰিয়াল বা যৌথ পৰিয়াল; কিন্তু পাৰিবাৰিক সম্পৰ্ক সকলোতে একেই। এই সম্পৰ্কবোৰতে মহিলাই নিৰ্যাতন ভোগ কৰে। যিহেতু ঘৰখন বা পৰিয়ালটোৱেই মহিলাৰ বাবে আটাইতকৈ নিৰাপদ ঠাই, সেয়েহে এগৰাকী মহিলাৰ বাবে এনেধৰণৰ নিৰ্যাতনৰ বিষয়ে প্ৰথমতে বুজি উঠাটোও কন্তকৰ হয়। ফলত তেওঁলোকে এই নিৰ্যাতন সহি থাকে আৰু মহিলাসকল 'গৰ্ভৰপৰা আৰম্ভ কৰি মৃত্যুৰ পাছতো শেষ নোহোৱা নিৰ্যাতনৰ ভুক্তভোগী হৈয়েই ৰয়।

পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰ পৰা মহিলা সুৰক্ষা আইন, ২০০৫ মহিলাৰ বাবে ন্যায় নিশ্চিত কৰে বৈষম্যবিহীন আইন, লিংগ সংবেদনশীল ব্যক্তি আৰু আইনী প্ৰক্ৰিয়াই। ১৯৮০ চনৰ পৰা চলি অহা দেশখনৰ বিভিন্ন মহিলা সংগঠনৰ আন্দোলনৰ ফলত ২০০৫ চনত পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰ পৰা মহিলাৰ সুৰক্ষা আইনখন গৃহীত হৈছিল। এইখন অতিৰিক্ত আইনৰ দাবীৰ মূলতে আছিল পাৰিবাৰিক হিংসাক সামাজিক সমস্যাৰূপে স্বীকৃত কৰা আৰু ভুক্তভোগীৰ বাবে দেৱানী আইনৰ অধীনত সকাহ দিয়াৰ ব্যৱস্থা উপলব্ধ কৰা। এই আইনখনৰ প্ৰধান উদ্দেশ্য হ'ল এগৰাকী মহিলাৰ বাবে হিংসাত্মক জীৱন, ঘৰত বসবাস কৰাৰ

অধিকাৰ আৰু প্ৰতিকাৰ পোৱাৰ অধিকাৰক নিশ্চিত কৰা।
ভাৰতীয় আইনৰ ইতিহাসত পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে উক্ত
আইনখনে এগৰাকী মহিলাক ঘৰ এখনত বসবাস কৰাৰ সম্পূৰ্ণ
অধিকাৰক স্বীকৃতি দিলে। তাৎক্ষণিকভাৱে নিৰ্যাতন বন্ধ কৰা
আৰু দেৱানী উপশম যোগান ধৰাই হৈছে আইনখনৰ মুখ্য
উদ্দেশ্য।ভুক্তভোগী মহিলাৰ বাবে এয়া এক প্ৰয়োজনীয় সুবিধা।
তেওঁলোকে আইনখনৰ অধীনত অভিযোগ দাখিল কৰাৰ
লগতে, ন্যায় লাভৰ বাবে দেশখনৰ অন্য আইনী ব্যৱস্থাসমূহৰো
ওচৰ চাপিব পাৰে।

পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰ অভিযোগ দাখিল

পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰপৰা মহিলাৰ সুৰক্ষা আইনখনে অভিযোগ দাখিলৰ বাবে বিভিন্ন ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। এগৰাকী ভুক্তভোগী মহিলা বা তেওঁৰ আইনী উত্তৰাধিকাৰী অথবা তেওঁৰ প্ৰতিনিধি কোনো ব্যক্তিয়ে সুৰক্ষা বিষয়াক গোচৰ দিব পাৰে। এই আইনৰ অধীনত সুৰক্ষা বিষয়াজন দণ্ডাধীশ আৰু মহিলাগৰাকীৰ মাজৰ মুখ্য ব্যক্তি। তেওঁ অভিযোগ প্ৰত্যক্ষভাৱে অথবা টেলিফোনৰ মাধ্যমেৰেও গ্ৰহণ কৰিব পাৰে আৰু মহিলাগৰাকীৰ হৈ অভিযোগনামা দিব পাৰে। অভিযোগ পোৱাৰ পিছত তেওঁৰ দায়িত্ব হ'ল মহিলাগৰাকীয়ে যাতে আইনী সুবিধা/নিৰাপদ বাসগৃহ/আৰ্থিক সাহাৰ্য্য আৰু সেৱা প্ৰদানকাৰী সন্দৰ্ভত প্ৰয়োজনীয় তথ্য আদি সহজতে পায় সেয়া নিশ্চিত কৰা। অসমত সকলো জিলাৰ মুখ্য সমাজ কল্যাণ বিষয়াগৰাকী সুৰক্ষা বিষয়াৰ দায়িত্বত আছে।

আইনৰ অধীনত ইয়াৰ দায়িত্বত থকা ৰাজ্যৰ মুখ্য বিভাগটোৱে সেৱা প্ৰদানকাৰী সংস্থা, বিশেষকৈ মহিলাৰ অধিকাৰ; বিনামূলীয়া আইনী সাহায্য, আশ্ৰয়গৃহ আৰু পৰামৰ্শদান আদিৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্মৰত সংস্থাসমূহক নিৰ্বাচিত কৰিব পাৰে।

কেন্দ্ৰীয় অভিকৰণ (নডেল এজেঞ্চি) সমূহৰ লগত একেলগে কৰা কামসমূহঃ

পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতন ৰোধ কৰিবলৈ ৰাজ্য প্ৰশাসনে যাতে নিজৰ দায়িত্ব পালন কৰে সেয়া সুনিশ্চিত কৰিবলৈ নেন-এ এজেঞ্চি অৰ্থাৎ সমাজ কল্যাণ বিভাগ, অসম চৰকাৰৰ লগত একেলগে পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰপৰা মহিলাৰ সুৰক্ষা আইনৰ অধীনত এলানি প্ৰশিক্ষণ অনুষ্ঠিত কৰে। সেই প্ৰশিক্ষণসমূহ আছিল—

ANNUAL MAGAZINE

২০১০-১১ ঃ অসমৰ ২৩ খন জিলাৰ ৫৩ গৰাকী সেৱা প্ৰদানকাৰী আৰু পৰিয়াল পৰামৰ্শ কেন্দ্ৰৰ প্ৰশিক্ষণ। এই প্ৰশিক্ষণৰ উদ্দেশ্য আছিল—

- সমাজত মহিলাৰ স্থানৰ প্ৰসংগত লিংগ, পুৰুষতন্ত্ৰ আৰু অধিকাৰ সম্পৰ্কে বুজোৱা।
- পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰ গোচৰবোৰত কাম কৰোতে হোৱা অভিজ্ঞতাৰ ভাগ দিয়া।

২০১৩ঃ ২১খন জিলাৰ সুৰক্ষা বিষয়াক তলৰ বিষয়সমূহ বুজিবৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছিল—

- ভাৰতত নাৰীৰ অধিকাৰ আৰু সমতা, ঐতিহাসিক আৰু লিংগিক দৃষ্টিভংগীৰে নাৰী নিৰ্যাতনৰ বিষয়টো পৰ্যবেক্ষণ কৰা।
- মানৱ অধিকাৰৰ আধাৰত পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনক বুজি
 পোৱা।
- স্পষ্টকৈ বুজিব পৰাকৈ আইনখনৰ মূল দফাসমূহৰ বিষয়ে এক চমু ৰূপৰেখা দিয়া।
- পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতনৰ গোচৰসমূহ বিচাৰ কৰোতে ঠাইবিশেষে হোৱা অভিজ্ঞতাৰ আলোচনা।

২০১৪ ঃ আইনখনৰ সঠিক ৰূপায়ণৰ কাৰণে নডেল এজেঞ্চিক দিয়া কিছু প্ৰস্তাৱ। প্ৰস্তাৱটোৰ মূল বিষয়সমূহ আছিল—

- অসমত সুৰক্ষা বিষয়াৰ এটা পৃথক স্বাধীন গোট স্থাপন কৰিব লাগে।
- সুৰক্ষা প্ৰদানকাৰীসকলৰ তালিকাখন সংশোধন কৰিব লাগে।
- ৰাজ্যিক কৰ্ম আঁচনি প্ৰস্তুত কৰিব লাগে।
- চিকিৎসা সুবিধা আৰু আশ্ৰয়গৃহৰ জাননী জাৰী কৰিব
 লাগে।

সেই বছৰতে নডেল এজেঞ্চিয়ে নেন-ৰ প্ৰস্তাৱৰ সঁহাৰি

হিচাপে হিতাধিকাৰীসকলৰ এখন সভা অনুষ্ঠিত কৰে। ইয়াত গ্ৰহণ কৰা সিদ্ধান্তসমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল—

- সুৰক্ষা প্ৰদানকাৰীসকলৰ তালিকাৰ সংশোধন আৰু তথ্য প্ৰচাৰৰ আঁচনি প্ৰস্তুত।
- আশ্ৰয়গৃহসমূহ অধিসূচিত কৰা।
- চিকিৎসা সুবিধাসমূহ অধিসূচিত কৰা।
- পাৰিবাৰিক নিৰ্যাতন আইনখনৰ ৰূপায়ণ পৰ্যবেক্ষণ কৰিবলৈ এখন ৰাজ্যিক কৰ্ম আঁচনি প্ৰস্তুত কৰা।
- হিতাধিকাৰীসকলৰ নিৰ্বাচন আৰু তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ নেন–ৰ সৈতে সহযোগিতা কৰা।

চৰকাৰৰ যিবোৰ নিৰাময় ব্যৱস্থা আৰু দায়বদ্ধতা আছে তাৰ ওপৰত নেন-এ দিয়া কিছুমান মতামত আৰু পৰামৰ্শ তলত আগবঢ়োৱা হ'ল—

- প্রত্যেক বিত্তীয় বর্ষত আশ্রয় আৰু আনুষ্ঠানিক সেৱাৰ আঁচনিসমূহ জিলাসমূহলৈ বিতৰণ কৰোঁতে ৰাজ্যখনে আগৰ কর্ম আঁচনিলৈ লক্ষ্য কৰিব লাগে আৰু যিবোৰ জিলাই এই সুবিধাসমূহ পোৱা নাই সেই সকলোতে সমভাৱে আঁচনিসমূহ দিয়াটো নিশ্চিত কৰিব লাগে
- পঞ্চায়ত পর্যায়ত নডেল এজেঞ্চিয়ে বছৰত দুবাৰৱৈ জন সজাগতা অভিযান আৰু পাৰিবাৰিক নির্যাতনত বলি হোৱা মহিলাৰ বাবে লোক আদালত অনুষ্ঠিত কৰিব লাগে!
- চৰকাৰে অতি সোনকালেই মহিলাৰ বাবে এট কর্মক্ষ হেল্প লাইনৰ ব্যৱস্থা কৰি এই সুবিধা যাতে গাঁৱ মহিলাই পাব পাৰে সেয়া নিশ্চিত কৰিব লাগে। এ হেল্পলাইন কেৱল সংবেদনশীলতাৰে প্রশিক্ষি লোকৰ দ্বাৰাহে পৰিচালিত হ'ব লাগে আৰু এ ব্যৱস্থাৰ বাবে পর্যাপ্ত পুঁজি থাকিব লাগে।

সামগ্ৰী আৰু সেৱা কৰ

চিন্তু লস্কৰ উচ্চতক মাধ্যমিক, প্ৰথম বৰ্ষ

আৰম্ভণি ঃ মানৱ সভ্যতাই বেপাৰ বাণিজ্যৰ লগত সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাৰে পৰা পৰোক্ষ বা প্ৰত্যক্ষভাৱে বিভিন্ন ধৰণৰ 'কৰ'ৰ লগত মুখামুখি হৈ আহিছে। সেই কৰ তেওঁলোকে হয়তো পৰোক্ষভাৱে প্ৰদান কৰি আহিছে সেয়া খাদ্যই হওঁক বা মাটি-বাৰী সন্দৰ্ভতেই নহওঁক কিয়। ব্ৰিটিছৰ ৰাজত্বকালত পোনপ্ৰথমে ভাৰতবৰ্ষত 'কৰ' সংজ্ঞাটোৱে অধিক অগ্ৰাধিকাৰ লাভ কৰিছিল।

কাৰণ, ব্ৰিটিছসকলে ৰাজহ ব্যৱস্থাত অধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছিল ইয়াৰ আঁৰত থকা অভিসন্ধি ভাৰতীয় জনগনে তলকিব পৰা নাছিল। যেতিয়া ব্ৰিটিছৰ ৰাজহ ব্যৱস্থাৰ নীতি নিয়মসমূহ যথেষ্ট কঠোৰসাধ্য অৱস্থালৈ পৰিণত হয় তেতিয়াই ভাৰতীয়সকলৰ মনত নতুন বিদ্ৰোহীক জাগৰণৰ উন্মেষ ঘটে। ব্ৰিটিছসকলে সময়ে সময়ে মাটিৰ খাজনা, ধান, ফল-মূল, শাক-পাচলিৰ

উৎপাদনৰ হাৰৰ ওপৰত কৰ বহুৱাইছিল। এনেদৰে ভাৰতীয় নাগৰিকসকলে প্ৰত্যক্ষভাৱে কৰৰ সন্মুখীন হৈছিল। আচলতে পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেকখন দেশেই কৰ ব্যৱস্থাটোৰ লগতে পোনপটীয়াকৈ জড়িত সেয়া অৱশ্যে দেশভেদে বা সভ্যতাৰ সাম্যিকী ভেদে বেলেগ বেলেগ।

আমাৰ ভাৰতবৰ্ষত কৰ ব্যৱস্থাটো অতি লেখত ল'বলগীয়া বিভিন্ন ধৰণৰ সামগ্ৰীৰ ওপৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ কৰ বহুৱাইছে। তাৰ ভিতৰত সকলোৰে পৰিচিত আৰু সকলোতে পৰিলিখিত অন্যতম কৰ ব্যৱস্থাবিধ হ'ল "সামগ্ৰী আৰু সেৱা কৰ" ইংৰাজীত "Goods and Services Tax" চমুকৈ 'GST'। আমাৰ ভাৰতবৰ্ষত ২০১৭ চনৰ ৭ জুলাই তাৰিখে নিৰূপন হোৱা অপ্ৰত্যক্ষিত কৰ ব্যৱস্থাবিধেই হ'ল জি.এছ.টি ২০১৭ যাক কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰত বিভাগীয় বিত্তীয় ভাণ্ডাৰ বা সংস্থা আৰু অৰ্থ শাস্ত্ৰীসকলে আৰ্থিক উত্তৰণ বা উন্নতি বুলি বিবেচনা কৰিছে। কেন্দ্ৰ আৰু বিভিন্ন ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা ভিন্ন ভিন্ন দৰত লগোৱা কৰসমূহ আঁতৰাই সমগ্ৰ দেশতে অপ্ৰত্যক্ষিত কৰ প্ৰণালী প্ৰৱৰ্তন কৰা হ'ল যিয়ে ভাৰতক এখন নতুন এককৃত ভাৰত বনোৱাত সহায় কৰিব। ভাৰতবৰ্ষৰ সংবিধানত এনেধৰণৰ কৰ ব্যৱস্থা জাৰি কৰিবলৈ তাক সংশোধন কৰা হৈছে। ১ জুলাই ২০১৭ৰ আগলৈকে যিকোনো ধৰণৰ সামগ্ৰীতে কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা বিভিন্ন ধৰণৰ বেলেগ বেলেগ কৰ প্ৰৱৰ্তন কৰা হৈছিল কিন্তু জি.এছ.টি অহাৰে পৰা সকলোধৰণৰ সামগ্ৰীতে একেবিধ অথবা একেধৰণৰেই কৰ লগোৱা হৈছে। পূৰ্বতে যিকোনো বস্তুতে ৩০ৰ পৰা ৩৫ শতাংশলৈ কৰ বা ৰাজহ দিব লগা হৈছিল, আকৌ কিছুমান বস্তুত প্ৰত্যক্ষ, অপ্ৰত্যক্ষ ৰূপত লগোৱা হোৱা কৰ ৫০ শতাংশতকৈ অধিক বেছি আছিল। কিন্তু জি.এছ.টি অহাৰে পৰা এই কৰ অধিকতম ২৮ শতাংশ হৈছে য'ত কোনোধৰণৰ অপ্ৰত্যক্ষিত কৰ সংলগ্ন হৈ নাথাকে যিয়ে ভাৰতীয় অৰ্থনীতিৰ ব্যৱস্থাটোক একে দেশ একে কৰ ৰূপত সজাই তুলিব। বৰ্তমান ভাৰতবাসীয়ে ১৭ ধৰণৰ বেলেগ বেলেগ কৰ আদায় কৰি আহিছিল কিন্তু জি.এছ.টি প্ৰৱৰ্তন হোৱাৰে পৰা এক্সাইজ দিউটি, চাৰ্ভিছ, মনোৰঞ্জন কৰ, আদি প্ৰায় নোহোৱা হৈ গ'ল। জি.এছ.টি অহাৰ পিছৰে পৰা কোনোধৰণৰ সামগ্ৰী আৰু সেৱাৰ ওপৰত কৰ সেই ঠাইতহে লাগিব য'ত তাক বেচা হয়। জি.এছ.টিৰ বেলেগ বেলেগ স্তৰত লগোৱা Excise Duty, Additional

Excise duty, Central sales Tax, vat, Luxury Tax, Service Tax ইত্যাদি এইবোৰৰ ঠাইত বৰ্তমান নিৰূপণ কৰা হয় কেৱল জি.এছ.টি। পৰিষদে ৬৬ টা সামগ্ৰীৰ ওপৰত কৰৰ হাৰ হ্ৰাস কৰিছে।

কৰৰ প্ৰকাৰ ঃ জি.এছ.টি একধৰণৰ মূল্য বৰ্ধিত কৰ, যি উৎপাদকৰ পৰা লৈ উপভোক্তালৈ বস্তু আৰু সেৱাৰ ওপৰত লগোৱা অকল এটাই কৰ হয়। প্ৰত্যেক শ্ৰেণীৰেই বস্তুৰ ওপৰত বেলেগ কৰ বহুৱা প্ৰথা উঠাই GST বহুৱাই ভোগতান কৰা হোৱা অন্তৰ্ভুক্ত কৰৰ লাভ মূল্য সংবৰ্ধন কৰাৰ পাছততেই উপলব্ধ হ'ব যিয়ে প্ৰত্যেক চৰণতো মূল সংবৰ্ধনৰ ক্ষেত্ৰত জি.এছ.টিক আৱশ্যকতা হিচাপে এক কৰ বনাই দিয়ে। শেষ উপভোক্তাসকলে এই প্ৰকাৰৰ শৃংখলা প্ৰণালীৰে শেষৰ Dealerৰ দ্বাৰা লগোৱা হোৱা GST বহন কৰিব লাগিব। CST (Central sales Tax), ৰাজ্যিক স্তৰৰ Sales Tax বা VAT, Entry Tax, Stamp Duty, Telecom License Fee, Turnover Tax, Electricity use & selling Tax, goods Transportation Tax ইত্যাদি বিভিন্ন কৰৰ স্থানত বৰ্তমান এই G.S.T. ক বাহাল ৰাখিছে। বিভিন্ন ধৰণৰ জি.এছ.টি হৈছে CGST (Central goods and services Tax) SGST (State goods and services Tax, IGST (Integrated goods and services Tax) ইত্যাদি।

সম্ভাৱিত লাভ ঃ বিত্ত মন্ত্ৰালয়ৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰ কৰা বিজ্ঞাপন অনুসৰি এই ব্যৱস্থাৰ পৰা তলৰ উল্লিখিত কৰা ধৰণে লাভ সম্ভাৱিত হয়—

বেপাৰ-বাণিজ্য আৰু উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠানৰ বাবে

সাধাৰণ অনুপালন, পাৰদৰ্শিতা, এক মজবুত আৰু ব্যাপক সূচনা, উদ্যোগিকী প্ৰণালী ভাৰতত GST ব্যৱস্থাৰ অন্তৰ্গত হ'ব গতিকে সকলো কৰ ভোগতান সেৱা কৰদাতা সকলক অনলাইন উপলব্ধ কৰোৱা হ'ব যাতে ইয়াৰ অনুপালন বহুত সৰল আৰু পাৰদৰ্শী হ'ব।

GST যে এইটো সুনিশ্চিত কৰিব যে অপ্ৰত্যক্ষিত কৰ দৰ সমগ্ৰ দেশতে সমান। যাতে বেপাৰ কৰাতো সুবিধা হয়।

মূল্য শৃংখলা আৰু সমগ্ৰ ৰাজ্যসমূহত সীমাৰ বাহিৰত TAX CREDIT যাতে সূচাৰুৰূপে হয় আৰু যাতে কৰৰ ওপৰত কমকৈ কৰাধন হয়।

বেপাৰ-বাণিজ্য কৰোতে লেনদেন কমিলে বেপাৰ আৰু উদ্যোগৰ বাবে প্ৰতিস্পৰ্ধাত শুধৰণিৰ বৃদ্ধি হ'ব।

জি.এছ.টিত কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্যৰ কৰসমূহ একেলগ হোৱা আৰু আভ্যন্তৰীন সামগ্ৰী আৰু সেৱাসমূহ পূৰ্ণ আৰু ব্যাপক ৰূপত সমাহিত হোৱা আৰু কেন্দ্ৰীয় বিক্ৰী কৰ চৰণাবদ্ধ ৰূপত বাহিৰ হৈ যোৱাত স্থানীয় ৰূপেৰে নিৰ্মিত বস্তু আৰু সেৱাসমূহৰ প্ৰয়োজনীয়তা কম হৈ যাব। ইয়াৰ দ্বাৰা ভাৰতীয় বস্তু আৰু সেৱাসমূহৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বজাৰত হোৱা প্ৰতিস্পৰ্ধাও মান বৃদ্ধি পাব। সমগ্ৰ দেশৰ কৰ দৰ আৰু এই প্ৰক্ৰিয়াৰ একৰূপতাৰে অনুপালনৰ প্ৰয়োজনীয়তা কমাবলৈ দীঘলীয়া ৰাস্তা সাজু কৰিব লাগিব।

কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ বাবে

কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্যিক স্তৰত বহু আয় থকা অপ্ৰত্যক্ষ কৰসমূহক জি.এছ,টিৰ জৰিয়তে কমোৱা হৈছে। মজবুত সূচনা উদ্যোগিকী প্ৰণালীৰ আধাৰত জি.এছ,টি কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্যৰ দ্বাৰা এতিয়ালৈ লগোৱা সকলোবোৰ অন্য প্ৰত্যক্ষ কৰৰ তুলনাত প্ৰশাসনিক নজৰেৰে বা দিশেৰে সৰল আৰু সহজ হ'ব। মজবুত উদ্যোগিকী বুনিয়াদীৰ বাবে জি.এছ,টিৰ বাহিৰে উন্নত কৰ অনুপালনৰূপে প্ৰাপ্ত হ'ব। মূল্যবৃদ্ধিৰ শৃংখলাত এটা শ্ৰেণীৰ পৰা আনটো শ্ৰেণীলৈ অন্তঃ বা আভ্যন্তৰীন কৰ, সুগম হস্তাক্ষৰণ জি.এছ,টিৰ ৰূপত এক অন্তঃনিৰ্মিত তন্ত্ৰ, যাৰ দ্বাৰা বেপাৰীসকল কৰ অনুপালনত উৎসাহ যোগোৱা হ'ব। জি.এছ,টিৰ দ্বাৰা চৰকাৰক কৰ, ৰাজহ আদিৰ আদায়ৰ প্ৰয়োজনীয়তা কমি অহাৰ আশা প্ৰৱৰ্তন হৈছে। গতিকে ইয়াৰ দ্বাৰা উচ্চ ৰাজস্ব ব্যৱস্থাত নিপুনতা বাঢ়িব।

উপভোক্তাসকলৰ বাবেঃ কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা লগোৱা বহুল অপ্ৰত্যক্ষ কৰ বা মূল্য সংবৰ্ধনৰ নিম্নগামী চৰণত উপলব্ধ বেআইনী কৰ ক্ৰেডিটসমূহৰ কাৰণে আজি দেশত অনেক গুপ্ত কৰৰ দ্বাৰা অধিকাংশ বস্তুত আৰু সেৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ প্ৰভাৱ পৰিব। জি.এছ.টিৰ অধীনত নিৰ্মাতাৰ পৰা উপভোক্তালৈকে কেৱল এটাই কৰ লাগিব আমাৰ দ্বাৰা অন্তিম উপভোক্তাৰ ওপৰত লাগিব লগীয়া কৰত পাৰদৰ্শিতাৰ মান বৃদ্ধি পাব।

সমিতি ঃ এই কৰ বস্তু আৰু সেৱা কৰ পৰিষদৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা হয় যাৰ অধ্যক্ষ হ'ল কেন্দ্ৰীয় বিত্তমন্ত্ৰী।

জি.এছ.টিৰ অধীনৰ দৰ সমূহ ঃ জি.এছ.টি পৰিষদে চাৰিধৰণৰ কৰ নিৰ্ধাৰিত কৰিছে সেইকেইটা হ'ল ৫%, ১২%,

১৮% আৰু ২৮%। অৱশ্যে বহুত সামগ্ৰীক আকৌ জি.এছ.টিৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছে। সেই বস্তুবোৰৰ ওপৰত কোনোধৰণৰ কৰৰ প্ৰয়োজন নহ'ব বা জি.এছ.টি নালাগিব যাৰ পৰিৱৰ্তে দামী সামগ্ৰীসমূহত জি.এছ.টিৰ লাগিব। চৰকাৰৰ মতে ইয়াৰ ভিতৰৰ ৮১% বস্তু জি.এছ.টিৰ ২৮% শ্ৰেণীৰ অন্তঃভূক্ত হ'ব। আদৰ্শ স্থিতিত এই ব্যৱস্থাটো সমগ্ৰ কৰ একে দৰত লগোৱা যাব লাগে. কিন্তু ভাৰতত ৰাজ্য আৰু কেন্দ্ৰ বা এটাই বস্তু বা সেৱাৰ ওপৰত ভিন্ন ভিন্ন ৰাজ্যত ভিন্ন ভিন্ন দৰ হোৱাত আৰম্ভণিতে ৪ প্ৰকাৰৰ দৰ নিৰ্ধাৰিত কৰা গৈছে যাতে বৰ্তমান ৰাজস্ব বা ৰাজহত বৰ বেছি অন্তৰ নপৰে বা সৃষ্টি নহয়। এই চাৰি প্ৰকাৰৰ দৰ হ'ল ৫%, ১২%, ১৮% আৰু ২৮%। আৱশ্যকতামূলক বস্তু যেনে— গাখীৰ, দৈ, মধু, ফল আৰু শাক-পাচলি। আটা, বেচন, মাছ, মাংস, কণী, ব্ৰেড, মাহজাতীয় শস্য, নিমখ, ফোট, সিন্দুৰ ষ্টাম্প (Cosmeties), ন্যায়িক দস্তাবেজ, কিতাপ, বাতৰি কাকত, হেণ্ডলুম আদি বস্তুৰ ওপৰত GSTৰ প্ৰয়োজন নহয় কাৰণ এইবোৰ সকলোৰে দৰে অতি সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ লোকেও ব্যৱহাৰ কৰে। যিবোৰ ব্যৱসায়ীৰ বছৰি আয় ২০ লাখতকৈ কম তেওঁলোকক জি.এছ.টি ব্যৱস্থাৰ পৰা মুক্ত কৰা হৈছে।

সামৰণী ঃ কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ সহযোগিতাত যি এক অভাৱনীয় কৰ আদায় লোৱা প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হ'ল তাৰ জৰিয়তে দেশৰ আৰ্থিক গতি উন্নত হ'লে দেশৰ অৰ্থনীতি তৰান্বিত হ'ব। জি.এছ.টি যাতে সকলোধৰণৰ সংখ্যালঘু শ্ৰেণীক লাভান্বিত কৰিব পাৰে। দেশৰ অৰ্থনীতিত কৰ ক্ষেত্ৰখনত যাতে কোনো বেআইনী ব্যৱসায়ীয়ে কেৰোণ লগাব নোৱাৰে তাৰ বাবে জি.এছ.টিয়ে এক সম্পূৰ্ণ আইনী ব্যৱস্থাৰে পৰোক্ষভাৱে সহায আগবঢ়াব।

সূচনা হৈছে নেকি পৰিৱৰ্তনৰ ?

নিহাৰিকা তালুকদাৰ

স্নাতক, দ্বিতীয় যান্মাযিক, কে.চি. দাস কমার্চ কলেজ

শৰৎৰ স্নিগ্ধ জোনাকত শেৱালীৰ সুবাস মিহলি হৈ এক অবৰ্ণনীয় দৃশ্যৰ সৃষ্টি কৰিছে হোষ্টেলখনত। হোষ্টেলৰ দ্বিতীয় মহলাৰ বেলকনিত বেটৰ চকী এখনত বহী আছে জাহ্নবী। তাইৰ মুখখন চিন্তিত কিন্তু আকাশৰ জোনটোৰ দৰেই উজ্জ্বল হৈ আছে। আজি তাইৰ পঢ়াত একেবাৰেই মন বহা নাই। সেয়েহে নিৰৱতাৰ সন্ধানত তাই বেলকনিলৈ ওলাই আহিছে। কিন্তু তাইৰ অনুভৱ হ'ল যেন প্ৰকৃতিৰ এই শান্ত সুন্দৰ ৰূপেও তাইক মোহিব পৰা নাই। কিয়? কি হৈছে আজি তাইৰ? এৰা, আজি তাইৰ মনটো কোনোবা দূৰ দিগন্তলৈ উৰা মাৰিছে। আজি তাই এক আশাৰ ৰেঙণি দেখা পাইছে। তাই আজি সেই পৰিৱৰ্তনৰ সংকেত পাইছে যি তাই ৭-৮ বছৰ আগৰ পৰাই বিচাৰি আছিল যি পৰিৱৰ্তনৰ সপোন দেখি তাই অসমৰ এখন সাধাৰণ গাঁৱৰ পৰা দিল্লী মহানগৰীলৈ যাত্ৰা কৰিছিল। তাই ভাবিবলৈ ধৰিলে কেতিয়াৰ পৰা বিদ্ৰোহৰ অগ্নিকুণ্ডত তাইৰ হৃদয়খন জ্বলি জ্বনি

চাই হ'বলৈ লৈছিল? কেতিয়াৰ পৰা তাই বাহ্যিকভায়ে শান্ত-গম্ভীৰ অথচ ভিতৰি ভিতৰি বিদ্ৰোহী হৈ পৰিছিল? তাই মনত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিলে, সেই প্ৰতিটো ক্ষণ, প্ৰতিটো মুহূৰ্ত যিয়ে তাইক এজনী সাধাৰণ কিশোৰীৰ পৰা জীৱন অভিজ্ঞ নাৰীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছিল। তাই উভতি গ'ল তাইৰ শৈশৱলৈ।

কামৰূপ জিলাৰ এখন ভিতৰুৱা গাঁও। সেই গাঁৱৰে এটা মধ্যবিত্ত পৰিয়ালৰ একমাত্ৰ সন্তান জাহ্নবী। এখন গাঁৱলীয়া সমাজত এজনী ছোৱালী জন্মৰ পৰাই যি কঠোৰ নীতি-নিয়মৰে আবত চাৰি দেৱালৰ মাজত সোমাই পৰে তাৰ পৰা জাহ্নবী আছিল সম্পূৰ্ণ মুক্ত। মাক-দেউতাকৰ পৰা তাই লাভ কৰিছিল সম্পূৰ্ণ স্বাধীনতা। এজন ল'ৰাৰ নিচিনাকৈ নিজক গঢ় দিয়াৰ পূৰ্ণ সুযোগ। কিন্তু সেই সমাজৰ সামাজিক ব্যৱস্থাই তাইক যেন বাৰে বাৰে সোঁৱৰাই দিছিল "ছোৱালী কেতিয়াও পৰিয়ালৰ বাবে, সমাজৰ বাবে সম্পদ হ'ব নোৱাৰে। নাৰী কেৱল পৰিয়ালৰ তথা কথিত সন্মান। এই সন্মান ৰক্ষা কৰিব পাৰিলে তাই সতী-সাৱিত্ৰী আৰু নোৱাৰিলে চৰিত্ৰহীনা।" এনেকুৱা সামাজিক মন্তব্যবোৰ দেখি শুনি তাইৰ নিজকে পৰাধীন যেন লাগিছিল। চুবুৰীয়া তাইৰ সমবয়সীয়া ছোৱালীবোৰৰ লগত তাইৰ জীৱনধাৰাৰ বৈসাদৃশ্যতাই তাইক বিমোৰত পেলাইছিল। তাইৰ অপৰিপক্ক মনটোৱে শুদ্ধাশুদ্ধ নিৰূপণ কৰিব নোৱাৰাত জাহুনী হৈ পৰিছিল চিন্তিত তথা অন্তৰ্মুখী।

সময় বাগৰিছিল দ্ৰুতগতিত। জাহ্নবীৰ মগজুৱে নানা দিশত পৰিপক্কতা লাভ কৰিছিল। তাই হাইস্কুলীয়া জীৱনৰ শেষৰটো স্তৰলৈ উত্তীৰ্ণ হৈছিল। ঠিক তেনে সময়তে ঘটিছিল ঘটনাটো। তাইৰ স্কুলৰ তাইতকৈ এবছৰ জুনিয়ৰ ছোৱালীজনীক চুবুৰীয়া গাঁও এখনৰ ল'ৰা এজনে ধৰ্ষণ কৰা খবৰটোৱে গোটেই অঞ্চলটো ছানি ধৰিছিল। কিন্তু বদনাম হৈছিল ছোৱালীজনীৰ। সমাজৰ দৃষ্টিত ল'ৰাজন আছিল সকলো দোষৰ পৰা মুক্ত। দুই-এখন বিচাৰ সভাৰ পাছত সকলো আগৰ নিচিনা স্বাভাৱিক হৈ গৈছিল। কিন্তু ছোৱালীজনী হৈ পৰিছিল চিৰদিনৰ কাৰণে গৃহাৱদ্ধ। এই ঘটনাটোৱে জাহ্নবীৰ কুমলীয়া মনটোত বিদ্ৰোহৰ একুৰা জুই জ্বলাই তুলিছিল। সামাজিক ৰীতি-নীতি, পৰম্পৰাৰ নামত চলি অহা কিছুমান অন্ধবিশ্বাস; এইবোৰৰ প্ৰতি তাইৰ আস্থা নোহোৱা হৈ গৈছিল। "সৃষ্টিকৰ্তাই হয়তো পুৰুষৰ কামনাৰ বলি হ'বলৈয়ে নাৰীক সৃষ্টি কৰিছিল"—সেই সময়ত তাইৰ এনেকুৱা ধৰণৰ ভাৱবোৰেই হৈছিল। এক পৰিৱৰ্তনৰ আশাত

তাইৰ অবুজ মনটোৱে হাহাকাৰ কৰি উঠিছিল। মানুহতকৈ কিতাপৰ সান্নিধ্য জাহ্নবীয়ে ভাল পাবলৈ ধৰিছিল। হয়তো এদিন কোনোবাখন কিতাপতেই তাই পঢ়িছিল জৱাহৰলাল নেহৰুৰ সেইযাৰ বাণী—"এজন ল'ৰাক শিক্ষা দিয়া মানে এজন পুৰুষক শিক্ষিত কৰি তোলা কিন্তু এজনী ছোৱালীক শিক্ষা দিয়া মানে এটা পৰিয়ালক শিক্ষিত কৰি তোলা।"

হয়, শিক্ষাই আনিব পাৰিব পৰিৱৰ্তন। জাহ্নবীৰ এনে এক ধাৰণা হৈছিল। শিক্ষা আহৰণৰ কাৰণে তাই বাচি লৈছিল এটা ব্যতিক্ৰমী পথ, যি পথ সাধাৰণতে ছোৱালীয়ে অস্বীকাৰ কৰে। এক নতুন পথৰ সন্ধানত তাই ১৬ বছৰ বয়সতে গুচি আহিছিল গুৱাহাটীলৈ।

লগৰীয়া জীৱনৰ আওঁ-ভাওঁ নোপোৱা জাহ্ন্বীয়ে মহানগৰীৰ পৰিৱেশটো আচহুৱা যেন অনুভৱ কৰিছিল। কলেজলৈ আহিয়েই নানা ঠাইৰ নানা ভাষা সংস্কৃতিৰ ভিন্ন মানসিকতাৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক লগ পাই তাই প্ৰাৰম্ভিকতে বোবা হৈ পৰিছিল। কিন্তু বেছি সময় লোৱা নাছিল তাই নিজৰ পৰিৱৰ্তন সাধনত। দিন যোৱাৰ লগে লগে তাই সাহসী তথা আত্মবিশ্বাসী হৈ উঠিছিল। লগে লগে তাইৰ নাৰীবাদী দৃষ্টিভংগীও তীব্ৰ হ'বলৈ লৈছিল। কলেজীয়া জীৱনৰ শেষৰটো বৰ্ষত এদিন হঠাতে তাই বান্ধৱী এজনীক কৈ পেলাইছিল, "এই যে চিটি বাছত মহিলাৰ কাৰণে ৰিজাৰ্ভ ছিট বিলাক থাকে এয়া প্ৰকৃততে সন্মান প্ৰদৰ্শন নে নাৰীক পুৰুষতকৈ দুৰ্বল বুলি প্ৰমাণ কৰিব বিচৰা এক আহিলা। আমি সমতা বিচাৰো এনে ধৰণৰ সহানুভূতি নিবিচাৰো। আৰু যদি ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে আমাক সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিব বিচাৰে তেন্তে নালাগে আমাক এনে অস্থায়ী সন্মান। তাৰ বিপৰীতে আমাক প্ৰতিটো সমস্যাৰ স্থায়ী সমাধান দিয়ক।"

তাইৰ এই খঙাল মন্তব্যখিনিক বান্ধৱীজনীয়ে হাঁহি উৰুৱাই দি ক'লে—"বেলেগ একো সলনি নহ'লেও তোৰ এই নাৰীবাদী দৃষ্টিভংগীয়ে তোক যে এদিন পাগল কৰিব ডেট ইজ কনফৰ্মড।"

সঁচাকৈয়ে সলনি হোৱা নাছিল একোৱেই। শিক্ষিত নাৰীৰ হাৰ বৃদ্ধি হৈছিল সঁচা কিন্তু অন্ধবিশ্বাসবোৰ, বলাৎকাৰ, ধৰ্ষণৰ নিচিনা জঘন্য কাণ্ডবোৰো কোনো গুণে হ্ৰাস পোৱা নাছিল। ছোৱালীক শিক্ষা দিয়া হৈছিল আইনমতে দণ্ডনীয় হোৱাৰ ভয়ত কিন্তু বেছিভাগ ছোৱালীৰ বাবে স্বাধীনতা তেতিয়াও অলীক কল্পনাই আছিল। পৰিৱৰ্তনৰ আশা কৰি জাহন্বী সঁচাকৈ পাগলৰ

নিচিনা হৈ পৰিছিল। 'অসমীয়া সমাজখনৰ লগত ভাৰতৰ অন্য ঠাইৰ ৰীতি–নীতিৰ মাজত কিমান সাদৃশ্য আছে? নে সকলোতে একেধৰণৰ অসমতা বিৰাজ কৰিছে?'—এনে ধৰণৰ নানা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰি উচ্চ শিক্ষা আহৰণৰ লক্ষ্য আগত ৰাখি তাই দিল্লীলৈ যোৱাটো ঠিক কৰিলে।

গুৱাহাটীৰ ৫ বছৰীয়া অভিজ্ঞতাই জাহ্নবীক সম্পূৰ্ণ আত্মবিশ্বাসী, নিৰ্ভীক তথা বাকপটু কৰি তুলিছিল। সেই অভিজ্ঞতাকে সমল হিচাপে লৈ তাই গুচি আহিছিল দিল্লীলৈ, নিজৰ অনুসন্ধিৎসু মনটোত উচ্চ শিক্ষা আহৰণৰ লগতে সমাজ পৰিৱৰ্তন কৰাৰ নিচিনা দুটাকৈ লক্ষ্য লৈ। আৰু আজি; আজি প্ৰায় আঢ়ৈ বছৰ পাৰ কৰিলে তাই দিল্লীত। এই ৰাজধানী দিল্লীৰ পৰিৱেশত এতিয়া তাই সম্পূৰ্ণৰূপে অভ্যস্থ। অসমৰ পৰিৱেশৰ পৰা প্ৰায় সম্পূৰ্ণৰূপে পৃথক এই ঠাইখনৰ মহিলা ছোৱালীসকলো অন্ধবিশ্বাস, কু-সংস্কাৰ তথা দমন নীতিৰ পৰা বাদ নপৰে। এই ব্যধিবোৰে যে সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষতে শিপাই আছে সেই কথা তাই ইয়ালৈ আহি আৱিষ্কাৰ কৰিব পাৰিছে। আনকি ধৰ্ষণৰ নিচিনা জঘন্য কাণ্ডবোৰৰ উপদ্ৰৱ তাইৰ এই ঠাইত বেছি যেন হে লাগিল। ইয়ালৈ আহি এজাক ভিন্ন সমাজৰ ভিন্ন মানুহৰ মানসিকতা অধ্যয়ন কৰি তাই বুজি উঠিছে সমগ্ৰ ভাৰতবাসীৰ মানসিকতা পৰিৱৰ্তনৰ গুৰুত্ব। "কিন্তু কেনেকৈ? ইমান এটা ডাঙৰ পৰিৱৰ্তন কেনেকৈ সম্ভৱ?"—এই প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰেই তাই বিচাৰি পোৱা নাছিল। কিন্তু আজি শ্ৰেয়াৰ লগত হোৱা কথা বতৰাৰ পিছত তাই পৰিৱৰ্তনৰ কিবা এটা উমান পাইছে।

শ্ৰেয়া, দিল্লীত লগ পোৱা তাইৰ এজনী ভাল বান্ধৱী, যিয়ে নিজৰ নাৰীসূলভ গান্ভীৰ্যতা হানি হোৱাৰ ভয়ত মানুহৰ চকুত চকু থৈ কথা ক'বলৈ ভয় কৰিছিল। তাই আছিল মাক-দেউতাকৰ নিয়ন্ত্ৰণত উৰি থকা এখন চিলা যাক প্ৰয়োজন সাপেক্ষে নমাই আনিব পাৰি। প্ৰায় ১ মাহ পিছত জাহ্নবীয়ে তাইক আজি লগ পাইছে। শেষৰ বাৰ লগ পাওঁতে শ্ৰেয়াই ঘৰত তাইৰ বিয়াৰ কথা চলা বুলি জাহ্নবীক কৈছিল।

'আৰে! এনেকে হঠাৎ বিয়া। তোমাৰ চোন পঢ়াই কমপ্লিট হোৱা নাই। আৰু তুমিটো কৈছিলা চাকৰি নোলোৱাকে বিয়াত নবহা বুলি......তেন্তে???' জাহ্ন্বীয়ে প্ৰায় উচপ খাই একেলগে ইমান প্ৰশ্ন কৰি পেলাইছিল।

'কি কৰিবা মা-দেউতাৰ ইচ্ছা.....ইয়াত মোৰ নিজস্বতা নচলে। তেওঁলোকৰ আদেশ মই পালন কৰিবলৈ বাধ্য'—

দৰকাৰতকৈ বেছি গান্তীৰ্যতা মিহলি হৈ আছিল শ্ৰেয়াৰ কথাত।

'কিন্তু তুমি মেছিউৰড ছোৱালী। কোনেও তোমাক জোৰ কৰি একো কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰাব নোৱাৰে। আৰু তোমাৰ মা-দেউতাই হয়তো পাহৰি গৈছে যে এখন সমাজত তেওঁলোকে তোমাৰ বাবেই মাক-দেউতাকৰ পৰিচিতি লাভ কৰিছে। গতিকে তোমাক তোমাৰ অধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰি; তোমাৰ সপোনবোৰ ভাঙি চুৰমাৰ কৰি তেওঁলোকে আনৰ আগত আদৰ্শ পিতৃ-মাতৃৰ দম্ভ দেখুৱালে হ'ব নেকি। তেওঁলোকক বুজোৱা যে এজনী ছোৱালীৰ জন্মৰ উদ্দেশ্য কেবল আনৰ ইচ্ছা আকাংক্ষা পূৰ্ণ কৰা নহয়। তেওঁলোকে বুজি পাব লাগিব যে এজনী ছোৱালীৰো নিজস্ব সত্ত্বা, ৰুচি-অভিৰুচি, ইচ্ছা-আকাংক্ষ থাকে। দৰকাৰ হ'লে তুমি প্ৰতিবাদ কৰা নিজৰ অধিকাৰৰ হ'কে কিয়নো যেতিয়ালৈকে সমাজখনৰ নাৰীৰ ওপৰত এনে অধিকাৰবোধ থাকিব তেতিয়ালৈকে পৰিৱৰ্তন অসম্ভৱ। জাহ্নবীয়ে যেন সুযোগ পাই মনৰ সকলোভাৱ প্ৰকাশ কৰিছিল শ্ৰেয়াৰ সন্মুখত।

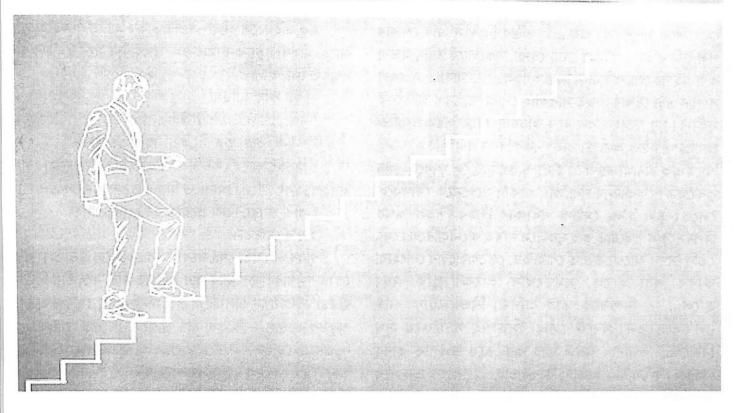
তাৰ পাছত আজি প্ৰায় এমাহৰ মূৰত লগ পাইছে তাই শ্ৰেয়াক। লগ পায়েই শ্ৰেয়াই গোটেই ঘটনাৰ বিৱৰণ দিলে তাই সফল হৈছে মাক-দেউতাকৰ মানসিকতাৰ পৰিৱৰ্ত্ত সাধনত। আকৌ উভতি আহিছে তাইৰ লক্ষ্যস্থলীলৈ। শ্ৰেয়াৰ নিচিনা এজনী ছোৱালী এমাহ আগলৈ যাৰ কোনো নিজস্বতা নাছিল তাই নিজৰ অধিকাৰৰ হকে প্ৰতিবাদ কৰা বুলি শুন্ত জাহ্নবীয়ে এক আচৰিত ধৰণৰ তৃপ্তি লাভ কৰিছে।

সঁচাকৈ যদিহে প্ৰতিজনী ছোৱালীয়ে নিজৰ অধিকাৰ হকে, নিজৰ স্বাধীনতাৰ হকে নিৰবিচ্ছিন্নভাৱে সংগ্ৰাম ক তেন্তে নিশ্চয় পৃথিৱীখন এদিন স্বৰ্গলৈ ৰূপান্তৰিত হ'ব।জাহ্নবী মনত পৰিল ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ সেইষা বাণী—

"ৰূপান্তৰেহে পৃথিৱীখন সুন্দৰ কৰে।"

অভিনৱ অভিলাষা

শ্রীভূমিকা ডেকা স্নাতক, দ্বিতীয় যান্মাসিক

টং টং টং......ওম ওম বেল পৰিল, হ'ল হ'ল বহুত লিখিলা, দিয়া দিয়া বহী দিয়া, আদি শব্দেৰে আৰু অনেক ভুনভুননিৰে কোঠাটো মুখৰিত হৈ পৰিল। অতসময় একো নিলিখা স্বত্বেও শেষৰ সময়খিনিত সীমিত জ্ঞানেৰে তাই কিবা এটা লিখিবলৈ প্ৰাণপ্ৰণে চেষ্টা চলালে। 'এইটোকে লিখো যি জানো, নাই নাই সেইটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰহে লিখো'......ভাবোতেই এখন কঠিন হাতে তাইৰ উত্তৰ কাকতখন আঁজুৰি লৈ গ'ল।

'মেম প্লিজ', 'নাই নাই নহ'ব'.....ভয়ত, শংকাত তাইৰ মুখৰ পৰা টপ টপকৈ ঘাম সৰিবলৈ ধৰিলে।

'कि र'ल, कि र'ल, একোকে लिथिव নোৱাৰিলি, किয়

নোৱাৰিলি অ', পঢ়ি অহা নাছিলি হ'বলা', আদি হাঁহি কিৰিলিৰে লগৰীয়াবোৰে তাইক কেন্দ্ৰ কৰি এটা বৃত্ত সাজি জোকাবলৈ ধৰিলে।

'কি হ'ল মাধুৰী' তুমি যে পাম্প যোৱা বেলুনটোৰ দৰে হৈ গৈছা দিনক দিনে, কাৰণটো কি? পঢ়িবৰ ইচ্ছা আছে নে নাই নে কিবা বাহিৰা বতাহ লাগিছে?' তাইলৈ উদ্দেশ্যি ৰীমা বাইদেউৰ কঠোৰ প্ৰশ্ন। আহ.....জোৰকৈ তাই দুয়োহাতেৰে কাণত সোপা দিলে একো শুনিব নোৱাৰাকৈ।

ঘপকৈ চকু দুটা মেল খাই গ'ল। তাৰমানে তাৰমানে..... এই সকলোবোৰ এটা সপোন আছিল। হাতেৰে মুখখন

মোহাৰিলে মাধুৰীয়ে। ওফ......স্বস্তিৰ নিঃশ্বাস এৰি শোৱাৰ পৰা উঠি বহিল। পৰীক্ষা বেয়া হোৱা, সকলোৱে ঠাট্টা, মস্কৰা কৰা এই সকলোবোৰ মানে মিছা আছিল.....ৰক্ষা......বেয়া সপোন এটা দেখাৰ পিছত সাৰ পাই পোৱা শান্তিকণ অতিকেই সুকীয়া। মৃদু বতাহজাকৰ দৰে কঢ়িয়াই আনে পৰম প্ৰশান্তি। প্ৰশান্তি? শান্তিত আছেনে তাই? কেবাদিনৰ পৰা তাই ছট্ফটাই আছে এক অনামী যন্ত্ৰণাত। হৃদয়ত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছে এখন কুৰুক্ষেত্ৰ। কেবাদিনৰ পৰা তাই একেটা সপোনকে দেখিবলৈ লৈছে। ভুল হ'ল, মেট্ৰিক পৰীক্ষাৰ পিছৰ পিছল অথচ বিপদসংকুল পথটোত তাই সুকলমে পাৰ হ'ব নোৱাৰিলে। ধেৎ তেৰি নৈখন আকৌ উভতি বোৱা হয়, হৈ যোৱাবোৰ নোহোৱা কৰিব পৰা হ'লে, সময়বোৰ আকৌ ঘূৰি অহা হ'লে.....নিশ্চয়কৈ তাই বাণিজ্য বিভাগটোক বাছি নল'লেহেঁতেন। খৰকৈ লোৱা সিদ্ধান্তই সঁচাকৈয়ে সুখ নিদিয়ে.....কথাযাৰ আজি তাই বাৰুকৈয়ে উপলব্ধি কৰিব পাৰিছে। ক'লৈ যাব আৰু কি কৰিব তাই......নিজেই ভালদৰে জনা নাছিল ৷ দোধোৰ-মোধোৰ অৱস্থাত লোৱা সিদ্ধান্তটোৱে এতিয়া বৰকৈ অশান্তি দিছে। দোদুল্যমান অৱস্থাত থাকি ক্রমান্বয়ে তাই হেৰুৱাই পেলাইছে আত্মবিশ্বাস, আস্থা, শুদ্ধ গভীৰ জীৱনবোধ, জীৱনৰ প্ৰতি অমোঘ আকৰ্ষণ। তাইৰ জীৱনৰ ৰেখাডাল সৰল আৰু পোনপটীয়াই আছিল কিন্তু যেতিয়া উপলব্ধি কৰিবলৈ শিকিলে, তেতিয়া মাধুৰী অসময়ত থিয় হৈ আছিল, যাৰ পৰা নিজক শুদ্ধ পথলৈ ওভোটাই অনাটো সহজ নাছিল। প্ৰশ্ন কৰিছিল নিজকে তাই—এয়া মই কি পঢ়ি আছোঁ, কিয় পঢ়ি আছোঁ ? লগে লগে আত্মাৰ পৰা উত্তৰ আহিল এনেকৈ নহয়, এনেকৈ নহয়, পথ বিচাৰিব লাগিব, তই বিচৰামতে পঢ়িব লাগিব, তেতিয়াহে সফল হ'বি।' কিন্তু.....কেনেকৈ?

নিজকে প্ৰশ্ন কৰি, নিজেই তাৰ উত্তৰ বিচাৰি থাকোঁতে দেৱালৰ কাগজ এখনত স্কেচ পেনেৰে লিখি থোৱা বাক্যশাৰীলৈ তাইৰ চকুত পৰিল—'বাস্তৱতা সিমানেই ভয়লগা বা প্ৰতিৰোধহীনতা যেন নালাগক কিয় দৃঢ়তা আৰু আত্মবিশ্বাস অটুট ৰাখিব পাৰিলে জয়লাভ সুনিশ্চিত'—পিয়েৰ টেলহার্ড দ্য চাৰদিন।

তাই ক'ব লাগিব, ক'ব লাগিব মাকক ক'ব লাগিব দেউতাকক তাইৰ ইচ্ছাৰ কথা.....মনে মনে দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ হ'য় তাই। মধু, এইফালে আহা—দেউতাকৰ মাতত বাস্তৱলৈ ঘৃৰি আহে মাধুৰী। চুচুক-চামাককৈ অপৰাধীৰ দৰে দেউতাকৰ সন্মুখত থিয় হ'ল তাই।

- —কি কৰি আছিলা?
- —প.....পঢ়ি আছিলো দেউতা।
- —বাৰু, পঢ়া-শুনা ঠিকে চলিছনে তোমাৰ?
- ঃ ঠিকেই আছে দেউতা—গতানুগতিক উত্তৰটো ওলাই আহিল। ধেৎ.....অজ্ঞাতে নিজৰ ওঁঠ কামুৰিলে তাই।
 - ঃ বাৰু যোৱা, কিবা প্ৰয়োজন হ'লে জনাবা।
 - ঃ হ'ব দেউতা।

পুনৰ অপৰাধী খোজেৰে নিজৰ কোঠালৈ উভতিল তাই কোঠাৰ দুৱাৰত হুক মাৰি পঢ়া টেবুলত বহি 'ভাৰতীয় বিন্তীয় ব্যৱস্থা' কিতাপখন উলিয়াই ল'লে। মানসিকভাৱে খুব ভাৰাক্ৰান্ত অনুভৱ কৰিলে—কি কৰা যায় আগলৈ? খন্তেক সময়ৰ পুৱে দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ হৈছিল যদিও দেউতাকৰ আশাভৰা, সন্তানৰ চিন্তাত আকুল মুখখন দেখাৰ পিছত কথাবোৰ পূৰ্বতকৈও অধিক জটিল যেন লাগিছে। টপটপকৈ এটোপাল, দুটোপাল চকুলে কিতাপখনত সৰি এটা-দুটা আখৰ অনুজ্জ্বল হৈ পৰিল কিতাপখনৰ পাতবোৰলৈ নোচোৱাকৈ আৰু অধিক খঙেৰে তাই লুটিয়াবলৈ ধৰিলে। এটা সময় আছিল, স্কুল গৈ বহুত ভাল লাগিছিল, উচ্ছাস আছিল, উদ্যম আছিল, পঢ়িও ভাল লাগিছিল ৰাতি যিকোনো বজালৈ উৎসাহেৰে পঢ়িবলৈ পাৰিছিল, শৃংখলিত আছিল জীৱনটো, পৰীক্ষা দি ৰিজাল্টলৈ হেঁপাহেৰে বাট চা ৰৈছিল। কিন্তু এতিয়া....... ? এতিয়া দেখোন সকলোবোৰ পৰা ক্ৰমাৎ তাই পলাই ফুৰিবলৈ ধৰিছে। একোকে ভাল নল্ হৈছে। ডিঙিলৈ উজাই অহা ক্ৰন্দনক ৰোধ কৰিব নোৱা টেবুলত মূৰ থৈ নিঃশব্দে পাৰে মানে হেঁপাহ পলুৱাই কান্দিলে তাই নাজানে সেই কৌশল—যি কৌশলেৰে ভাল নল্ত বিষয়বোৰৰ মাজত নিজক হেৰুৱাই দিব পাৰি। সাহিত্যই তাইং দিছে জীৱনৰ অমিয়া। সাহিত্য আৰু সমাজৰ প্ৰতি ভাল পোৱা তাইৰ হৃদয়খন অধিকাৰ কৰি আছে। কেনেকৈ তেনেস্থল তাই আন বিষয়বোৰৰ সৈতে আত্মীয়তা গঢ়ি তুলিব? কেনেে পঢ়িব? কেনেকৈ দেউতাক, মাক, আত্মীয়সকলে বিচৰা ভা নম্বৰেৰে পূৰ্ণ এখন মাৰ্কশ্বিট প্ৰদান কৰিব?

ঃ ঐ তোৰ আজিকালি পঢ়া-শুনাটো কমি গৈছে যে পাইছো। ঃ নাই মা, ঠিকেই আছে, অলপমান কমিছে।—ভয়তে তাই মাকক এটা গোকোট মিছা কথা কৈ পেলালে।

ঃ চা, মাজনী, আমি তোৰ মা-দেউতা হওঁ, কিবা মনত খোকোজা থাকিলে আমাক খুলি কবি। মনত ৰাখিবি সন্তানৰ প্ৰতিটো সমস্যাৰ সমাধান সদায় অভিভাৱকৰ হাতত।

তাইৰ অস্তিত্বৰ বীজটো গজালি মেলিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ পৰাই তাইৰ সান্নিধ্যত আছে তাইৰ মাক, ন মাহ ন দিন নিজৰ গৰ্ভত ৰাখি নিজৰ বুকুৰ গাখীৰ খোৱাই লালন-পালন কৰিছে, নিজৰ দেহৰ মঙহ এটুকুৰাই অস্থিৰতাত ভুগিব আৰু তেওঁ উমানকে নাপাব, তাইৰ হৃদয়ৰ ভিতৰত এখন কুৰুক্ষেত্ৰ অহৰহ চলি থাকিব, মাকে তাইৰ মনৰ ৰথত সাৰথি হৈ থিয় নিদিব, এনে জানো হ'ব পাৰে? তেওঁ যে মাক, সন্তানে প্ৰকাশ নকৰিলেও তেওঁ বুজি পায় তাইৰ হৃদয়ৰ অন্তৰ্দাহী সন্তাপৰ কথা।

দুৱাৰমুখলৈ গৈ তেওঁ পুনৰ তাইলৈ উভতি চাই ক'লে, 'তই আধালিখা দস্তাবেজত পঢ়া নাচিলিনে? মামণি বাইদেউৱে যে কৈছিল, যাচন কৰা তুমি পাবা। অন্বেষণ কৰা তেতিয়াহে পাবা, দুৱাৰত কৰাঘাত কৰা, তোমাৰ বাবে দুৱাৰ খুলি দিয়া হ'ব।'—

মাকৰ কথাত অলপ সকাহ পালে মাধুৰীয়ে। অপাৰ্থিৱ আনন্দত মনটো ভৰি গ'ল। কথাবোৰ যেন আগতকৈ সামান্য সহজ হ'ল। কিন্তু মুখ খুলি কথা ক'ব নোৱাৰা স্বভাৱটোৰ বাবেই নিজে ভুগি থাকিবলগীয়া হৈছে ক্ষণস্থায়ী হতাশাত, যি হতাশা চেষ্টা কৰি, সাহস কৰি তাই নিজেই তাক দূৰলৈ খেদি পঠাব পাৰে।

ভয় হয় তাইৰ, হৃদয় শতধা বিদীৰ্ণ হয় হাৰি যোৱাৰ আশংকাত। চেষ্টা কৰি এখোজ সাহসেৰে আগুৱালেই অলেখ প্ৰশ্নৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হয়।—'কি কৰি আছ? যি আশা, যি সপোন লৈ মা-দেউতাই তোক পঢ়ুৱাইছে, সেইবোৰ নিমিষতে ভাঙি পেলোৱাৰ অধিকাৰ তই ক'ত পালি? কন্যাৰ সাফল্যত উজলি উঠা তোৰ পিতৃ-মাতৃৰ মুখকেইখনলৈ চাই তোৰ বেয়া নালাগে? তেওঁলোকৰ আশা, আকাংক্ষা এই সকলোবোৰৰ কি একো মূল্য নাই? তোৰ পছন্দ, অপছন্দহে সদায় গুৰুত্বপূৰ্ণ নেকি? এনেদৰে থাকিলে ক'ত থাকিব তেওঁলোকৰ সন্মান?'

—তাইৰ পৰাই হাজাৰজনী মাধুৰীৰ সৃষ্টি হৈ আগুৰি ধৰে তাইক, ক্ষত-বিক্ষত কৰে বহু অকাট্য যুক্তিৰে, ব্যস্তিব্যস্ত কৰে অলেখ প্ৰশ্নৰে।

0000

ঃ অনিচ্ছাসত্ত্বেও মায়ে তোমাৰ ডায়েৰীখন মেলি চালে, তাৰ বাবে আমি দোষী।

ঃ.....(মৌন)

ঃকথাবোৰ আমাক খুলি কোৱা নাছিলা কিয়?

ঃকোনোমতে সেপ ঢুকিলে তাই......। ভয় আৰু শংকাৰ খোলাটোৰ ভিতৰলৈ ক্ৰমান্বয়ে তাই শামুকৰ দৰে কুচি-মুচি সোমাই যাবলৈ ধৰিলে।

ঃমানুহৰ জীৱনত লক্ষ্য থাকিব লাগে। মানুহে ক'লৈ যাব বা কি কৰিব সেইটো ভালদৰে লাগিব। কথাবোৰ তোমাক এতিয়া বুজাব লাগিব জানো? ডাঙৰ হোৱা নাই নেকি?

ঃ.....(পুনৰ মৌন)

ঃকথাবোৰ খুলি নক'ৱ কিয়?—তাইৰ নীৰৱতাত মাক অতীষ্ঠ হৈ উত্তেজিত কণ্ঠেৰে মাধুৰীক চিঞৰি ক'লে।

ঃমা.....মা শহ অসমীয়া পঢ়িম।

ঃমানে? অসমীয়া বিভাগত মেজৰ লৈ? জানো আমি, কিন্তু কথাবোৰ তুমি ভালকৈ খুলি কোৱা।

ঃমই এটা সফলতাপূৰ্ণ জীৱন বিচাৰো। পাল মাৰি কাম কৰিব অথবা পঢ়িব নোখোজো। মোৰ য'ত অনুৰাগ আছে সেই বিষয়টোকে পঢ়িব খোজো। জীৱনমুখী চেতনা থকা পাঠ্যক্ৰমক আঁকোৱালি লৈ বাস্তৱমুখী হ'ব বিচাৰিছো। অসমীয়া সাহিত্য, সংস্কৃতি আৰু অসমীয়া জাতিৰ ইতিহাস সম্পৰ্কে অধ্যয়ন কৰিব খোজো।—মুখেৰে ক'ব নোৱাৰি কাগজৰ টুকুৰা এটাত কথাখিনি লিখি তাই দেউতাকলৈ টুকুৰাটো আগুৱাই দিলে।

কাগজখিলা পঢ়ি সামান্য চিন্তা কৰি পুনৰ তেওঁ ক'লে— চোৱা বিজ্ঞান অথবা বাণিজ্য বা কলা যিকোনো বিষয়লৈও তুমি তোমাৰ ভালপোৱা কামবোৰ কৰি যাব পাৰা। বিজ্ঞান বিষয়ত পঢ়িও সাহিত্যিক হোৱাৰ সুখ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল লক্ষ্মীনন্দন বৰাদেৱে, ভৱেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াদেৱে। মাথো লাগে কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰাৰ মানসিকতা, আত্মবিশ্বাস, ধৈৰ্য, একাগ্ৰতা।

ঃকিন্তু দেউতা.....।

্বাৰু বাৰু বুজিছো। বিষয়টোৰ প্ৰতি যদি প্ৰেমভাৱেই নাথাকে তেতিয়া বাৰু.....—সামান্য অসন্তুষ্টি ভাৱেৰে কথাষাৰ কৈ এটা হুমুনিয়াহ এৰিলে তেওঁ। হ'ব আৰু দিয়া, তুমি বিচৰাটোৱেই।

ANNUAL MAGAZINE

ঃমানে দে....উ...তা?

ঃমানে সেইটোৱেই। এটা বছৰ নম্ট হ'ব। তথাপিও.....।

যি পঢ়া ভালকৈ পঢ়িবা, আমাৰ ইচ্ছা এইটোৱেই। মানুহে যি কামেই অথবা যি বৃত্তিকে গ্ৰহণ নকৰক কিয় সদায় সমাজৰ উপকাৰত অহা কাম কৰিব লাগে। নিজৰ জটিল মনঃস্তত্বক নিজেই বৃজিব লাগিব মধু। আমিতো আছোৱে লগত।

ঃহ'ব দেউতা।—বাহিৰত সামান্য এটা হাঁহি মাৰিলে যদিও অন্তৰখন তাইৰ পোহৰেৰে উদ্ভাসিত হৈ উঠিলে, বুকুৰ মাজত জ্বলি উঠিল হেঙুল হাইতাল ৰঙা বেলি। এই যেন, মাক-দেউতাকক সাৱটি ধৰিব তাই, কান্দিব অথবা হাঁহিব। দুচকুত তাইৰ অন্তহীন মুগ্ধতা। প্ৰাপ্তিৰ আনন্দৰ কোমল বতাহ এছাটিয়ে তাইক স্পৰ্শ কৰি গ'ল। পৃথিৱীৰ শ্ৰেষ্ঠ মাক-দেউতাকৰ সন্তান হোৱাৰ গৌৰৱেৰে তাই যেন এতিয়া গৌৰৱান্বিত।

পঢ়িব লাগিব, ভালদৰে পঢ়িব লাগিব, কন্ট কৰিব লাগিব, উজলাব লাগিব পুনৰ মাক-দেউতাকৰ মুখখন। তেওঁলোকৰ হাতত গতাব লাগিব কন্যাৰ সফলতাপূৰ্ণ এটা জীৱন। এতিয়া শিৰাই শিৰাই তাইৰ প্ৰৱাহিত হৈছে অভিনৱ এক অভিলাষা, প্ৰচেষ্টা এতিয়া সুন্দৰ এক যুদ্ধৰ সূচনা কৰাৰ।

0000

উপৰোক্ত গল্পটি সম্পূৰ্ণ কাল্পনিক। কিন্তু ক'ৰবাত, ক'ৰবাত মানে প্ৰকৃতাৰ্থত মই নিজেই মাধুৰীৰ এক আংশিক অংশ।

প্ৰকৃতাৰ্থত সকলোৰে পছন্দ-অপছন্দবোৰ সুকীয়া। কিন্তু

হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা দি উঠাৰ পাছতে আহি পৰে সমস্যাটো। কোনো কোনোৱে নিজক বুজিব নোৱাৰাৰ অক্ষমতাৰ বাবেই নিজে নিবিচাৰা দিশ এটালৈ গতি কৰি থাকে। মোৰ ক্ষেত্ৰতো এনে হৈছিল। কিন্তু পৰিৱৰ্তন মোৰ জীৱনলৈও আহিল গল্পটিৰ নায়িকা মাধুৰীৰ দৰে। তথাপিও এই ক্ষেত্ৰত মই এইটো মতামতো আগবাঢ়িব খুজিম যে—বিজ্ঞান, কলা, বাণিজ্য যি বিভাগতে নপঢ়ক কিয়, বিদ্যাৰ মাধ্যমেৰে মানৱীয় গুণ তথা মূল্যবোধ আয়ত্ত কৰিব লাগে, সৃক্ষ্ম অনুভূতি গ্ৰহণ কৰিব লাগে, বৌদ্ধিক তথা আত্মিক উৎকৰ্ষ সাধন কৰিব লাগে।

শেষত ক'ব খোজো যে এটা বছৰ মোৰ নম্ভ হ'ল যদিও এই সময়ৰ মোৰ এক ডাঙৰ উপহাৰ হ'ল—অভিজ্ঞতা। এই বছৰতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সু-অনুশীলনৰ শিক্ষা প্ৰদান কৰা, আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ উচিত মূল্যায়ন, সুন্দৰভাৱে নিয়মানুৱৰ্তিতা ৰক্ষা কৰা, সু-পৰিচালনা আদিৰ সংমিশ্ৰণত গঢ়ি উঠা বহুতৰ আকৰ্ষণৰ এই আদৰ্শ আৰু সন্মানীয় কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত খোজ দিয়াৰ সৌভাগ্য ঘটিল।

তদুপৰি মহাবিদ্যালয়ত লগ পোৱা ছাৰ-বাইদেউসকল, বন্ধু-বান্ধৱী সকলো মোৰ জীৱনৰ এক অনন্য উপহাৰ, তেওঁলোকৰ সৈতে পাৰ কৰা সময়বোৰ জীৱনৰ এক মধুৰতম অধ্যায়। সদৌ শেষত সকলোৰে নিঃস্বাৰ্থ মৰমৰ বাবে মই অশেষ কৃতজ্ঞতা যাঁচিছো। আশা কৰো নিজৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্যত চিৰসফল হৈ ৰ'ব এই জ্ঞানবৃক্ষ তথা কে.চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ।

আমাৰ সমাজৰ মাৰাত্মক ব্যাধি-নাৰী নিৰ্যাতন

কাশ্মিৰী ডেকা স্নাতক, প্ৰথম যান্মাসিক

'নাৰী' যাক কোৱা হয় সৃষ্টিৰ ভাণ্ডাৰ, যি নাৰীক অনাদি কালৰ পৰা মাতৃৰূপে পূজা কৰি অহা হৈছে, সমস্ত পুৰুষ জাতিৰ য'ত জনম, যাক বিশাল আকাশৰ অৰ্দ্ধ (অদ্ধ আকাশ) বুলি মান্যতা দিছে সেইনাৰী আজি পুৰুষৰ হাতত লাঞ্চিতা। ৰাতিপুৱা বাতৰিখন পঢ়িব লৈ দেখা যায় ডাঙৰ ডাঙৰ হৰফেৰে লিখা থাকে মহাকাশৰ বুকুত বিজ্ঞানৰ জয়যাত্ৰা, আনফালে পঢ়িব লগা হয় নাৰী নিৰ্যাতন। মনটো বিষাদেৰে ভৰি পৰে।

বৈদিক যুগত নাৰীৰ স্থান উচ্চ আছিল। ঋষি মুনিসকলে সেই যুগতে সৃষ্টি স্থিতিৰ কথা চিন্তা কৰি পুৰুষৰ সমানে নাৰীকো বেদৰ মন্ত্ৰেৰে দীক্ষিতা কৰি তুলিছিল। ইয়াৰ উদাহৰণ—গাৰ্গী, মৈত্ৰেয়ী। নাৰী অবলা নহয়। চিৰ আৰাধনীয় গাৰ্গী, মৈত্ৰেয়ী আৰ্হিৰে বৰ্তমান যুগত বহুতো নাৰী নানা দিশত আত্ম প্ৰতিষ্ঠা হ'ব পাৰিছে। কল্পনা চাওলা। ভাৰতৰ প্ৰথম মহিলা মহাকাশচাৰী, প্ৰতিভা পাটিল ভাৰতৰ প্ৰথম মহিলা ৰাষ্ট্ৰপতি, অৰুন্ধতী ৰয় ভাৰতৰ ষ্টেট বেংকৰ প্ৰথম মহিলা অধ্যক্ষা। আদিৰ দৰে নাৰী সফলতাৰ উচ্চ শিখৰ আৰোহণ কৰিছে যদিও দামিনী, সৰিতা আদিৰ দৰে নাৰী বৰ্তমানেও নিৰ্যাতিতা হৈ মৃত্যুমুখত পৰিছে। পৰিতাপৰ

বিষয় বৰ্তমানেও এওঁলোকে প্ৰকৃত ন্যায় পোৱা বুলি আমি ক'ব নোৱাৰো। কাৰণ দামিনী কাণ্ডৰ অপৰাধীসকলক মৃত্যুদণ্ডেৰে দণ্ডিত কৰা হৈছে যদিও আজি পৰ্যন্ত তাক কাৰ্যকৰী কৰা হোৱা নাই। আনহাতে চৰিতা কাণ্ডৰ অপৰাধীসকল জামিনত মুক্ত হৈ বৰ্তমান নিৰ্বিঘ্নে চলা-ফুৰা কৰি আছে। ইয়াৰ উপৰিও নাৰী নিৰ্যাতনৰ অলেখ উদাহৰণ পাওঁ।

আমাৰ সমাজত কোনো নাৰীয়ে যদি কন্যা সন্তান জন্ম দিয়ে তেনেহ'লে তেওঁ স্বামীৰ পৰিয়ালৰ পৰা বিভিন্ন প্ৰশ্নৰ সন্মুখীন হ'ব লগাৰ দৰে উদাহৰণো আমি পাওঁ। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত যে মহিলাগৰাকীৰ কোনো দোষ নাথাকে তাক বিচাৰ কৰি চোৱা নহয়। অশিক্ষিত মানুহৰ কথা বাদেই বহু শিক্ষিত মানুহকো তেনে কৰা দেখা যায়। অৱশ্যে ইয়াৰ দ্বাৰা এইটো ক'ব খোজা হোৱা নাই যে সকলো মানুহেই তেনেকুৱা কৰে। আমি সাধাৰণতে বেছিভাগ মানুহকে তেনেকুৱা কৰা দেখা পাওঁ।

'ভাইনী' সন্দেহত আজিও বহু নাৰী নিৰ্যাতিতা হৈছে।
কিছুমান ক্ষেত্ৰত এই নিৰ্যাতন এনেকুৱা অৱস্থালৈ গৈছে যে
আনকি মানুহৰ বিষ্ঠা পৰ্যন্ত ভক্ষণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰোৱা হৈছে।
আমাৰ সমাজৰ মানুহবোৰৰ মনবোৰ আজিও অন্ধবিশ্বাস, কুসংস্কাৰ আদিৰে ভৰি থাকে। বৰ্তমান বিজ্ঞানৰ যুগত কোনো
মানুহ বেমাৰ হ'লে সেই বেমাৰ কোনো মানুহে জাপি দিয়া বুলি
ধাৰণা কৰাটো গছত গৰু উঠাৰ দৰে কথা বুলি ক'ব পাৰি, কিন্তু
আমাৰ সমাজৰ একচাম অন্ধবিশ্বাসী মানুহে ইয়াকে সত্য বুলি
ধৰি লৈ বহু নাৰীকে 'ডাইনী' সন্দেহত নিৰ্যাতন চলাই মৃত্যুমুখলৈ
ঠেলি দিছে। ইয়াক অনুসন্ধান কৰি দেখা যায়। কিছুমান কুচক্ৰান্তকাৰী ব্যক্তিয়ে সিহঁতৰ দুষ্ট অভিসন্ধি পুৰাবলৈ সমাজৰ
একশ্ৰেণী দুৰ্বল মনৰ বা সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ ব্যক্তিৰ জৰিয়তে
স্বাৰ্থসিদ্ধি কৰে।

'যৌতুক' যিটো বৰ্তমান সমাজত এক মাৰাত্মক ব্যাধি ৰূপে দেখা দিছে। এই কু-প্ৰথাই বহু নাৰীকে মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠেলি দিছে। এজনী নাৰীয়ে বহুতো সপোন লৈ স্বামীগৃহত প্ৰৱেশ কৰে। স্বামীৰ পৰিয়ালৰ সকলো সদস্যকে নিজৰ বুলি গণ্য কৰি নিজৰ সুখ বিসৰ্জন দি হ'লেও তেওঁলোকক সুখী কৰি ৰাখিব বিচাৰে, কিন্তু যাৰ বাবে ইমান ত্যাগ স্বীকাৰ কৰা হয় তেওঁলোকৰ পৰা যদি শাৰীৰিক মানসিক নিৰ্যাতন পোৱা যায় সেই নাৰীগৰাকীৰ মনত কি ভাৱ হয় তাক একমাত্ৰ ভুক্তভোগীৰ বাহিৰে কোনোৱে অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে। এনেদৰে এই যৌতুক প্ৰথাৰ দ্বাৰা বহু নাৰীক হত্যা কৰা হয় আৰু কিছুমান নাৰীয়ে এই নিৰ্যাতন সহ্য কৰিব নোৱাৰি আত্মহত্যা কৰাও দেখা যায়।

'নাৰী নিৰ্যাতন'—যিটো আমাৰ সমাজৰ দুৰাৰোগ্য ব্যাধি। ইয়াৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে আমি প্ৰত্যেকেই সচেতন হ'ব লাগিব। আমি আমাৰ সমাজৰ পৰা অন্ধবিশ্বাস, কু-সংস্কাৰ আদি আঁতৰাব লাগিব। কু-সংস্কাৰ উন্নতিৰ পথৰ হেঙাৰ। পুৰণিকলীয়া কিছুমান ধ্যান-ধাৰণাৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহি আমি কিছুমান নতুন ধ্যান-ধাৰণাৰ জন্ম দিব লাগিব যিবোৰৰ দ্বাৰা এই নাৰী নিৰ্যাতন বন্ধ কৰাত সহায় কৰে। উদাহৰণস্বৰূপে পিতৃ-মাতৃসকলে ল'ৰা-ছোৱালী উভয়কে সমানে নজৰ দিয়া উচিত। ছোৱালীজনী গধূলি দেৰিকৈ ঘৰ সোমালে যেনেকৈ বিভিন্ন প্ৰশ্ন কৰা হয় ঠিক তেনেদৰে ল'ৰাজনকো তেনেকুৱা কিছুমান প্ৰশ্ন কৰা উচিত। সৰুৰে পৰা ল'ৰা-ছোৱালী উভয়কে বিশেষকৈ ল'ৰাবোৰক নাৰীৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধাশীল মনোভাৱ ল'বলৈ শিক্ষা দিয়া উচিত। এনেকুৱা কিছুমান নীতি-নিয়ম মানি চলিলেহে আমি আমাৰ সমাজৰ পৰা মাৰাত্মক ব্যাধিস্বৰূপ 'নাৰী নিৰ্যাতন' বন্ধ হ'ব বুলি আশা কৰিব পৰা যায়।

শৰতৰ ৰোমস্থন

দিপশিখা কলিতা স্নাতক, দ্বিতীয় যান্মাসিক

শৰৎত শুভ শোৱালিৰ তলত পাৰি থোৱা শ্যামল দলিচাত থিয় হৈ চাইছিলো সুদূৰলৈ। জোনাকৰ আনমনা চাৱনিত উৎফুল্লিত হৈ পৰিছিল মন স্নিগ্ধ জোনাকৰ আমেজসনা গধলিত হৃদয়ৰ গভীৰতাভেদ কৰি জুমি চাইছিলো আৱেগৰ সপোনবোৰলৈ সজীৱ সেউজীয়াখিনি এতিয়া উন্মুক্ত হৈ দৌৰি আহে মোৰ কাষলৈ মনত পৰে সৌ সিদিনাৰ স্মৃতিত বিলীন হোৱা সময়বোৰলৈ শেৱালীৰ সুৱাসত বিলীন হোৱা আৱেগবোৰে দি যায় উদ্যম আৰু আশাৰ ৰেঙনি। নিয়ঁৰ সনা দুৱৰিৰ দলিচাত মূৰ থৈ সপোন সপোন যেন লগা ল'ৰালিৰ দিনবোৰ লাহে লাহে আগবাঢিছো যেন আকাশৰ দৰে বিশাল হ'বলৈ কহুৱাৰ ওপৰত দলিচা পাৰি তথাপিও ৰোমহন্থন কৰো সীমান্ত শিখৰত শেৱালী সোণোৱালী স্মৃতিৰ গহ্বৰত লীন যোৱা সুৱাস বিলাবলৈ সৌ সিদিনাৰ সেউজ সজীৱ মিঠা মুহুৰ্ত বোৰলৈ ৰ লাগি চাই ৰ'লো।

সেউজী পাতৰ কাহিনী

অৰ্পিতা দে উচ্চতৰ মাধ্যমিক, প্ৰথম বৰ্ষ

সেউজী পাতৰ আঁৰৰ কাহিনী, শুনিবানে তুমি বিবিধৰ মাজৰ এক মিলন ভূমি। কোনোবাক আনিছিল ফাকি দি, কোনোবা আহিছিল লোভত পৰি. পিছত শেয়ে হ'ল ভাৰতৰ এক মিলন ভূমি বিশ্ব কবিৰ ভাষাত একে দেহত হ'ল লীন। কোনোবা আছিল চাওতাল প্ৰগনাৰ। কোনোবাৰ দেশ আছিল চীন। তাহানিৰ দুখৰ কথা এতিয়াও ঝুমুৰ গানত গায়— "চৰ্দ্দাৰ বুলে কাম কাম বাবু বুলে ধৰি আন চাহাব বুলে নিব পিঠেৰ চাম অ' বিদেচি চাম ফাকি দিয়ে আনিলি আচাম।

বিবর্ণ মন

শ্রী ভূমিকা ডেকা স্নাতক, দ্বিতীয় ষান্মাসিক

যান্ত্ৰিক যুগৰ যন্ত্ৰ আমি যন্ত্ৰণাই স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰা আকাশলংঘী উচ্চতাত আমাৰ অৱস্থিতি।

আঙুলিৰ ভৰতেই আমি ভ্ৰমি ফুৰিব পাৰোঁ সমগ্ৰ পৃথিৱী।

আমি নোৱাৰো নিশাৰ মাধুৰ্য্য উপভোগ কৰিবলৈ কাণত আমাৰ শটকীয়া হেডফোন অকালপক্ক কিছু গানৰ সুৰ। এটা মাত্র ক্লিকত আমি জনাব পাৰোঁ আমাৰ পছন্দ অপছন্দ। পাঁচমিনিটত উন্মুক্ত কৰি দিওঁ বুকুৰ গোপন বেথা। আমি নাজানো চকুৰ ভাষা কেনেকুৱা? বাক্য ব্যয় নকৰাকৈ কেনেকৈ বিনিময় কৰে হৃদয়ৰ ভাষা প্রতিনিয়ত বাঢ়ি যায় বন্ধুৰ সংখ্যা তেওঁলোকৰ লগত ভগাই নাখাওঁ বাৰীৰ ৰমভৰা চকলা টেঙা। আমি নাজানো..... হেমন্তৰ ৰ'দ কেনেকুৱা?

কিমান বিতোপন হয়
শৰতৰ ফৰকাল আকাশ
আমি সাৰ পাওঁ
এলাৰ্মৰ দেওলগা সুৰত।
আমাক নজগায়
কুকুৰাৰ জাকে,
আমি সাৰ নাপাওঁ
পুৱাৰ প্ৰথমজাক ৰ'দত।

ধূলিৰে পোত খাই পৰে
ড্ৰয়াৰৰ ভিতৰৰ ডায়েৰীখন
ফেচবুকৰ ৱালত লিখোতে
উকা হৈ ৰয়
ডায়েৰীৰ বহু মদৰুৱা পৃষ্ঠা।

অৱশেষত আমি খহি পৰো আমি চুব খোজা আকাশৰ পৰা। সুৰৰ ওপৰত নিঃসংগতাৰ এচাটি বতাহ।

খেপিয়াই ফুৰো আন্ধাৰত সুখৰ এটি সঁফুৰা।

শৃণ্যতাই চেপি ধৰে
বুকুৰ অটল গহ্বৰত
খুলি দিওঁ সকলো খিৰিকী
কিজানি পাওঁ এমুঠি সেউজীয়া।
চোতাল গচকি ফুৰা
কপৌজনীৰ বুকুত
লিখা থাকে
সুখৰ যাযাবৰী ঠিকনা।

মাজুলী

দিবাকৰজ্যোতি গগৈ বি. কম, দ্বিতীয় যান্মাসিক

মাজুলী অতিকৈ চিনাকী মোৰ সপোনপুৰী সাত-সাগৰ, তেৰনদী পাৰ হৈ তোমাৰ কাষত এইয়া মই। চিন্তাসাগৰত ডুবি গৈ গৈ আজি এইয়া বাস্তৱত প্ৰৱেশ কৰিছোহি মাজুলী অতিকৈ চিনাকী মোৰ সপোনপুৰী।।

মাজুলী, তোমাৰ বুকুত কটোৱা শৈশৱৰদিন,
তোমাৰ বোকা-বালিত লগৰ স'তে খেলাৰ মুহূৰ্ত,
তোমাৰ কোমল পৰশতে জীৱনটো.....সৌন্দৰ্যৰে
ভৰি পৰা দিনবোৰ
কিদৰে পাহৰো?
কিদৰে পাহৰো ভালপোৱাৰ স্মৃতি নিহিত তোমাৰ দুৱাৰডলী?
জীৱনটোত কিবা কৰাৰ আগ্ৰহত মোৰ
যাত্ৰা হৈছিল।
কিন্তু আজি ওভতণি মোৰ সেই যাত্ৰা।
কাৰণটো কেৱল তুমি,
বুজি উঠিছো তোমাৰ অনুপস্থিতিত জীৱনটো আজি
যেন তেনেই নিৰস।
বানপানীত বিধ্বস্ত তোমাৰ ঘৰখনী,

আজি যেন পলসত স্লান হৈ পৰিছে;
তৎসত্বেও তোমাৰ পোহৰমুখী.....
যাত্ৰা দেখি মনত অবুজ আনন্দৰ নদী বৈছে।
তোমাৰ কোলাত পুনৰ ওমলিব মন মোৰ,
শৈশৱৰ দিনবোৰ সজীৱ কৰাৰ মন মোৰ,
নিজৰ প্ৰতিচ্ছবি তোমাৰ পলসুৱা ধৰাত
আঁকিবৰ মন মোৰ।

মাজুলী, পশ্চিমলৈ লহিওৱা সূৰ্যৰ কিৰণত ৰঙচুৱা তোমাৰ প্ৰকৃতি। হালোৱা কঁকাইটিৰ ঘৰমোৱা যাত্ৰা, ডেকা-গাভৰুৰ গোম-গোমণিত মুখৰিত তোমাৰ আকাশ-বতাহ।

সঁচাই সপোনপুৰী তুমি মাজুলী আদৰিবানে তোমাৰ বুকুৰ মাজলৈ, যাতে, এৰি থৈ অহা দিনবোৰ পুনৰ দুবামোৰে সাৱটি লওঁ।

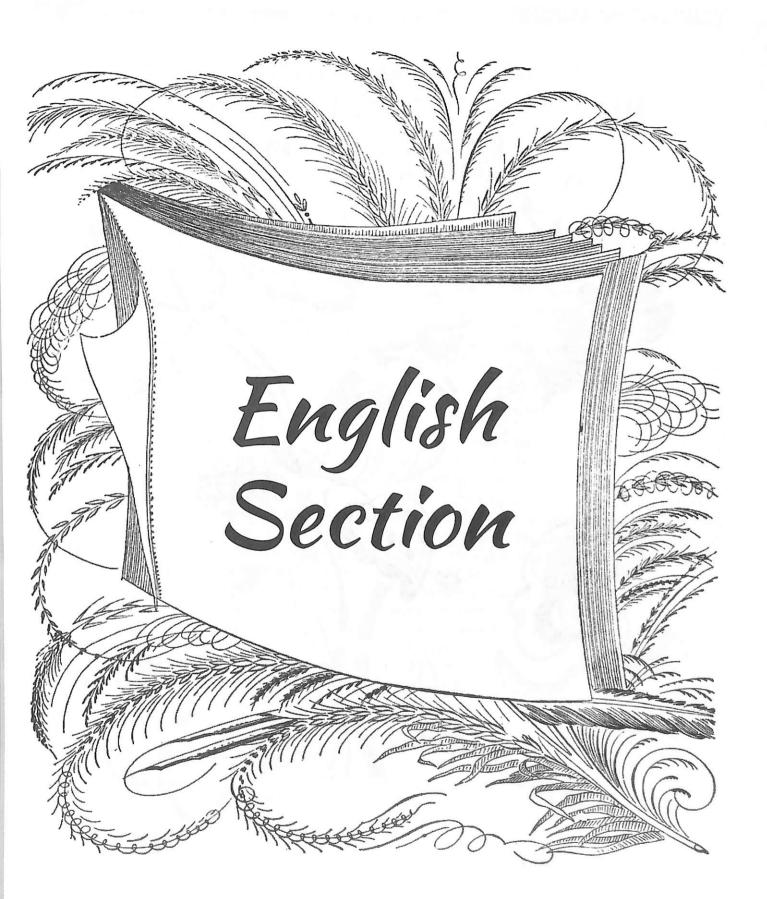

বৰষুণলৈ মনত পৰে

দিবাকৰজ্যোতি গগৈ বি. কম, দ্বিতীয় যান্মাসিক

মোৰ বৰষুণলৈ মনত পৰে
বৰষা, মোৰ বৰষুণলৈ মনত পৰে।
তোমাৰ নামটোৱে মোক লৈ যায়
বৰষুণৰ দিনবোৰলৈ......।
বা.......! কি যে মজা!!
এক বুজাব নোৱাৰা অনুভৱ।
বৰষুণৰ টোপালত তিতি থকা
তোমাৰ চুলিকোছাৰ সৌন্দৰ্যই বেলেগ,
ঘন বৰষুণৰ মাজতো, এচাটি
চেঁচা বতাহে মোৰ হৃদয়খন
জুৰাই পেলাই......।
মই ৰচো বৰষুণৰ গান
মোৰ গানৰ প্ৰতিটো শন্দত

তুমি ফুটি উঠা। মোৰ গানৰ ভাষাত তুমি প্ৰৱাহিত হোৱা.....। তোমাৰ নামত সৰি পৰা বৰষুণজাকত মোৰ সকলো দুখ নোহোৱা হয়। আজি তোমাৰ নামটো মনত পৰাত অতীতৰ বৰষুণৰ দিনবোৰলৈ উভতি গৈছে, খুবেই আৱেগিক হৈ পৰিছো..... সেইদিনবোৰ ৰোমস্থন কৰি। বৰষা, তুমি মোৰ পৰা বহু দূৰত কিন্তু হৃদয়ৰ পৰা নহয়, এতিয়া সেই বৰষুণৰ দিনবোৰ মনত পেলাই.....তোমাৰ নামত জীৱনটো চলাই যাম। বৰষা মোৰ বৰষুণলৈ মনত পৰে।। বৰষা মোৰ বৰষুণলৈ মনত পৰে।।।।

GOD IN SMILES OF CHILDREN: OR MAKING OF KAILASH SATYARTHI

Dr. Rabin Mazumder

Sr. Consultant Surgeon Marwari Hospital & Research Centre

His name was Kailash Sharma, born at Vidisha of Madhya Pradesh on 11 Jan, 1954. After schooling at his native place, he joined engineering college. After graduating he joined as an Electrical engineer but destiny had some other plan for him since he not only quit his lucrative job but had to give up his family surname- 'Sharma' to adopt a new and unheard of surname 'Satyarthi'! The seed of this new avatar was sown itself in his primary school. On the very first day of his school at the age of five. he faced with a question, quest of answer to which changed the normal course of his life and that's why now the world knows him as Kailash Satyarthi, the savior of thousands of underprivileged, illiterate & amp; oppressed children of the world and winner of 2014 Nobel Peace Prize jointly with Miss Malala Yusufzai! This award & Damp; recognition not only made his motherland proud but also gave tremendous boost to his noble mission of liberating the child workers to give them freedom and right to live with dignity.

While he was entering his new school with his father for enrollment on the first day, he noticed a boy of his age sitting with his father in front of the school to polish shoes of students like him. Little Kailash wondered why the boy was not going into the school to sit in the class like him and other children. To his simple query, his class teacher told that they were poor and unless they work they would starve. But this did not satisfy little Kailash and finally he asked the boy's cobbler father the reason for not sending his son to read. The man replied that as his father and

grand father earned their living by mending and polishing shoes all their lives, so also his son would have to learn work with him to take up the family profession as they were born to work. This very statement that "born to work" kept Kailash looking for the right answer but he refused to accept the fact that some children in this world are born only to work sacrificing their childhood. freedom, education and good health! Not only in our country, but in rest of the world the issue of "Right of children" was never recognized even. Only in 1949 in an UNO convention, it was recognized to give its due importance. Kailash was in search of an answer to his query all this time and finally after giving up his job and an affluent lifestyle in 1980, he ventured into a difficult path of liberating the child workers who were made to work only, depriving their childhood, freedom and education.

At this point of time, he also gave up his family surname 'Sharma' and adopted the current one — 'Satyarthi', the seeker of truth! Because of this unusual but courageous and noble venture to day, the world knows him as Kailash Satyarthi! His new venture was not only dangerous but life threatening and while trying to free the unfortunate child workers from the clutch of anti social groups, dishonest factory owners & physical groups, dishonest factory owners & physical attack on him on several occasions. But even such attempts on his life could not deter him from his newly chosen path!

He was invited to address the Rotarians in the Presidential Convention on Literacy held at

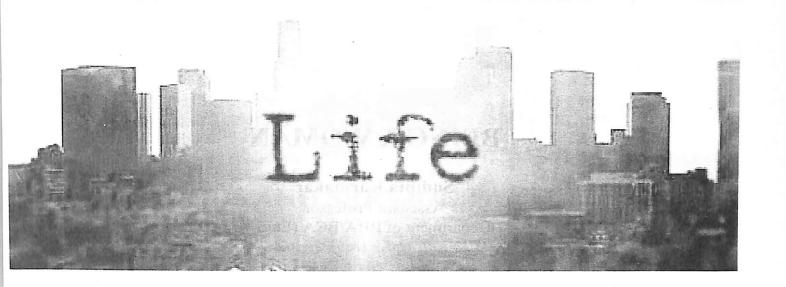
Kolkata on March 12 & Damp; 13, 2016. There, during his speech, after narrating how his life from an Electrical Engineer had transformed into a social activist and savior of child workers, he recalled the story of a rescue operation in the earlier part of his life as social activist. After getting a clue that several little children were confined in a stone crushing factory, he first approached the local police but did not get any help. One day, at the dawn while the watchman was dozing, he entered the factory with some of his associates, and managed to rescue and get the children out into a truck and his car. As he saw that they were all starved, he offered few bananas which were with him in the car, but none of them recognized that they were fruits. One said that it did not look like a potato, another boy said that it did not look either like an onion, then what it could be, they wondered. However, one of them took a bite but tasting it somewhat bitter just threw away. Then Mr Kailash pealed one and gave it to a grown up girl among them. She took a bite and immediately asked him bluntly-"Kyu re, tu pahle kyu nahi aya ?"-- meaning why he did not come earlier to rescue them so that they could have tasted such a sweet and tasty food before!

He was stunned by her question to realize that till that day, they had not seen anything other than potato & amp; onion as vegetables, let alone tasty fruit like ripe banana! This girl named Devli saw her mother being raped and father being assaulted by the goons when he tried to protect her. She also saw her younger brother dying without any treatment- all in that factory while they were forced to work there. After she was rescued and rehabilitated, she regained her self confidence so much that she managed to send more than 30 children back to school in her neighborhood. Later on, when once Satyarthi was invited to address a UNO convention, he took Devli and few other children he rescued, with him. After just initiating his address, Satyarthi

introduced Devli and asked her to speak. After narrating her story of rescue and sending children to school in her locality, she bluntly asked the gathering comprising of heads of many countries that if a small girl like her could do this bit for the children and the society, why they could not come forward to eradicate illiteracy, since they had both money and power at their disposal! The entire audience got stunned at her revelation and appeal, many of them could not hold back tears. King of Qatar and Australian Prime Minister came up to stage to hug her and vowed to donate \$ 450 million for the welfare of underprivileged, illiterate children.

Mr Satyarthi, in his address in the Rotary convention at Kolkata, informed the gathering that the organization "Global Campaign for Education" formed by him is spread over 180 countries in the world and his other organization "Global March Against Child Labour" are also ir 180 countries. According to him, 100 million children are still victims of illiteracy, child marriage & amp; sexual abuse. He had also planned to start a mission named "100 million for 100 million" with 100 million youth with indomitable spirit & amp; courage who are ready to do something good & amp; worthwhile. He appealed to all the Rotarians present there, that they were the power house and if they wish the could do it—" to eradicate illiteracy from India He was very happy that since his Foundation Kailash Satyarthi Children's Foundation an RILM (Rotary India Literacy Mission), initiate by Rotarians of India, had now put their hand together, it would be possible. He declared that though he was not a Rotarian, but now among s many Rotarians he felt himself like one of then He asked the audience if any body had seen Go but he had seen God at least 80,000 times in smile of children when they were rescued! He and h organizations have rescued till date more the 80,000 unfortunate victims of child labour!

THAT LIFE YOU LIVE

Jayshree Talukdar
Assistant Professor
Department of BBA/BCA

Happiness is the eternal beauty. It is a soul searching experience of limit less zest that lends life its appeal. But, in the modern world of today, true peace and joy are something that are amiss from our existence. We strive for excellence, in the process, ruing the essence of our being. The result a slew of mechanical, customized robots masquerading the earth as humans.

Indeed, it is essential to keep pace with time and mone into the future that heavily relies on artificial intelligence. But noting should over rule our desire to feel and emote. As rational beings of the cosmos, it is upto us to decide how we want to shape that one precious life that have been bestowed on us. But very often than not, all we do is adher to some set mentality of success, instead of focusing on the basics that might just

promote a blissful existence. It seems, appreciation is what drives us to work, rather than instinct, which is pitiful.

Brighter future, no doubt is a requirement, but this isn't by any means the be all and end all of life. In this rat race for survival, ironically, many fail to survive. And what's terrifying is that the scenario does not seem to change years and years of constant moulding and shaping goes to waste as nothing is left that is unique to us. In the end, we just live to make others aware of our achievements and not because we are humans, entitled to live, laugh and love.

Abstractcity may sometimes be a definer of happiness. After all, if we can't be appreciative of ourself, life surely would not bless us with joy. So go on, leave that frown and let life be your own!!

BEING A WOMAN

Sudipta Karmakar

Assistant Professor Department of BBA/BCA (Eng)

"Behind every successful man there is a woman" This saying stands, not only for a man but for the functioning of the whole world. She is said to be the ultimate strength and support behind the success of an individual. Playing the role of a respectful daughter, an understanding sister, a supportive wife and a life giving mother, woman becomes the backbone of all the people around her. Woman are strong, smart and seriously capable of doing just about everything.

Studies shows that women are awesome at rapidly switching between and prioritizing tasks. So, yes contrary to popular beliefs, women are totally capable of being a amazing working lady, parent, spouse and whatever else they want to be while still hustling at work.

It is so amazing that there is a whole field of study dedicated to women. One can literally major in "Women's studies", which just goes to show that is so much to talk about when it comes to gender and women's rights, women's history and equality between all gender identities. A woman can easily express diversity. She can be motherly, firm and tender and also can be strong and compassionate. She can also be vulnerable and determined.

The best thing about being a woman is the ability to back down from disputes even when she

is right. Women aren't ruled by their ego quite as much as man, which, a research suggests, has a lot to do with testosterons. Therefore, on many occasions, women are called to be peacekeepers in heated situations. Presence of women in the world provides balance and allows relationships

Women are very special for being trusted by god to create, carry, deliver and nurture new life. It is the ultimate achievement. Queen Latifah ha rightly said, "Every women is a queen, and we all have different things to offer".

Being a woman means confidence working hard. Being a woman means wearing the heart of sleeve. For some reason, for women, there is negative connotation with being "too emotional and to some degree that may be correct. But for women, their emotions, compassions and heart are what distinguish them from the rest. Being woman means working hard. In a world that j largely dominated by a male sphere of influence women naturally have learned that their success won't come easy. It is something that if they aspir to have, they must work harder than everyone els around them. Interestingly, women would no want it any other way, it is just more satisfyin this route. And this is evident in the words Simone De Beauvoir who has rightly said, "On is not born a woman, one becomes one".

GOODS AND SERVICE TAX (GST)

Suraj Jyoti Changkakati

B. Com, 6th Semester

GST encapsulates the dictum "One nation, one Indirect Tax", It will make India one unified common market.

GST was first mooted in the year 2003 by Kelkar task force on indirect taxes, who had suggested comprehend various central and state indirect taxes into one indirect tax. To implement this vision, an empowered committee of State Finance Minister was created and tasked with the responsibility of ironing out the differences and taking this monumental reform forward.

A just and viable tax regime is vital for the sustainable economic growth and fiscal consolidation of any economy in the world.

This assumes a greater importance in a developing country like India where although we have a high demographic dividend, we are yet to convert it to the proportionate human capital, which will in turn benefit the social and economic growth of the country.

In order to become and facilitate this, we need a conductive environment as we push forward towards becoming a better developed nation.

In order to become a more economically developed nation, we need a transparent, just, equitable and fair taxation system that is easy to administer.

The essential rational behind this is that the taxation system should be reasonable and non discriminatory in respect to both the direct taxes payable by individuals and the indirect taxes payable by corporations and industries so as to make them more tax complaint and bring the larger populace in the taxation net to in turn aid the Government in taking development projects.

Goods and services Tax (GST) is a reformatory legislation which is a single tax on the supply of goods and services, right from the manufacturer to the consumer.

Credit of input taxes paid at each stage will be available in the subsequent stage of value addition, which makes GST essentially a tax only on valve addition at each stage.

The final consumer will thus bear only the GST charged by the last dealer in the supply chain with set off benefits at all the previous stages.

Need for GST legislation

The tax GDP ratio of a country is an important indicator that helps understand how much tax revenue is being collected by the Government as compared to the overall size of the economy and unfortunately, this ratio is a

dismal low for India despite having years of high growth, the lowest in BRICS countries.

In India, more than 60% of the total tax collected is accounted for indirect taxes, implying that the tax structure is extremely regressive and since the rich and poor are subject to the same tax rate which is unfair and therefore the indirect taxes need to be hauled.

Furthermore, the sharing of financial resources and revenue from the tax system between the centre and the state is made simpler by the GST tax reform.

Furthermore, the cascading of taxes with both the centre and state levying taxes as the taxes levied by the State Government are not available to set off against the taxes being levied by the state Government.

All the central level GST will subsume central Excise Duty, Additional Excise Duty, Service Tax, Additional customs duty and special Additional Duty of customs. At the State level, subsuming of State Value Added Tax/Sales Tax, Entertainment tax, Central Sales Tax, Octroi and Entry Tax, Purchase Tax, Luxury Tax, Taxes on Lottery, betting and gambling.

Also, the variety of VAT tax laws in the country will disparate tax rates and dissimilar tax practices divides the country into separate economic spheres thereby creating tariff and non-tariff barriers thereby hindering the free flow of trade in the country.

This in turn also constitutes high compliance cost for the taxpayers disadvantageous to economic growth of a country.

Impact of GST -

Major Benefits to the Economy as a whole:
The present scenario of different states obstructs cooperative federalism.

GST will bring uniformity and also deplete the cascading consequences of these taxes by giving input tax credit, having a comprehensive tax inclusion with minimum exceptions which will in turn help the Industry to benefit from the proposed common procedures and claim credit for the tax paid.

GST is expected to increase the mobilization of sources available for property alleviation are development of the country as pointed out by the Prime Minister Narendra Modi.

This will take place in two ways: (a) direct the resources available to the poorer states wi increase substantially (b) indirectly as the tax base becomes more buoyant.

The common base and common rates acrogods and services and very similar rates acrogontre and states will result in effective administration and increase compliance while also ensuring the better management of taxes collected in the State.

Tax Governance will get a positive b_{00} through this regine, mainly through the feature input tax credit.

The successful implementation of GS would give a strong signal to the foreign investo about India's increased creditworthiness, less compliance and procedural costs in the taxatic sphere and remove the complexities faced by the foreign investors who were reluctant to invest consonance with the existence of virtual economic zones throughout the country.

Conclusion

Every concept has both positive and negative aspects. Just on the basis of some negative aspect a system cannot be just torn out which has man big long term advantage.

Thus GST should be widely accepted ar supported because similar to the Demonetisatic policy, this will as come up with flying colour

As correctly said, "GST is like that open slightly expensive and bitter pill given by the doct instead of various pills. Now it is your call wheth you want to take that one pill or go for many.

"INDIA - ITS VISION FOR DEVELOPING AS SUPER POWER IS A MYTH?"

Siddharth Sharma

B.Com 6th Semester

India over a period of time with its association with other countries has marked a significant impact in the global politics and development programmes. India has become a fast growing economy and aims at developing as super power. The rising tendency of India to develop as a super power in the Global politics, is it desirable? Well the question is too difficult to be answered at this point of time where there are many concerns prevailing and challenges to be faced like -

- Political concerns it emphasize on one hand India's international relations with the global powers and the neighborhood countries which seems to be improving because of India's idea of maintaining sound diplomacy and sovereign autonomy while entering into any dialogue or treaty or agreement. On the other hand, India is also facing some problems at global politics due to uprising of other Asian country (China) who have adopted a dominant role to exercise control in the world politics. However, India over last couple of decades and especially in last 4 years or so has developed as a growing economy and its sole intention is to develop India at a rapid speed in a holistic approach.
- 2. Economic concerns at present the

contribution of service sector in India is highest in India's GDP. The contribution of agriculture to the GDP has fallen over a period. The issues in India economy has improved but conditionally with several initiatives taken by the government -

* Goods and Service Tax- after GST implementation the number of taxpayers and government's tax revenue has increased.

* Insolvency and Bankruptcy code- it has developed as a useful tools for the banking institutions to deal with the problems of Non performing assets.

* Education - free education schemes for the age group of 6-14 years children, creating Institute of eminence for encouraging universities to develop and mark its impact in the global ranking.

* Other - subsidies to the farmers and increased MSP etc.

However, the problem of increased fuel prices due to the increased cost of crude oil in global market is a matter of concern which has directly affected the rise in the price goods in the Indian market. The concerns regarding the decreased value of rupee against is also a serious issue prevailing.

India's economy is the 3rd largest economy in the world. For the sake of maintaining Indian economy the government needs to increase exports and not just depend on its foreign reserve to deal with such problems. Also the government must find a way of removing its dependency of importing crude oil from other country.

*Other concerns - India is the country of rich diversity. Therefore, there are many concerns prevailing in many parts of the country on the grounds of geographical boundaries, climatic conditions, communal issues etc. This concerns should also be addressed.

The boundary disputes, river water sharing disputes, natural disaster challenges, aid and investments, rehabilitation after disaster are some factors to which the government need to focus.

Moreover, India to evolve as a super power must also first analyze its internal deficiency and thus compare with the developed countries on the factors like industries, technology, education, communication, energy, security etc., which will lead it to bring about holistic development and also evolve as super power.

The role of youth in India's all round

development is a deep concern, as it will lead India and its developmental activities along with in the path as it proceeds with time. The youth in India as compared to developed countries often get restricted to limited grounds to showcase their skills, talents and perform. There are many fields which are yet to be discovered and exploited for the greater interest of nation. The participation of youth in progressive work, peaceful settlements, innovation and various other activities is yet to be discovered. Hence, the need of the hour for India to develop into super power could be successful when the majority population of the country that is youth should step in and take initiatives and explore the grounds which could bring about radical change in the sector of health, science and technology, defense and security, employment, education, natural challenges and peacemaking.

Demonitsation in India

Rishav Sarkar

B. Com 6th Semester

When, in the evening on November 8, 2016 news spread that Prime Minister Mr. Narendra Modi was about to address the nation at 8 pm, no one had a clue what it was all about. After all, the firsts such address to the nations in his more than two years of rule, made everyone sit up and take notice, Earlier, during the day, Mr. Modi had a meeting with the three services' cheifs with the National Secuity Advisor in two, so media was quick to speculate that, in view of the unabated heavy firing on the line of control and the International Border in Kashmir by Pakistan in the aftermath of India's surgical strike in Pakoccupied Kashmir in September 2016s, some major annoucement with regard to national security must be in the offing. If at all, it was a surgical strike of a different kind.

This time, the Prime Minister was much more focused on the menace of black money and had come out with something that woulds have a deep and long lasting impact on the country's economy. After Irriefly touching on the concerns of his government on economy, he announced to a stunned nation that from the midnight of November 8, that is after four hours of the annoucement, Rs. 500 and Rs. 1000 notes would not remain the legal tender that they were and would be reduced to just a worthless piece of paper. He Said, "A time comes in every nation's life when it has to take a decisive turn. There is a need for a decisive war against the menace of corruption, black money and terrorism.... festering wounds which make the country and societys hollow from withing." In his 40 minute long

address, Mr. Modi asked the people to be prepared to bear some inconvenience in this wars against black money and outlined the measures that his government has taken to save the common people from inconveniences to be caused during the period of transition.

The move by the Modi government to demonetise, as it is called in Economic, terminology, two high-value corrency notes was termed as "historical", "excellent". "game changer" and "masterclass" and rightly so. Though it is not the first time when such a bold step of demonetisation has been taken to flush out black money. In January 1978, 38 years ago, the then PM Morarji Desai's Janata Party government had demonelised Rs. 1000, Rs. 5000 and Rs. 10,000 notes. But those were the different times in a state controlled economy, when these high value notes were not with the common people. Since then, though the size of the economy has expanded multiple times, we do not have curency notes in as high as Rs. 5000 and Rs. 10,0000 denominations, So, it would be completely out of consfexts to compare the two demonetisation attempts.

with this move, the government aims to target several areas that primarily deal with and are dependent upon the unaccounted black money. The government hopes that it will add strength to its fight against corruption, black money, money laundering, terrorism and financing of terror activities as well as counterfeit notes. The method behind the move is quite simple. In a single stroke Rs. 500 and Rs. 1,000 notes have become as good as a useless piece of paper. The RBI has already introduced Rs. 500 and Rs. 2000 notes from November 10, 2016 to replace them. Now people have to exchange their notes with the new ones. Those who have genuinelys earned currencys notes of Rs. 500 and Rs. 1000 and is part of their income which has already been taxed, they will not have any problem in exchange, howsoever

huge the amount may be. But those who have unaccounted money stashed in cash of demonetised currency, must be facing huge problems in exchange. Firstlys, they will have tos explain the source of their income and in the process, wills come to expose their financial misdeeds. Thirdly, the real problen will be faced by those who have huge amount of black money stashed in cash to use some other day for some refarious activities. They might never be able to convert it with new notes and will ultimately lose entire value of such money.

It would not be longer when the government will come out withs exact figures of how much black money it has managed to flush out of the system through this demonetisation. The two high value currency notes of Rs. 500 and Rs. 1000 account for nearly one-fourth of the notes in circulation. In value terms, however their share was over 86 percent as of the end of March 2016. For some closer understanding, Rs. 1000 denomination note has a share of 7 percent in total number of notes in circulation. While its share in terms of value of 38.6 percent. Similarly Rs. 500 denomination note has a share of 17.4 percent in volume and 47.8 percent in value. As per the Union Finance Ministry, the total number of bank notes in circulation rose by 40 percent between 2011 and 2016, while the increase in number of notes Rs. 500 denomination was 76 percent and for Rs. 1000 denomination was 109 percent. This was not in tune with the size of economys which expanded by 30 percent in the same period. This might be indicative of the presence of black money in the domestic economy which prompted the government to demonetise both high-value currency notes.

The move will go a long way to help curb the over whelming influence of black money in several sectors of the economy. It would deliver a severe blow to the political parties which might have collected and stashed a lot of cash to spend

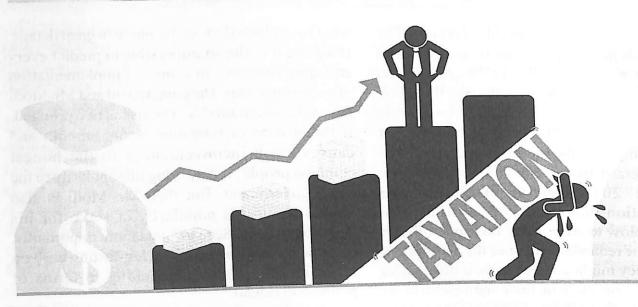
during the forth coming Assembly elections. The role that cash play in polls can be gauged from the fact that as much as Rs. 1.039 crore of the total collections by parties over the past three Lok Sabha Elections of 2004, 2009 and 2014 was made in cash against Rs. 1,29953 crore by cheque. Just to give a glimpse of the menace, around Rs. 330 crore was seized by the elections commissions during the 2014 general elections. The demonetisation move will, of course, by an immediate blow to them since their pile of cash might become redundant but once the new system is in place they might go back to their older ways of depending on cash in their management of elections and other affairs. To reduce the role of black money in country's political economy Mr. Modi must go one more step forward and impose a legal ban on political parties to collect donations on cash. Reality sector will be the another one which will be severelys hit by the decision of withdrawing high-value denominations from the circulation.

PM Mr. Modi is known for his meticulous planning and one can expect that his government

must have planned the entire move in great details. But since it is almost impossible to predict every emerging situations in course of implementation of such a huge step. The government and Mr. Modi have taken a certain risk. The risk is two pronged. If the process of transition is not smooth and causes much inconveniences to the honest common people, it may bring unpopularity to the Modi government. But then Mr. Modi is also known to put his popularity at stake for his ambitious moves. Secondly and more importantly, if the decision fails to make a log-lasting curb on black money, it may boomerang in terms of political dividend.

It is also pertinent to note that the government is more focused on disclosure and tracking of the black money instead of blocking ways of its generations. But those who are accustomed to earn, stash and use the black money, will still try their best to defeat the government's endeavour. In the fight against black money, therefore even after a bold move like demonetising high-value currency, the government must remain alert and watchful.

The Revolution in Tax System

Kriti Choudhury
B. Com, 4th Semester

Goods and services Tax (GST) is an indirect tax levied in India on the sale of goods and services. Goods and services are divided into five slabs for collection of Tax)%, 5%, 12%, 18% and 28%. Petroleum products and alcoholic drinks are taxed separately by the individual state Govenrments. There is a special rate of 0.25% on rough precious and semi precious stones and 3% on gold. In addition a less of 22% on other rates on top of 28% GST applies on few items like aerated drinks, luxury ears and tobacco products. The tax came into effect from July 1,2007 through the implementation of one hundred and first amendment by the Government of India. The tax replaced existing multiple easeading taxes levied by the central and state Government. The tax rates, rules and regulations are governed by the goods and services tax council which comprises finance ministers of centre and all the states. GST simplified a slew of indirect taxes with a unification and is therefore expected to dramatical reshape the country's 2 trillion doller economy

The reform process of India's indirect ta regime was started in 1986 by Vishwanath Prata Singh, Finance Minister in Rajiv Gandhi government with the introduction of the modifie values Added Tax (MODVAT) subsequently, the Prime Minister PV Narasimha Rao and his finance Minister Monmohan Singh initiated ear discussions on a values added Tax at the sta level. A single common "goods and Services Ta (GST)" was proposed and given a go-ahead 1999 during a meeting between the Prime Minist Atal Bihari Vajpayee and his economic advisor panel, with included three former RBI governo IG Patel, Bimal Jalan and C. Rangarajan, Vajpaye set up a committee headed by the finance ministe of west Bengal, Asim Dasgupta to design a GS

model. The Ravi Dasgupta Committee was also tasked with putting in place the back end technology and logistic (later came to be known as the GST net work, or GSTN, in 2017) for rolling out an uniform taxation regime in the country.

In 2014, the NDA Government was elected into power this time under the leadership of Narendra Modi with the consequential dissolution of the 15th Lok Sabha, the GST Bill approved by the standing committee for reintroduction lapsed seven months after the formation of the Modi Government, the New Finance Ministr Arun Jaitley introduced the GST Bill in the Lok SAbha, where the BJP had a majority. In February, 2015, Jaitley set another deadline of 1st April 2017 to implement GST. In May, 2016 the Lok SAbha passed the constitution Amendment Bill, paving way for GST. However, the opposition led by the congress demanded that the GST Bill be again sent back to the select committee of the Raiva Sabha due to disagreements on several statements in the Bill relating to taxation. Finally in August. 2016 the Amendment Bill was passed. Over the next 15 to 20 days, 18 states ratified the GST Bill and the President Pranab Mukherjee gave his assent to it.

The Goods and Services Tax was launched of midnight on 1st July, 2017 by the former President of India, Pranab Mukherjee and Prime Minister of India, Narendra Modi. The launch was marked by a historic midnight (30th June 2016, July)session of both the houses of Parliament convened at the central Hall of the Parliament. Though the session was attended by high profile guests from the business and the entertainment industry including Ratan Tata, it was boycotted by the opposition due to the predicted problems that it was bound to lead to for the middle and lower class Indians. It is one of the few midnight sessions that have been held by the parliament. The others being the declaration of India's independence on 15th August, 1947, and the silver and golden Jubilees of that ouasion. After its launch the GST rates have been modified multiple times, the latest being on 18th January, 2018. Where a panel of federal and state finance Minister decided to revise GST rates on 29 goods and 53 services.

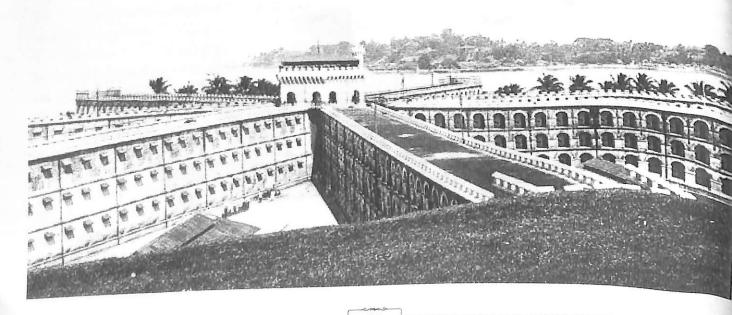

THE CELLULAR JAIL

Kakoli Goswami B.Com 1st Semester

The Cellular Jail, which has been described as "a place of exclusion and isolation within a broadly constructed remote penal space." The stories of the brave souls who fought for our country and bou the atrocious treatment meted out to them by the British officers lie within. The fact and stories of the freedom fighter are quite disturbing and makes the heart weep for those in mates whose crime was basically to rise up for their own rights in their own country. This article may not be one of those happy ones but it is one that is bound to bring a lot of respect for those patriots who lived and died for the cause of freedom.

The prison originally had seven wings that spread out from the central watch lower in seven direction. The watch lower housed the alarm bell and guardsmen kept on eye on the prisoners, the model is in style of Jeremy Bentham's concept of panopticon which gave prisoners the impression that they are being watched even when they are not, by virtue of mere visibility of all portions of the prison from its center. Surveillance was intended to be the key foundation at the jail which derived its name from the small, individual cells that housed prisoners. Each of 693 cells were of 4.5m x 2.7m dimension, with a ventilator at a height of 3m in the back wall. The front corridor

of each using faced the back wall of its adjacent using so that prisoners could not communicate in any wall at all of the three pronged strategy of hunger, torture and isolation, it was the third that was intended to be hardest punishment.

Solitary confinement was implemented as the British government desired to ensure that political prisoners and revolutionaries be isolated from each other. The Andaman Island served as the ideal setting for the Government to achieve this. Most prisoners of the cellular jail were independence activists. Some famous inmates of the cellular jail were Diwan Singh Kalepani, Fazl-e-Haq Khairabadi, Vegendra Shukla, Batubeshwar Dutta, Maulana Ahmadullar, Mouli Abdul Rahim SAdiqpuri, Maulvi Liaquat Alim, Babara SAvakar, Vinayak Daodar Sauarkar, Sachindra Nath Sanyal, Bhai Parmanand, Shadan Chandra Chatterjee, Sohan Singh, Subodh Roy, Vaman Rao Joshiand Nand Gopal Sauarbar Brothers Babrao and Vinayak did not know of each other in the same jail but in different cells for two years, at cellular jail was rich which was were dust, rain water, and wild grass. There were no beds. Inmates were whipped if they spoke to each other. After every 6 months the prisoners cells were changed with new neighbours. But Vinayak Damodar Savarkar Cell remained constant in the third floor at the last cell of the row with double security.

The gallons were open. Beneath each noose, lay a small trapdoor. The trapdoor would give way as soon as the noose tightened around the neck of an unfortunate freedom fighter. He would then hang painfully to death. His body was then released into the pit under the trapdoor. The pit was connected to the sea by a passage. The journey

along the cold dark, damp passage way was the last rites of martyr would receive.

Scotsman Davin Barry, the jailor between 1909 and 1931, was infamous for his insane cruelty. "While you were here I am your god", was the cry with which he welcomed prisoners.

In 1933, the prisoners went on a 45 days hunger strike. From the ninth day, guards tried to force feed them with milk. In an effort to resist this, Mahavir Singh Gaddar of Punjab and Mohit Maitra and Manakrishna Nabadas of Bengal struggled to death. The other found that their pots of water had been stealthily replaced with pots of milk. "What should we do? an agilated Sushil asked his neighbouring prisoner, Dr. Narayan Roy.

"haven't you ever played football? came the reply "Kick it" the words echaed and passed from cell to cell. Very soon a stream of milk flowed out from the cubicle—like cell of cellular jail.

In 1937, another hunger strike ensured, this time for 36 days. Once again the British had to gave in the prisoners wanted to return to their own soil to take part in the last years of the freedom struggle.

In 1942, the Empire of Japan invaded the Andaman Islands and draw out the British. The cellular jail then became home to British prisoners.

In 1945, the British resumed contract with the end of World War II.

At the end of Government decided to repatriate the political prisoners from the cellular jail in 1937-38.

The cenetenary of the jail completion was marked on 10 March, 2006. Many prisoners were felicitated on this occasion by the Government of India.

THE HISTORY OF SAMSUNG

Himanghu Goswami

B.Com 3rd Semester

The meaning of the Karean Hanja word "Samsung" is tri star" or three star. The word three represents something big numerous and power ful", the stars means internity.

The headquarters of Samsung Sanghee in at Daegu, In the late 1930 in 1948, Lee Byang Chull of a large landowing family in the uiryeand country came to the nearby Daegu city and founded Samsung Sanghoe. It was a small trading company consisting of 40 employees located in su-dong. It dealt in groceries produced in and around the city and produced its own noodles. The company prospered and lee moved its head office in seoul. When the Kauan who broke out, he was forced to leave seoul and after the war in 1954 Lee found chief Majik and built a plant in Daego. It was the largest woolen mill ever in the country and the

company look on the aspect of a major company in 1947. Chohong Jai jointly invested in a new company called Samsung Mulsan Gangsa or the Samsung trading company with the Samsung group founder Lee Byung Chull. The trading firm grew to become the present day Samsung C & Cooperation. In the Late 1960's Samsung group entered into the electronic industry. It formed several electronic related divisions, such as Samsung Electronic Devices, Samsung electronic Machines, Samsung Semi Conductor and telecommunication and made the facility in Suwan It's first product was black and white television set

Today, Samsung is a world leader in digital media and digital technology, Samsung look the world in a progressive direction for the next generation.

SARDAR VALLABHABHAI PATEL BUILDER OF A STRONG, INDIA

Gautam Ray B.Com 3rd Semester

"Manpower without Unity is not a strength units it is harmonized and united properly, then it becomes a spiritual power"

Sardar Patel

The history of India would been different had Sardar Patel not been the Deputy Prime Minister when India became independent in 1947. The triumvirate-Gandhiji, Nehru and SArdar Patel were responsible for giving direction to the destiny of the country. Sardar Patel consolidated the country into one united whole in a unique manner.

Born on October 31, 1875 at Nadiad, in the Kaira District of Gujarat, Vallabh Bhai Paten was the son of Zaverbhai Galabhai Patel, a Leva Patidar. This class of cultivators was known for their simple character, industrious habits and straight forward dealings. Vallabh Bhai possessed an ingenious mind as a school boy. He was a rebel whose exceptional organizational abilities were recognized by his schoolmates and teachers. Patel passed the matriculation examination from the Nadiad High School in 1897.

Patel had two ambitions to fulfill, first to become a pleader and later a barrister. During those days a matriculate could become a lawyer by taking the pleaders examination. He became a pleader in 1900, and started practicing the Godhra.

In 1902 he shifted to Balsad, a taluka headquarter, where he practiced as a criminal lawyer for nearly eight years, during which period he had built a name for himself as a most successful criminal lawyer. In 1910, he left for London and joined the Middle temple, where he took an examination in Roman Law and stood first. He returned to India in 1913 and started practising as a barrister in Ahmedabad, fulfilling his second ambition.

The impact of Gandhiji's personality on vallabhai was tremendous. It gave him a new mission in life. The Champaran struggle waged by gandhiji had a sweeping effect on Patel's mind. In Gandhiji's Camparan victory Patel saw the beginning of a new agrarian revolution. His interest in politics had been kindled, as became abundantly clear in the Provincial Political Conference organized by the Gujarat Sabha and presided by Gandhiji at Godhara. The conference appointed a permanent committee with Gandhiji as the President and Patel as one of the secretaries. He became a staunch follower of Gandhiji. From then on there was no looking back.

Blessed with rare qualities of fortitude, integrity and an iron determination, Patel played an important role in the freedom movement and helping to establish peace.

It was due to his sterling leadership and practical vision that the peasant movement in Gujarat became a success. It was in this struggle that the organizational capacity for which Sardar Patel was famous in the whole country became visible. He took over as the nascent nation's Home Minister at a very crucial juncture in history and devoted himself whole heartedly to ensure that the country which was already partitioned remained intact and united.

On the eve of their departure, the British Government announced that its paramount would lapse not only over the British territory but even over the native States. This meant that as many as 625 small and big native States would become

independent like India and Pakistan. Consequently, the country would be divided into a number of small and big units.

Before embanking on this mammoth task Sardar sought to ensure the stability of administration by foreign a bridge of faith and confidence with the "Steel Frame". Most of the I.C.S. officers suspected that the Congress leaders particularly Sardar in view of his past experiences with them, would have no faith in the I.C.S. But Sardar rose to the occasion and reposed total trus in their capability to serve the nation. He was, thus able to win their unstinted support in the endeavour of nation building.

Attempts were afoot for finalizing the standstill agreement with the States. It provided that the Central Government will be vested with powers of defence, foreign policy and communications even over the States. Travancore Hyderabad and some other states declared themselves sovereign states and created hurdle in the agreement. On the other end, Jinnah with view to tempt Jodhpur, Jaisalmer and other borde states made them an unconditional offer to align with Pakistan on their terms.

To find an amicable solution to thi complicated situation, Sardar issued a statemer to the princes wherein he appealed to their sens of patriotism and reiterated that the New Star department in no way, desire to have supremac over them. "if at all, any sense of supremacy; required, it would be with common understandin and for common good. We are at a momenton stage in the history of India. By commo endeavour, we can raise the country to ne greatness, while lack of unity will expose us t unexpected calamities. I hope the Indian State will realize fully that if we do not cooperate an work together in the general interest, anarchy and chaos will over whelm us all great and smal and lead us to total ruin". The statement which amply reflected his statesmanship and political

sagacity, removed whatever doubts lurked in the minds of the princes.

There was a popular agitation in Travancore and the State acceded to India. The Nawab of Bhopal could not take all this but when he realized that there was no alternative, he sent the instrument of accession duly signed to Sardar. A man of iron well and absolute fearlessness. Sardar Patel tackled the question of 550 and odd State territories and principalities in such a strategic manner which left even his wildest critics in complete amazement. Almost within a year he redrew the map of India with every princely state joining the Indian Union and thus, forming part of the political stream of life that was endowed with cultural unity and harmony.

The intricacy of the situation can perhaps be gauged by the fact that there were 26 small states in Orissa and 15 in the chattisagarh area of present Madhya Pradesh. It required skilful diplomacy on the part of Sardar Patel to persuade them to merge into bigger, more viable units. Even more ticklish was the case of Saurashtra where there were 14 big states, 119 small states and other units under different administrations totaling 860.

The herculean task of merging all of them into the Saurashtra union was also accomplished by Sardar Patel. Soon, state after State started acceding to the Indian Union. One after the other, Gwalior, Indore, Dhar, Dewar all accepted the advice of Sardar. Rajputana States followed the same. The Sikhs of Punjab also cooperated with the merger.

Even by August, 15, Hyderabad kept aloof. Hence, Lord Mountbatten himself started negotiations. At one stage, it appeared that there was a settlement but Nizam found himself helpless against the pressure of Razakars. The Razakars started harassing the local public. Thus, when the situation went out of control, Sardar with the consent of the Governor General initiated police action. In 108 hours, the Nizama surrendered and

Hyderabad acceded and merged with India. The Nawab of Junagadh accepted an accession with Pakistan. Sardar solved this complex problem even his own inimitable way and the Nawab and his Diwan left Juagadh for Pakistan.

The Governor General of India, Chakravarti Rajagopalachari, along with Nehru and Patel formed the triumvirate which ruled India from 1948 to 1950. Prime Minister Nehru was intensely popular with the masses, but Patel enjoyed the loyalty and the faith of rank and file congressman, state leaders and India's civil services. Patel was a senior leader in the Constituent Assembly of India and was responsible in a large measure for shaping India's constitution. He is also known as the "Bismarck of India". Patel was a key force behind the appointment of Dr. Bhimarao Ramji Ambedkar as the chairman of the drafting committee, and the inclusion of leader from a diverse political spectrum in the process of writing the constitution.

Patel was the chairman of the committees responsible for minorities, tribal and excluded areas, fundamental rights and provincial constitutions, Patel piloted a model constitution for the provinces in the Assembly, which contained limited powers for the state Governor, who would defer to the President - he clarified it was not the intention to let the governor exercise power which could impede an elected government. He worked closely with Muslim leaders to end separate electorates and the more potent demand for reservation of seats for minorities. Patel would hold personal dialogues with leaders of other minorities on the question. and was responsible for the measure that allows the President to appoint Anglo Indians to Parliament. His intervention was key to the passage of two articles that protected civil servants from political involvement and guaranteed their terms and privileges. He was also instrumental in the founding the Indian Administrative Service

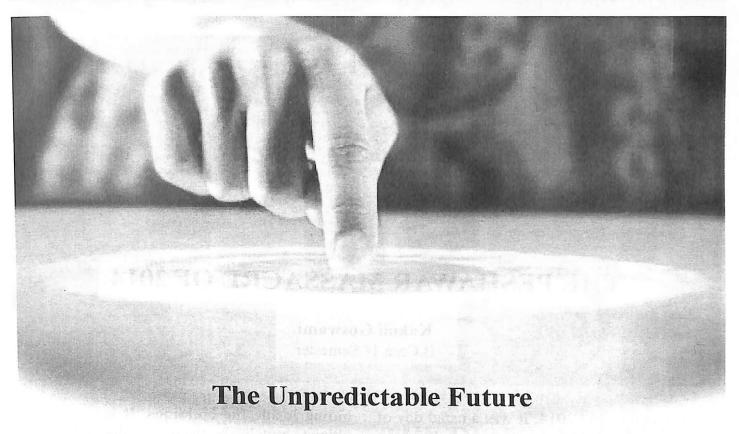
and the Indian Police Service, and for his defence of Indian civil servants from political attack, he is known as the 'patron saint' of India's services. When a delegation of Gujarati farmers came to him citing their inability to send their milk production to the markets without being fleeced by intermediaries, Patel exhorted them to organize the processing and sale of milk by themselves, and guided them to create the Kaira District Cooperative Milk Producers' Union Limited, which proceeded the Amul Milk products brand. Patel also pledged the reconstruction of the ancient but dilapidated Somnath Temple in SAurashtra-he oversaw the creation of a public trust and restoration work, and pledged to dedicate the temple upon the completion of work (the work was completed after patel's death, and the temple was inaugurated by the first President of India, Dr. Rajendra Prasad).

When the Pakistani invasion of Kashmir began in September 1947, Patel immediately wanted to send troops into Kashmir. But agreeing with Nehru and Mountbatten, he waited till Kashmir's monarch and acceded to India. Patel then oversaw India's military operations to secure Srinagar, the Baramulla Pass and the forces retrieved much territory from the invaders. Patel, along with Defence Minister Baldev Sing administered the entire military effort, arranging for troops from different parts of India to be rushed to Kashmir and for a major military road connecting Srinagar to Pathankot be built in 6 months. Patel strongly advised Nehru against goind for arbitration to the United Nations, insisting that Pakistan had been wrong to support the invasion and the accession to India was valid. He did not want foreign interference in a bilateral affair. Patel opposed the release of Rs. 550 million to the Government of Pakistan, convinced that the money would go to fnance the war against India in Kashmir. The Cabinet had approved his point but it was reversed when Gandhi, who feared an intensifying rivalry and further communal violence, went on a fast unto death to obtain the releae. Patel, though not estranged from Gandhi, was deeply hurt at the rejection of his counsel and a Cabinet decision.

In 1949, a crisis arose when the number of Hindu refugees entering West Bengal, Assam and Tripura from East Pakistan climbed over 800,000 The refugees in many cases were being forcibly evicted by Pakistani authorities, and were victims of intimidation and violence. Nehru invited Liaquat Ali Khan, Prime Minister of Pakistan to find a peaceful solution. Despite his aversion, pate reluctantly met Khan and discussed the matter Patel strongly criticized, however, Nehru's intention to sign a pact that would create minority commissions in both countries and pledge both India and Pakistan to a commitment to protect each other's minorities. Syama Prasad Mookerje and K.C. Neogy, two Bengali Ministers resigned and Nehru was intensely critized in West Benga for allegedly appeasing Pakistan. The pact wa immediately in jeopardy. Patel however, publicly came out to Nehru's aid. He gave emotions speeches to members of Parliament, and th people of West Bengal and spoke with scores of delegations of Congressmen, Hindus, Muslim and other public interest groups, persuading ther to give peace a final effort.

Thus, the 'Yagna' for establishment of united India undertaken by Sardar was complete with the merger of Hyderabad. Politically, Indibecame one and united. In the history of Indistretched over ages, India became one and unite for the first time and that too without shedding drop of blood. That was the marvel of the personality of Sardar. The sterling qualities a leadership he had shown as leader of Satyagrah flowered in greater way in the administration of the country, maintenance of law and order are ensuring stability of the country and making invulnerable.

Jyoti JainB. Com, 6th Semester

On your Mark !! get set !! the journey begins. A journey from Assam to Delhi. A journey of two friends who were hearing to kick off their carrier, to start off their actual journey of life, to come out a product of this so called machine the world.

Those two were friends from child hood. Learned in the same school brought up together like siblings, played together studied together, were like sisters by heart. Name of them was lesser equally talented. They passed out their matriculation with excellent makes. Both joined science stream with the same ambition doctors. Came out of school again with brilliant Marks. They decided to move towards Delhi for their future coaching and to shine up their future. Accordingly they were all set to go their families

were very happy at the same time to tensed as their children were going far away in an unfamiliar atmosphere. The two of them boarded their train on time. Their happiness was at peak as they were going to make their deans alive.

But no one knew what is going to happen when they were half way, the train took off from the track. They were in these beeths that were fallen down. Unfortunate were they and their family. The two bright future of the country quite before lighting up.

Moral: No one can determine what to do, when to do, how to do, where to do. We are in group of nature. So we should "Be in the present, enjoy each and every moment of today not even today now". Because the "future in unpredictable.

December 16th 2014. It was a usual day of school for the children in Peshawar, Pakistan also for the young, bright future citizen of that country studying at the Army school. No one could dream of the violence that there young ones would be subjected to in the next few hours. The classes had just began when the peace and tranquility of this educational institute was shattered by the cruel sounds of gunfire opened blinding at anyone and everyone who was there. Militants belonging to the Tahrik-i-Taliban (TTP) entered class rooms filled with children. They killed anyone who pleaded for mercy either for themselves on anyone else, teachers on students alike were mercilessly shot at point blank.

The gunmen had killed around 145 people within a short time including 132 school children, ranging between eight to eighteen years of age. A rescue operation was launched by the Pakistan Army's SSg special force, who was successful in killing all seven terrorists and rescued 960 people who were held hostage by the militants or were

hiding inside the buildings. It was an act of ultimate brutality on the most vulnerable section of any society i.e. children.

The Chief Military Spokesman, Major General Asim Bajwa said that at least 130 people were injured in the attack. This was the deadliest terrorist attack ever to occur in Pakistan even surpassing the Karachi Bombing.

The attack can only be matched in its planning and execution with that of the attack on Belan School Hostage crisis that occurred in the North Ossethia Alainia region of the Russian Federation in 2004. The uncivilized, unpatriotic the anti socialized people who were behind these attack have been given a taste of their own medicine, but the lives of those children could not be returned. We Indians are also suffering because of these terrorist attacks and it is high time that we all rise above all of our petry differences and pledges to stand unitedly against terrorism. We should not let terrorism out power us and should unitedly fight back for the sake of peace in our country.

THE BEST THINGS IN LIFE

Minakshi Das

B. Com, 6th Semester

Sitting under the shade of a tree With a head full of Endless thoughts Bright and joyous pictures aften Flood my mind in Lazy days The joy of feeling the first drop of Rain at the start of the monsoons The wonder felt when hearing the Cry of an infont for the first time The happiness of hearing a child's Babbling for the first time And seeing the innocence in his face The fragrance smelt of fresh roses A face chured by a "THANKS" or a smile The bliss felt when little birds chirp Endlessly and the cuckoo usher In the Beautiful spring The joy of feeling the wind Being blown on my face These are little things I know But they matter a lot to keep Me sane and remain human These are the best thing in life And as they say, the best Things in life are free "

THE DISTRESS CALL

Ankurjyoti Deka

B.Com. 6th Semester

I am someone who has lost his voice. Struggling in middle of all sorts of Noise. Beneath me resides a soul who is in pain, But who that knows, he cries in vain. All I am trying is to somehow survive, cause I won't give up, for I have to thrive. Dream is luxury, when locked in chains. For life is not all about loss and gaims went for that smile, that gave me peace kind of a guy who needs a hug and not a kiss. I am someone who is lost, waiting to be found, whose eyes are in skies but feel on the ground. Still, I hope for the day, when I sleep at night.

Even though I know what awaits me the next morning.

Is just another fight.

THE GIRL AND THE SOMEBODY

Simran Agarwal

B.Com 6th Semester

The Girl who is a mess

The girl who laughs even on the weirdest jokes

The girl who is known for irritating her favourites

The girl who holds on record of completing every task at the last minute

The girl who has no clue about any of her materials

The girl whom understanding is tougher than understanding chemistry

The girl who believes clove runs simran wish Meantime

The girl who is as careless as one can be at worst

The girl who was lost

The girl who could not find the path to herself

The girl who forget how to smile

The girl for whom dark nights and pillions were only friends

The girl who believed she failed life

The girl than found life in somebody

The girl who learnt to laugh again

The girl whose smile is no more a plastic one

The girl who is able to express herself

The girl who has discovered a new definition of love

The girl learnt to love

The girl learnt to be jocund

The girl trusted again

The girl whose heart was frozen has warmed again

The girl who is no more pessimist

The girl who realiased she is not a trash

The girl whose confusion has a solution

The girl who does not believe anymore that special kind of love happens only in fictional world

The girl who knows she has somebody

The somebody who becomes happier on her success

The somebody who gets hurt when she loses on argument

The somebody who finds his victory in the girls' victory

The somebody whose happiness lies in the girl

The somebody who loves her more than himself

The somebody who thinks about her before he thinks about himself

The somebody whose smile is no more his smile.

The somebody who has a pure heart

The somebody whose day begins from her and ends with her

The somebody who dies to see her

The somebody who can cross any bridge to meet her The somebody who understands her like nobody The somebody who fulfills all her wishes The somebody who never breaks his promises The somebody who never lies The somebody who is the best definition of a friend The somebody who is loved by all The somebody who has an X-factor The somebody who is not less than a gift The somebody who is a perfectionist The somebody who is a gentle man The somebody who has a mesmerizing personality The somebody who is a LIFE line for the girl.

THE HEAVENLY LIFE

Minakshi Das

B. com, 6th Semester

When I look into the past, I feel so remorseful dear As the time to leave the college Is drawing near and near.

> Three years of college life Has given me many things Turning me from a larva To a butterfly with wings

Fun with friends and New lessons everyday Will make me prior To new successive ways.

> The College drew a sketch In this blank page Filled thoughts of all colours Like artists by all sage.

Everyday was good Every moment was fine Together we happy lads Without a sarrow sign

But after a few days
We all will get parted
Searching success in the journey
That is not yet started

It is too bad to leave the college But have to do, in vain This is the only part of life Where you are prior to pain.

THE CLOUDS

Riya Jain

B. Com 4th Semester

Far across the sky
A girl was dozing and dozing
Thinking how beautiful and flawless it is
Can't be described in words.

For a while she forget,
How depressed she was
Suddenly the thundering of the clouds
Make her revived all her dipressedness
At once she recalled the fight,
With her best of friend
And then it started rain heavily,
Which she takes as a lesson

The collision of the clouds
In the form of rain
Swiped out all her distressness
And she moved ahead to retie the bond.

The last Night

Rohan Pathak B.Com 4th Semester

Last night, I visited my heart, It was no more broken Last night, I checked my scars, On my skin, they shone bright like stars.

Last night, I found the remains of my dreams, Demons were hushed and I did not have to muffle their screams.

Last night, I put my finger deep into my wounds, Yet they were no more hurtful, agenising sounds

Last nigh, I made my pen talk to the paper again, And I wonder, when did I finally run out of my pain!

CANI

Daisy Agarwa B Com 4th Seme_{Ste}

To the days of my childhood.

To relive those tender moments with my mother.

To draw on the walls once again.

To make silly excuses to miss school one more day.

To sleep a peaceful sleep one more might. To witnesses those smiling days and smiling faces once more.

To play with my favourite doll once more.

To play with paper boats and paper planes once again
To wait for Saturdays to watch my favourite cartoon one more time.

To get my one last stubborn wish fulfilled by my father.

To dance in the rain with my friends one more time.

To not correct but to make those mistakes once more. To play, just like before with my siblings once again. To be truly happy with who I am, once again.

Can I place please uturn to live my child hood again, one last time

THE LOVE OF GOD

Samarpita Seal

B. Com. 2nd Semester

The love of god is greater than for The pen or tongue can ever tell. It goes beyond the highest star, And reaches to the deepest hell The guilty pair boned down with care God gave his son to win His erring child he recoiled And took away his signs Oh!! love of God so pure It shall forever endure The saints and angle song.

SHE

Jyoti Jain

She is pride

B. Com 6th Semester

SHE – The creation of man
The creation of society
In fact, the creation of entire population,
Beautiful is she,
Intelligent is she
Childish is she
Matured is she
Caring is she
Fearless is she
President is she
Housewife is she
Strong is she
Emotional is she
Tening is she
Aggressive is she

MOTHER NATURE

Simran Roy

B Com 2nd Semester

Often I marvel at Mother Nature And its unique adventures It has in stock for us I have to say Mother Nature is the bose Everyone has DNA like life experience Sometimes it can be monotonously intense But Mother Nature is supreme And Mother Nature is extreme Often I ponder on why Mother Nature Is sporadically insane with jealousy Committing many a time unspeakable atrocities Tornados, earthquakes and volcanic eruptions It showers, making its necessary modifications Tidal waves are its trademark of destruction of natural and artificial creations

IF I COULD

Rohit Karmakar

B. Com, 4th Semester

I stand before you Unpretentious and unabashed Unabated and unconfined Looking at the barriers Between my wild beating heart and the stinging air And your perceived nations of who I am If I could, I would remove all the barriers And let you in all the way Into the corners of darkness and fields of light I would let you play with my shadows I would invite you to bear witness As I struggle to dig deeper Clawing away at the self impaled walls That us longer serve their purpose I would show you my truth I would hear four lies I would show you my wings The ones that hair broken the sunface But have not yet unfolded If I could, I would remove all the barriers And let you in all the way.

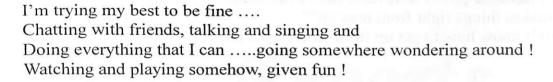
But Mother Nature always makes up with multiplication and replication of the living.

Come Home

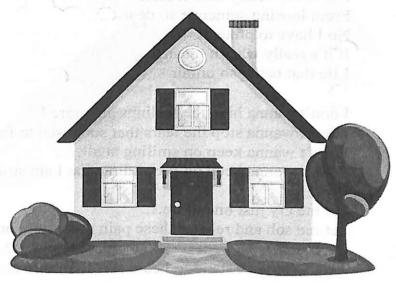
Kriti Choudhury

B. Com, 4th Semester

These days still wondering why;
These days still can't help but to cry!
Days that we still long,
And wait for you to come.....
Come home each night just like the old times

But emptiness has been driving me insane
Loneliness makes me feel it'
Longing was quite suffocating
Such feelings that I could never tell
They've asked me how are you,
I said I am fine.
They say, "are you okay"
I replied, yes. I do
They Say be strong, were always here for you!
Don't hesitate to call, were here to listen and a shoulder to cry on.
I noded as I smiled at them.
Saying thanks to you my friends
Taking a deep breath, in order to hide the pain....
Till I canI'll keep on pretending

ANNUAL MAGAZINE

But is this really how it feels?
From loosing someone so dear......
No I have to pretend,
If it's really what it means
Life that being so unfair.

I don't wanna hide the feelings anymore!
I don't wanna stop the tears that supposed to fall.
I don't wanna keep on smiling at all.....
I don't wanna keep on pretending that I am strong.

Let me cry just one more...

Let me sob and release these pain that I hold on!

Let me say that I am weak not enough to fall?

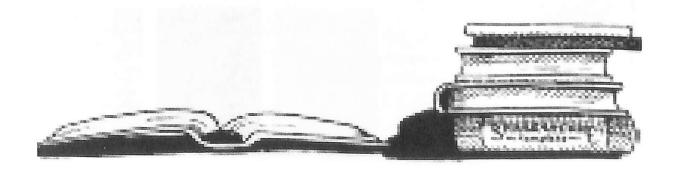
That I couldn't stand to beare sorrowful life alone!

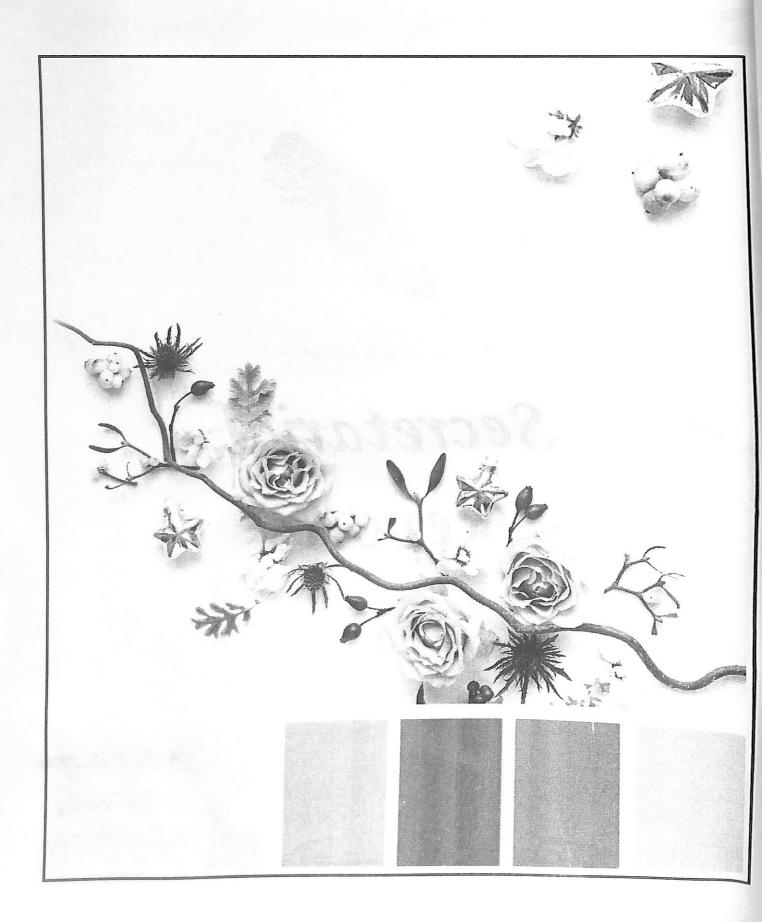
All I need is for you to come home
All I want is to see you through that door....
But how? I don't have the power to reverse time from before....
How can I ever makes things right from now on"
Tell me, coz I don't know how to get up from where I got fall!

Secretarial Reports

Report of the General Secretary

I would like to thank our respected Principal Dr. G. Nath under whose supervision I have tried to accomplish the responsibilities endowed upon me. Dr. Bijoy Kalita my Prof in-charge had been a constant guidance force and I thank him for his contribution. And I would also like to thank my fellow union members for being a source of support throughout my tenure.

I fell very proud of being the G S. of the college. It was my first step to go ahead and learn what life is and how to co-ordinate and manage. As one of the main responsibility of the G. S is the Co-ordinate between the students and authority. I have tried my best to meet everyone's expectations.

At the end of the day through end up having a great time as part of a students Union Body. You'll make friends for life. You'll learn value of money. You'll see best in people. Everything you see or do seems more professional because its coming from a person in a post of power. Respect will have to be earned but once its earned it stays. I personally tried not to work unethically considering options ranging from ethical to unethical

Lastly being the General Secretary of K C D C C S U was one of the best experience of my life. It was an absolute honour to lead the team through the year, and stay it the helm of affair. It was truly a superb experience to work with some brightest mind of the college.

With Regards
Shaikh Qutubuddin
General Secretary
K.C.D.C.C.S.U

Report of the Assistant General Secretary

Firstly, I would like to be thankful to Almighty, who fulfilled my wish to be a part of this great institution in the whole North-East region and to my parents who always supported me in everywhere. Here I would like to say that it was really a great privilege and pleasure for me to serve my college and carry out all the responsibilities that were given to me as an Assistant General Secretary for the Session 2015-16 and 2016-17.

Secondly, I would like to thanks our respected Principal Dr. Ghanashyam Nath all the teacher (Specially to all the Juri Members) for believing in me that I can perform all the duties of an Asst. General Secretary.

During my tenure, Various Occasions were celebrated and organised like Saraswati Puja, College Week, Fresher's Social Function Etc. All of them were great success due to our respected Principal Dr. Ghanashyam Nath constant Guidance and-Co-operation of my Teacher-in-charge "Bikash Jain Sir", all the teachers, the union members and all my dear friend & for their great hard work and Support.

Lastly, I would like to say that it was my lovely and memorable Experience of my life as an union member of K. C. Das Commerce College. I will always remember each and every moment of my College Life, every memories with my all respected teachers, all Co-union members and all the events that took place during my tenure. Thank you everyone.

With Regards
Bikash Kumar Tiwari
Asst. General Secretary,
K. C. D. C. C. S. U

Report of Secretary, Major Games

The position of office bearer of students union for the second time in a row was full of responsibilities, controversy and emotions. The experience of holding the students union post was a lesson for life in which I learnt values, behavior, and to stand by what is right, and to do rights things even when one is alone or accompanied by small group without the fear of criticism. As an office bearer I had a sole believe and sufficient courage to work for the all round development of my college and for the greater interest of the students community of the students of K. C. Das Commerce College, in order to do so I was entrusted with due authority and faith by Principal Sir, Dr. Ghanashayam Nath, Vice-Principal Sir, Dr. R. S. Tiwari, and my Professor in charges- Dr. Bijoy Kalita Sir, Dr. Rohit Bhattacharjee Sir and faculty members Dr. Swapna Smriti Mahanta Mam, Dr. Prarthana Baruah Mam, Dr. Kukil Borah Sir and others, and also the non-teaching staff of our college. With the support above mentioned people I also secured help from various participating volunteers and friends and with that I was able to organize and conduct several games and events like - College week, Freshers' social, Flood donation camp, NSS online admission help desk, seminars, Teachers' day, various observations, G. U. Youth fest, participation in Inter College Cricket, volleyball and Football tournament. Therefore, it was for the 1st time in the history of Our college that and Inter College Volleyball Tournament, 2016 was organized by K. C. Das Commerce College with participation of total 14 colleges including our college and which turned out to be a great success.

By the end I would sum up my article saying that the student power and their rights are NOT PRIOR of our learning values, ethics and principles and hence, students recognition is subject to educational enlightenment, peace and societal development and not manipulation and being victims of misleading segments of society.

However, K. C. DAS COMMERCE COLLEGE has been a home for me and will always remain. "Long live KCDCC"

SIDDHARTH SHARMA SECRETARY MAJOR GAMES KCDCCSU

Report of the Minor Games Secretary

Before I get down writing something. I bow my holy feat in front of our Principal Sir Dr. Ghanashyam Nath, who stayed beyond my every attention and made me ever successful. Also, I would like to express my deepest gratitude towards my Teacher-in-charge Safiqul Haque Sir, and my beloved teachers, friends, Seniors and Juniors. Who helped me and made my tenure successful. I am honoured and felt Proud to be a student of such an institution and very lucky enough to be a secretary Minor games, where I got to learn many things and shared my innovations and knowledge which are remembered as a great tips for Success.

During my long long year of service as a Secretary, minor games, I tried my best to serve the college in the field of sports and services and their heads. Under my guidance my junior were able to touch the feat of success in the overall events, like carom kabaddi, badminton etc., and have shown their great talent in kho-kho. It Provides not only a feeling of happiness but also maintain the level of standardity.

Lastly I would like to conclude by wishing the newly formed Union body "All the Very best". I hope that you will keep the name and fame of this college and will make the people know about, what K. C. Das is.....

With Regards
Gobinda Sharma
Secretary, Minor Games,
K. C. D. C. C. S. U.

Report of the Secretary Debate & Symposium

I, Rohit Singh, at the outset feel honoured and proud to be a part of this wonderful institution. I am immensely honoured and delighted to be a part of the student's Union Body of K. C- Das Commerce College as a Secretary, Debate & Symposium for the session 2015-16. and 2016-17

Being the secretary of such a vital post, It is always necessary to keep the students updated about the various upcoming events such as quiz and debate organised by different institutions and in the past one year I tried to manage these. As a result, more and more students came up for participation in those events. We took part in various Debate & Quiz Competitions conducted by Handique Girl's College, Cotton College, Royal Group of Institutions, Pandu College and, any more where we were highly appreciated.

During College week Festival 2016 I introduced 3 new events named Quicker Maths, Match & Make and Rubik's Cube' These events got more then expected response and were highly successful. Apart from these 3, events like Quiz, Debate, Group Discussion, Personal Interview and many other events were also enjoyed and appreciated by the students.

I would like to convey my heartiest thanks to our honourable Principal, Dr. Ghanashyam Nath for his encouragement and my Prof. In-charge Harjyoti Kalita for his support and motivation during my tenure. I would also like to thank my co-union members for their continuous help and co-operation.

Last but not the least, I wish my successor Best of luck in carrying ahead the work further and succeed in working better than what I could contribute towards our college.

With Regards
Rohit Singh
Secretary Debate & Symposium
K. C. D. C. C. S. U.

Report of the Secretary, Social Service

It is a great honour to be a member of K.C. Das Commerce College Student Union, as Secretary, Social Service for the Session of 2015-16 and 2016-17. I would like to express my gratitude towards the selection committee who have faith in me that I can take this responsibility.

I would like to express my gratitude to Hon'be Principal Ghanashyam Nath and vice Principal, Radheshyam Tiwari for their guidance and motivation. I am very thankful to my prof. in-charge Santanu Borah (Assistant professor, Dept. of Math & Statistics) for showing me the right path to follow.

During my tenure, I tried my utmost to maintain discipline and fulfil all the duties entrusted on me. During all occasions of the college the whole students' union worked as a team and made them a grand success. It was a great experience to organize such events like college week, cleanliness Drive, Flood Relief Camp, Health Card Providing, Blood Donation Camp, Seminars on various Social Issues, etc. I have learned many things during the year and happy to be a small part of this prestigious institution.

Again, I am threatful to our respectable teachers Dr. Blioy Kalita, (HOD & Associate Professor, Deptt. of Accountancy, Safiqul Haque (Assistant Professor, Deptt. of Accountancy), Dr. Runjhun Phukan (HOD & Associate Professor, Deptt. of Maths and statistic) and all the faculty members and all non teaching staffs for helping me through out the whole year. I would like to thank all my co-union

mates specially Shaikh Qutubuddin (General Secretary, KC.D.C.C.S.U.) and Kuhelika Roy Choudhury (Secretary, Social Service, K.C.D.C.C.S.U.) for making all the occasions a grand success. I would also like to thank my friends Sukanya, Suman, Sunil, Vishal, Priyankshu, Subham, Bishal for helping me on the way of my success.

At last, I would like to congratulate each and every student of K.C. Das Commerce College for helping us through the years for making it a successful tenere.

With Regards
Anirban Bhowmick
Secretary, Social Service
K. C. D. C. C. S. U.

Report of the Secretary, Social Service

This short tribute is dedicated at the very outset to convey my heartiest respect to the honourable Principal, Professors viz-a-viz the teaching staff of K. C. Das Commerce College.

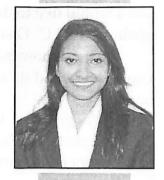
It feel immense thrill to express my pleasure and respect to me as a secretary, Social Service of the college I am also very thankful to the respected teacher who constantly extended their hand benevolent support and guidance at every step at my runaway that helped me to devote myself for welfare works inside and outside the college. I also convey my heartfelt thanks to my co-union secretaries as well as my fiends and students of my college who have helped me throughout my journey.

Undoubtedly, every step taken for conducting the events, is stumbled with the apprehension about its success. Ofcourse my first step to shoulder these responsibilities was vibrated but at the end of the event, I, with the constant support and association of my well wishers felt but that our cumulative efforts could have brought the crown of victories for my beloved K C Das Commerce College.

In conclusion I hope my younger ones will also play a grand role in social welfare carpet to enhance the prestigious position of this college where I acquired my first knowledge and experience to serve for the society.

With Regards
Kuhelika Roy Choudhury
Secretary, Social Sciene
K. C. D. C. C. S. U.

Report of the Secretary, Boys' Common Room

I would like to thank god for endowing me to enrol myself in this institution IC C. Das Commerce College.

The best moment in the College was my Selection in the Students Union body and its a great priviledge to be a part of Students Union body.

I am greatful to our Respected Honourable Principal. Dr. Ghanshyam Nath. Respected. Vice. Principal Dr. Rahdheshyam Tiwari and Teacher-in-charge Dr. Jitumoni Borah for their love, guidance and Support.

During the tenure, I tried to fulfil the expectations of the students. I would appreciate and thank my friends Neha Talukdar, Manas Pratim Deka, Raju Saharia, Angana Mukherjee and many more for their Support and help.

I tried to maintain discipline and cleanliness in the common Room and also maintaining discipline for using of mobile phones in the College Campus.

The whole tenure Provided me with lots of experience

With Regards
Sandip Sarkar
Secretary Boys' Common Room
KC. D. C. C. S. U.

Report of the Secretary, Girls' Common Room

At the very beginning, I Priya Das Secretary Girls' common room would like to thank our respected Principal Dr. Ghanshyam Nath my Prof-in-charge Indrani Bhagowati for extending love, care, advice and constant support and motivation in every sphere of my work. I would also take the opportunity to thank all the members of the Student's union without whose co-operation it wouldn't have been possible for me to carry out the events of the college smoothly.

Last but not the least I would like to thank my friends who had helped me throughout the entire year.

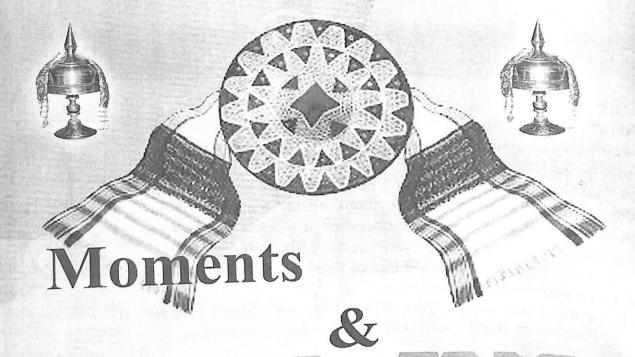
I have got many things from this college for which I will be thankful. I am happy that I could contribute towards the development of the college.

With Regards
Priya Das
Secretary Girls' Common Room
K. C. D. C. C. S. U.

ALL GUWAHATI INTER COLLEGE VOLLEYBAL TOURNAMENT

2ND ALL ASSAM INTER INSTITUTIONAL QUIZ COMPETITION

2ND ALL ASSAM INTER INSTITUTIONAL QUIZ COMPETITION

FLOOD RELIEF CAMP

FRESHERS' SOCIAL

FRESHERS' SOCIAL

BLOOD DONATION CAMP

CANCER AWARNESS WALK

YOUTH FESTIVAL

COLLEGE WEEK FESTIVAL

COLLEGE WEEK FESTIVAL

COLLEGE WEEK FESTIVAL ARTS AND CRAFT

COLLEGE WEEK FESTIVAL

SPORTS

COLLEGE WEEK FESTIVAL

SPORTS

WORLD'S ENVIRONMENTAL DAY CELEBRATION

COLLEGE GLIMPSES

STUDENT'S UNION 2016-17

WISDOM IS SUBLIME

Standing: From Left to Right-Anirban Bhowmick, Arup Roy, Rohit Singh, Siddhart Sharma Gobinda Sharma, Sandip Sarkar

Sitting: From Left to Right- Kuhelika Roy Choudhury, Bikash Tiwari, Shaikh Qutubuddin, Hemanta Kalita, Priya Das

মহাবিদ্যালয় সংগীত

" বিদ্যা নামঃ নৰস্য ৰূপম্ অধিকম্ প্ৰসন্নগুপ্তম্ ধনম্ বিদ্যা ভোগকাৰী যশঃ সুখকাৰী বিদ্যা গুৰু নাং গুৰু বিদ্যা ৰাজসু পূজিতম ন তু ধনম্ বিদ্যা বিহীন পশু"

ক্লান্ত ধূসৰ নগৰ কোণৰ প্ৰজ্ঞাৰ মহালয় পৰশ কাঠিৰে প্ৰসাৰিত কৰে মনৰ দিগবলয়।

মহাতীৰ্থত গুঞ্জৰিত স্পৰ্শকতাৰ ধ্বনি বন্ধ কপাট উন্নুক্ত নিগৰিল সুৰধুনি নয়নে প্ৰাণে লালন কৰিলে স্বপ্ন মায়াময়

প্ৰাণে জাগন কাৰ্ব্য ন স্তব্ধ হৃদয় সঞ্জীৱিত দগ্ধ পৰাণ উজ্জীৱিত সহযাত্ৰী আজি বাণিজ্য পৃথিৱী আলোকময় দ্ৰোণাচাৰ্যৰ প্ৰয়োগশালাৰ

দিলে আধুনিক ৰূপ
মহা মনীষাৰ ধাৰাত বিলীন
প্ৰাচীন ভগ্নস্তূপ
শতজনে লৈ জ্ঞানৰ ৰশ্মি

শতজনে লে জ্ঞানৰ ৰা কৰিব দিগবিজয় ্ৰু ৰচনা ঃ (২০০৭ চন) ডাঃ বিৰিঞ্চি কুমাৰ মেধি অধ্যাপক, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

সুৰঃ শ্ৰীদামোদৰ বৰা অধ্যক্ষ, সুৰশ্ৰী সংগীত মহাবিদ্যালয়